

ARAPÇA EDATLAR SÖZLÜĞÜ

Yard. Doç. Dr. Selami BAKIRCI
Prof. Dr. M. Sadî ÇÖGENLİ

معجم الأدوات العربية

الدكتور سلامي باقرجي
الدكتور محمد سعدي جوكنلي

ISBN: 975-94249-3-2

ARAPÇA EDATLAR SÖZLÜĞÜ

على لاسيما بانه عن من
فقط كما ما
حي في رتي لاتي في

Yard. Doç. Dr. Selami BAKIRCI
Prof. Dr. M. Sadi ÇÖGENLİ

ISBN: 975-94249-3-2

**© Copyright: Bu eserin yayın hakkı yazarlarına aittir.
Yazarların yazılı izni olmaksızın kısmen de olsa iktibas
edilemez ve herhangi bir yöntemle çoğaltılamaz.**

Dizgi

Yrd.Doç.Dr. Selami BAKIRCI

Kapak Tasarım

İsmail BOZTAŞ

1. Baskı

ERZURUM - 2000

Baskı

**Bakanlar Matbaacılık Ltd.Şti.
Tlf.: (0 442) 235 48 35 ERZURUM**

ÖNSÖZ

Bu çalışmada, yalnız başına bir anlam bütünlüğü taşımayan; ancak, birlikte bulunduğu bir kelimeye yeni anlam kazandıran veya; söz içinde iki kelimeyi, iki cümleyi veya cümle unsurlarını, yahut iki yargıyı birbirine bağlayan edat ve bağlaçları ele aldık.

Yalın, bitişik veya *türemiş* halde bulunan bu edat veya bağlaçların pek çoğu Arapça'da harf olarak tanımlanmaktadır.

Bilindiği gibi edat veya bağlaçlar yalnız başlarına bir anlam bütünlüğü ifade etmezler. Ancak, aralarında bağlantı kurdukları kelime veya kelime guruplarının ya da yapısında bulundukları cümlelerin anlamlarının sağlıklı ve tam olarak anlaşılması bu tür kelimelerin tamamen kavranılmasına bağlıdır.

Bağlaç veya edat olarak ele aldığımız bu kelimelerden bir kısmı (zamirler veya bazı isim fiiller gibi) Arapça'da harf tanımına girmiyorsa da, bu kelimeler gerek cümle içerisinde gerekse Türkçe anlamları itibariyle edat veya bağlaç mahiyeti arz ettiği için, bunları da çalışmamıza almak zorunda kaldık.

Çalışma incelendiğinde görüleceği üzere, Arapça kelime çerçeve içerisinde başlık olarak alındıktan sonra karşısına Türkçe karşılıkları verilmiş, altında ise örnek cümlelerde nasıl kullanıldığı gösterilmiştir. Bununla birlikte söz konusu kelimelerin Türkçe karşılıkları bunlarla sınırlı değildir. Daha farklı veya daha uygun karşılıklar da kullanılabilir.

Örnekler, Arap gramerinin temel istişhad kaynağı sayılması itibariyle, eski Arap şiiri, Kur'ân, hadis veya haberlerden seçilmiştir. Bütün örneklerin anlamları verilmiş, sayfa düzeninin uygunluğu düşünülerek şiirlerin mısraları alt alta gelecek şekilde yazılmıştır. Hadis veya haberlerden alınmış örneklere (H) sembolüyle işaret edilmiştir. Bunlardan başka gramer kitaplarında veya klasik eserlerde geçen sözlerden de örnekler verilmiştir.

Kelimeler Arapça olarak kendi içerisinde alfabetik olmasına rağmen istenen kelimeye daha kolay ulaşmak için ayrıca bir indeks verilmesi uygun görülmüştür.

Bu çalışmada tam bir mükemmelliğin sağlandığını iddia etmek söz konusu değildir. Ancak, bu alandaki çalışmalara önemli bir katkısı olacağı kanaatindeyiz. Varlığı muhtemel yanlışlıkları ve bazı teknik hataları okuyucuların sağduyularına ve takdirlerine arz eder, bu konuda bize ulaştırılacak eleştirileri saygı ile karşılayacağımızı belirtiriz.

Hazırlayanlar

BİBLİYOGRAFYA

- Câmi'u's-sevâhid*, Muhammed Bakır eş-Şerîf, Kum, 1412/1370.
- el-Cenâ'd-dânî fî hurûfî'l-me'ânî*, el-Hasan b. Kasım el-Murâdî, nşr. Fahrüddin Kabâve – Muhammed Nedîm Fâdîl, Beyrut, 1992/1413.
- Cevâhiru'l-edeb fî ma'rifeti kelâmî'l-arab* (Mu'cemu'l-hurûf el-Arabiyye), Alâuddîn Ali el-İrbilî, Beyrut, 1991/1412.
- ed-Dureru'l-levâmî' alâ Hem'i'l-hevâmî'*, Ahmed b. el-Emîn eş-Şankitî, Beyrut, 1994/1414.
- Edevâtu'r-rabt fî'l-arabiyyeti'l-mu'âsıra*, Ahmet Tâhir Hüseyn – Nârimân Nâilî el-Verrâkî, Kahire, 1984.
- Evdahu'l-mesâlik ilâ elfiyyeti'bni Mâlik*, İbn Hişâm (Ebû Muhammed Abdullah Cemâluddîn), Beyrut, 1998/1418.
- Fethu'l-habîr fî edevâti't-tefsîr*, Seyyid Mersâ İbrâhîm el-Beyyûmî, Dâru Ebi'l-Mecd (Kahire), 1987/1407.
- Hâşiyetu's-sabbân (Şerhu'l-eşmûnî alâ elfiyyeti'bni Mâlik)*, Muhammed b. Ali es-Sabbân, İstanbul, tsz.
- Hem'u'l-hevâmî' fî şerhi cem'i'l-cevâmî'*, Celâluddîn es-Suyûtî, nşr. Abdul'âl Sâlim Mekrem, Beyrut, 1992/1413.
- Hizânetu'l-edeb*, Abdulkadir Ömer el-Bağdâdî, nşr. Abdusselâm Muhammed Hârûn, Kahire, 1989/1409.
- Hurûfu'l-âmîle fî'l-kur'ânî'l-kerîm*, Hâdî Atiyye Matar el-Hilâlî, Beyrut, 1986/1406.
- İzâhu şevâhid'l-izâh*, Ebû Ali el-Hasan b. Abdillâh el-Kaysî, nşr. Muhammed Hammûd ed-De'âcî, Beyrut, 1987/1408.
- Katru'n-nedâ ve bellu's-sadâ*, İbn Hişâm (Ebû Muhammed Abdullah Cemâluddîn), Kahire, 1963/1383.
- Kurâdatu'z-zeheb fî 'ilmeyi'n-nahvi ve'l-edeb*, Ahmed et-Tâib Osmân-zâde, Beyrut, 1998.
- Kitâbu me'ânî'l-hurûf*, Ebu'l-Hasan b. İsâ Rummânî, nşr. Abdulfettâh İsmâîl Şelbî, Beyrut, 1981/1401.
- Me'ânî'l-müfredât fî kelâmî'l-arab*, Seyyid Rızâ Necefi, İsfahan, 1414/1372 hş (/1993).

- Mevsû'atu'l-hurûf fi'l-luġati'l-Arabiyye*, Emil Bedî' Yakûb, Beyrut, 1988/1408.
- el-Minhâc, Muhammed el-antakî*, İstanbul, 1985.
- Mu'cemu'l-edevât ve'd-damâir fi'l-Kurâni'l-kerîm*, İsmâil Ahmed 'Ameyre – Abdulhamîd Mustafa es-Seyyid, Beyrut, 1986/1407.
- el-Mu'cemu'l-mufasssal fi'l-i'râb*, Tâhir Yûsuf el-Hatîb, Beyrut, 1996.
- Mu'cemu şevâhidi'l-Arabiyye*, Abdusselâm Hârûn, Mısır, 1972.
- Mubeyyinu'l-me'ânî*, İstanbul, Teknik Ofset, 1376.
- Muġni'l-lebîb an kutubi'-e'ârîb*, İbn Hişâm (Ebû Muhammed Abdullah Cemâluddin), nşr. Muhammed Muhyî Abdulhamîd, Beyrut, 1991/1411.
- el-Muncid fi'l-hurûf*, Anton Kikano, Beyrut, 1986.
- el-Muşezzeb*, Mehmed Zihnî, İstanbul, 1980.
- en-Nahvu's-şâfî*, Muhammed Hüsnî Muġâlasa, Beyrut, 1997/1418.
- Rasfu'l-mebânî fi şerhi hurûfi'l-me'ânî*, Ahmed Muhammed el-Harrât, Beyrut, 1985/1405.
- Şerhu ebyâti Muġni'l-lebîb*, Abdulkadir Ömer el-Baġdâdî, nşr. Abdulaziz Rabâh – Ahmed Yûsuf Dekkak, Beyrut, 1993/1414.
- Şerhu Şâfiyeti'bni'l-Hâcib*, Muhammed b. el-Hasan el-Esterâbâzî, nşr. Muhammed Nûru'l-Hasan ve diġerleri, Beyrut, 1982/1402.
- Şerhu şevâhidi'l-muġnî*, Celâluddin es-Suyûtî, nşr. Muhammed Mahmûd eş-Şankitî, Kahire, 1322 (/1904).
- Şerhu'l-eşmûnî alâ elfiyyeti'bni Mâlik*, Hasan Ahmed, Beyrut, 1998/1419.
- Şerhu't-tasrîh ala't-tavdîh*, Hâlid el-Ezherî, Dâru'l-fikr, tsz.
- Tehzîbu'l-muġnî*, el-Mecma'u'l-ilmî el-İslâmî, Tahran, 1413 (/1992).
- Mevsû'atu'l-hadîs eş-Şerîf, Şeriketu Sahr, CD.
- el-Mevsû'atu's-şi'riyye, el-Mecma'us'-sakafî, CD.

أ

ey! , ...! (uzak için ünlem)

آ :

أَيَا ظَنِيَّةَ الْوَعَسَاءِ بَيْنَ جُلَاجِلِ
وَبَيْنَ النَّقَى آ أَنْتَ أُمُّ أُمِّ سَالِمٍ

*Ey(çölün o) yumuşak kumlar(ı) ile Cülacil arasındaki kumsal
ceylanı! (O görünen) sen misin? Yoksa Ümmü Sâlim mi?*

آ خَالِدُ ! قُمْ فَقَدْ أَشْرَقَتِ الشَّمْسُ

Halî(fî)t ! Kalk, güneş doğdu.

şu anda, şimdi

الآن :

قُلْتُ : مَا يَمْنَعُكَ الْآنَ قَالَ : الشُّغْلُ

“Şu anda seni alıkoyan nedir?” dedim. O da:“iştir”dedi. (H)

الْعَالَمُ الْآنَ عَلَى عَتَبَةِ عَصْرِ جَدِيدٍ

Dünya şu anda yeni bir çağın eşiğindedir.

قَدْ قُلْتُ لِلنَّاسِ إِذْ قَامُوا بِشُكْرِكُمْ
الآنَ أَحْسَنْتُمْ أَنْ تَخْرُسُوا النَّعْمَا

*Size teşekkür ettiklerinde insanlara dedim ki: “Nimetleri ko-
rumakla şimdi iyilik yaptınız”*

-ken, o zaman

آنَئذ :

زُرْتُكَ وَكُنْتَ آتِمِدَ خَارِجَ الْبَيْتِ

"Sen evin dışındayken ben seni ziyaret ettim".

(Seni ziyaret ettim, o zaman sen evin dışındaydın.)

biraz önce, demin

آنْفَا :

فَقَالَ إِنَّكَ سَلَّمْتَ عَلَيَّ آنْفَا وَ أَنَا أَصَلِّي

Biraz önce, ben namaz kılarken, sen bana selam verdin. (H)

لَعْنُ أَفَلِ النَّجْمِ الَّذِي لَاحَ آنْفَا
فَسَوْفَ تَلَالَا بَعْدَهُ أَنْجُمُ زُهْرُ

Demin ortaya çıkan yıldız battıysa, ondan sonra daha parlak yıldızlar ışıdayacaktır.

bir zamanlar (ara sıra)

آوْنَةُ :

سِرْتُمْ عَلَى الْمَاءِ فِي الْحَاجَاتِ آوْنَةُ
أَمَا قَنِعْتُمْ بِسَيْرٍ فِي فَيَافِيهَا

*Bir zamanlar ihtiyaçlar(ınız) için sular üzerinde yürüdünüz.
Onun çöllerinde yürümekle yetinmediniz mi?*

١ (الألف) :

1- Tesniye (ikil) anlamını veren zamir olur:

الْوَلَدَانِ يُطَالِعَانِ

iki çocuk çalışıyorlar.

2- Mazi fiillerde, tesniye (ikil) alameti olur :

الطَّالِبَانِ وَعَدَا أَبَاهُمَا بِالْعَمَلِ

Öğrenciler (İki öğrenci), babalarına çalışma sözü verdiler.

3- Ref için irap alameti olur:

الْوَلَدَانِ نَشِيطَانِ

İki çocuk afacandılar.

الْمُعَلِّمَانِ يُدَرِّبَانِ التَّلَامِيذَ

Öğretmenler (İki öğretmen), öğrencilere alıştırma yaptırıyorlar.

فَازَ الطَّالِبَانِ

İki öğrenci başardı.

4- Nasb için irap alameti olur:

شَاهَدْتُ أَبَاكَ

Babanı gördüm.

5- Şiirde beyitlerin sonunda işba' (vezin tamamlama) harfi olarak kullanılır:

غِيْظَ الْعِدَا مِنْ تَسَاقِينَا الْهَوَى فَدَعَوْا
بِأَنْ نَغْصُ فَقَالَ الدَّهْرُ : آمِينَ

Düşmanlar, bizim aşkı yudumlamamızdan öfkelenдилer ve boğazımızda kalsın diye de dua ettiler, felek de "âmin" dedi.

6- Nüdbede uzatma harfi olarak bulunur:

وَاحِبَاهُ !

Vah sevgilim !

7- Nidada uzatma harfi olarak bulunur :

يَا أُمَّتَاهُ !

Ey ümmetim!

8- Muzari fiillerin sonunda bulunan cemi (çoğul) vavlarının diğer vavlardan ayrılması için ayırıcı bir alamet (*el-elifu'l-farika*) olarak getirilir:

الطُّلَابُ لَمْ يَتَكَاسَلُوا

Öğrenciler tembellik etmediler.

كَتَبُوا

Yazdılar (eril).

-mi ? , ey (!)

أ :

أَلَمْ نَشْرَحْ لَكَ صَدْرَكَ

“Biz senin göğsünü açmadık mı?” (94/1)

أَوَلَمْ يَنْظُرُوا فِي مَلَكُوتِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ

“Göklerin ve yerin hükümrânlığına bakmadılar mı?” (7/185)

أَصَلَاتُكَ تَأْمُرُكَ أَنْ نَتْرُكَ مَا يَعْبُدُ آبَاؤُنَا

“Sana, babalarımızın ibadet ettiği şeyleri bırakmamızı namazın mı emrediyor?” (11/87)

أَكُلْ أَمْرِي تَخْسِبِينَ أَمْرًا

وَنَارٍ تَوَقَّدُ بِاللَّيْلِ نَارًا

Herkesi (gerçek manada bir) adam ve geceleri yanan her ateşi de (cömert birinin) ateş(i) mi sanıyorsun?

أَعَلَيْ نَحَحْ أَمْ سَعِيدٌ ؟

Ali mi yoksa Sait mi başardı?

أَيَجْمَعُ الْمَرْءُ فِي جِسْمٍ وَاحِدٍ الْمَوْتَ وَالْحَيَاةَ ؟

Kişi bir bedende ölümü ve hayatı birlikte bulundurabilir mi?

أَجَارَتْنَا إِنَّ الْخُطُوبَ تَنْوُبُ

وَأَنَا مُقِيمٌ مَا أَقَامَ عَسِيبُ

Ey komşumuz! Gerçekten zorluklar birbirini takip ediyor. Asîb (dağı) durduğu sürece ben de (burada) kalacağım.

أَسَائِقُ !، تَمَهَّلْ فِي سَيْرِكَ

Şoför ! yavaş sür!

هَلْ خَالَدٌ مُنْطَلِقٌ ؟ أَيْ : أَلْ خَالَدٌ مُنْطَلِقٌ ؟

Halit gidiyor mu?

zamanında (-dığı zaman)

إِبَّانَ :

وَزَارَكَ اللَّهُ فِي إِبَّانِ دَوْلَتِهِ

مُجَدَّدَ اللَّهُ بَيْنَ الْعُودِ وَالْقَدَحِ

Onun saltanatı zamanında, eğlence, şiddetle kadeh arasında yenilenerek seni ziyaret etti.

asla (kesinlikle), ebediyen

أَبَدًا :

وَقَالَ لَا وَاللَّهِ لَا أَغْصِي اللَّهَ بَعْدَهَا أَبَدًا

Dedi ki, hayır, Allah'a ant olsun ki, bundan sonra asla Allah'a asi olmayacağım. (H)

فَرَحْمَةً رَبَّنَا أَبَدًا عَلَيْهِ
مَدَى الْأَيَّامِ مَا قُرَأَتْ صَحِيفَةٌ

Kitap (Kur'ân) okunduğu sürece, Rabbimizin rahmeti ebediyen onun üzerinde olsun!

evet, tabi, hay hay!

أَجَلٌ :

ثُمَّ قَالَتْ لَا تُغْلِبَنَّ بِسْرِي
يَا ابْنَ عَمِّي أَقْسَمْتُ قُلْتُ أَجَلٌ لَا

Sonra dedi ki: ey amcamın oğlu! Sakın sırrımı (kimseye) bildirme! Ben de ant içtim (ve) dedim ki: evet, hayır (söylemeyeceğim).

أَلَمْ تَأْكُلْ ؟ : أَجَلٌ

Yemedin mi? Evet (yemedim).

نَجَحَ سَعِيدٌ : أَجَلٌ

Sait başardı, Evet (başardı).

أَكَلْتُ ؟ : أَجَلٌ

Yedin mi? Tabi (yedim).

سَاعِدْنِي : أَجَلٌ

Bana yardım et! : Hay hay !

إِذْ: - vaktiyle, bir zaman, o zaman/an; hani; -ken, - dığı sırada, bir de baktım! (ünlem şahıslara göre değişir), birden (aniden), hemen, çünkü, için (-dığından).

وَإِذْ كُرُوا إِذْ كُنْتُمْ قَلِيلًا فَكَثَّرَكُمْ

“Düşünün ki, **vaktiyle** siz pek azdınız da (Allah) sizi çoğalttı”
(7/86)

إِذْ أَوْحَيْنَا إِلَىٰ أُمِّكَ مَا يُوحَىٰ

“**Bir zaman**, vahyedilecek şeyi annene vahyetmiştik.” (20/38)

وَكَانَ الْعِيشُ إِذْ ذَاكَ شَدِيدًا

O zaman hayat (çok) zordu. (H)

كُنَّا فِي الْحَبْلِ فَأَنهَمَرَتِ الْأَمْطَارُ إِذْ ذَاكَ

Biz dağdaydık, işte o **anda** (sağanak bir) yağmur yağdı.

وَإِذْ كُرُ فِي الْكِتَابِ مَرْيَمَ إِذِ اتَّيَبَدَتْ

“Kitapta Meryem'i de an. **Hani O bir kenara çekilmişti**”
(19/16)

زُرْتُ صَدِيقِي إِذْ هُوَ فِي بَيْتِهِ

Arkadaşımı evindeyken ziyaret ettim.

التَّحَقَّتْ بِالْجَيْشِ إِذْ بَدَأَتِ الْحَرْبُ

Savaş başladığı sırada orduya katıldım.

بَيْنَمَا أَنَا أَكْتُبُ إِذْ زَارَنِي خَالِدٌ

Bir ara yazı yazarken, **bir de baktım**, Halit beni ziyarete gelmiş.

بَيْنَمَا كُنْتُ أَلْهُو فِي الْحَدِيقَةِ إِذْ نَادَانِي وَالِدِي

*Bir ara bahçede oynarken **birden** babam beni çağırdı.*

اسْتَغْدِرِ اللَّهَ خَيْرًا وَارْضَيْنِ بِهِ
فَبَيْنَمَا الْعُسْرُ إِذْ دَارَتْ مَيَاسِيرُ

*Allah'tan hayır iste ve buna kesin razı ol! Zorluklar içerisinde, kolaylıklar **hemen** ortaya çıkar.*

وَلَنْ يَنْفَعَكُمْ الْيَوْمَ إِذْ ظَلَمْتُمْ

*“(Pişmanlık) bugün size fayda vermeyecek. **Çünkü** zulmettiniz.” (43/39).*

فَأَصْبَحُوا قَدْ أَعَادَ اللَّهُ نِعْمَتَهُمْ
إِذْ هُمْ قُرَيْشٌ وَ إِذْ مَا مِثْلُهُمْ بَشَرُ

*Artık onlar Allah'ın kendilerine nimetlerini iade ettiği duruma geldiler. **Çünkü** onlar Kureyş (Kabilesi)dir ve (çünkü) onların benzeri bir beşer de yoktur.*

ضَرَبْتُ سَعِيدًا إِذْ سَرَقَ

*Sait'i dövdüm, **çünkü** o hırsızlık yaptı.*

ضَرَبْتُ ابْنِي إِذْ أَسَاءَ

Yaramazlık yaptığı için oğlumu dövdüm.

إِذَا: -dığı zaman, -dığında, -ince, -se (ise); **birden** (bir de ne göreyim), derhal (**hemen**), bir de baktım ki,

وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ لَا تُفْسِدُوا فِي الْأَرْضِ

“Kendilerine "Yer yüzünde bozgunculuk yapmayın" denildiği zaman...” (2/11)

و النَّفْسُ رَاغِبَةٌ إِذَا رَغِبَتْهَا
و إِذَا تُرِدُّ إِلَى قَلِيلٍ تَقْنَعُ

Nefis, onu isteklendirdiğin zaman (hep) ister, aza terk edildiğinde de kanaatkâr olur.

إِذَا الْمَعْلَمُ لَمْ يُكْرَمْ لَنْ يُعْطِيَ النَّتِيجَةَ الْمَرْجُوءَةَ

Öğretmen onurlandırılmadığı zaman, istenilen sonucu asla vermez.

إِذَا أَرَدْتَ الْخَيْرَ فَاسْعَ إِلَيْهِ

İyiliği istediğinde hemen ona gayret et.

وَإِذَا ثَلَيْتَ عَلَيْهِمْ آيَاتَهُ زَادَتْهُمْ إِيمَانًا

“Onların karşılarında Allah'ın ayetleri okununca (bu) onların imanını artırır.” (8/2)

إِذَا أَرَدْتَ أَنْ تُطَاعَ فَسَلْ مَا يُسْتَطَاعُ

İtaat olunmanı istiyorsan, yapılabilecek şey iste.

فَالْقَى عَصَاهُ فَإِذَا هِيَ ثُعْبَانٌ مُبِينٌ

“Bunun üzerine (Musa) asasını bıraktı, **birden** o, apaçık bir ejderhadır.” (7/107)

وَإِنْ تُصِيبْهُمْ سَيِّئَةٌ بِمَا قَدَّمَتْ أَيْدِيهِمْ إِذَا هُمْ يَقْنَطُونَ

“Kendi ellerinin öne sürdükleri (günahlar) yüzünden onlara bir fenalık isabet edince de **derhal** onlar ümitlerini kesiverirler.” (30/36)

حَضَرْتُ إِلَى الْمَدْرَسَةِ إِذَا الطُّلَّابُ يَلْعَبُونَ فِي الْمَلْعَبِ

Okula geldim, **bir de baktım ki**, öğrenciler oyun sahasında oynuyorlar.

إِذَا : bu/o halde, o zaman, o anda, o vakit, o takdirde

وَأِنْ تَدْعُهُمْ إِلَى الْهُدَى فَلَنْ يَهْتَدُوا إِذَا أَبَدًا

“Sen onları doğru yola çağırırsan da **bu halde** asla doğru yola gelmezler.” (18/57)

قَالُوا لَئِنْ أَكَلَهُ الذِّئْبُ وَ نَحْنُ عُصْبَةٌ إِنَّا إِذَا لَخَاسِرُونَ

“Dediler ki: Biz topluluk olduğumuz halde, eğer onu kurt yerse, **o zaman** biz gerçekten aciz kimseler sayılırız.” (12/14)

قَالَ فَعَلْتُهَا إِذَا وَأَنَا مِنَ الضَّالِّينَ

(Musa): “Ben bunu, **o anda** sonunun ne olacağını bilmeyerek yaptım.” dedi. (26/20)

إِذَا أَنَا أَنْجَحُ بِالدَّرْسِ وَالصَّبْرِ

O vakit ben sabır ve çalışmayla başarı elde ederim.

إِنْ تَعْمَلْ خَيْرًا إِذَا يَحْتَرِمَكَ النَّاسُ

İyilik yaparsan **o takdirde** insanlar sana saygı gösterir.

إِذَا لَمْ : -medi -mediyse, -mediğinde (mediği zaman)

إِذَا لَمْ تَعْشَقْ وَلَمْ تَدْرِ مَا الْهَوَى
فَكُنْ حَجَرًا مِنْ يَابِسِ الصَّخْرِ جَلَمًا

Eğer aşık olmadın ve aşkın da ne olduğunu anlamadıysan, kupkuru kayadan daha katı bir taş ol!

إِذَا لَمْ يَكُنْ غَيْرُ الْأَسِنَّةِ مَرْكَبًا
فَلَيْسَ عَلَى الْمُضْطَرِّ إِلَّا رُكُوبُهَا

Kılıçlardan başka bir binek olmadığında, mecbur kalana, ona binmekten başka çare yoktur.

إِذَا مَا : -dığında, (-dığı/-eceği zaman), -ınca

إِذَا مَا لَقِيتَ بَنِي مَالِكٍ
فَسَلِّمْ عَلَى أَهْلِهِمْ أَفْضَلُ

Malikoğullarına rastladığında, onların en erdemli olanına selam ver.

إِذَا مَا تَعْمَلُ بِعِلْمِكَ تَكُنْ خَيْرَ النَّاسِ

İlminle amel ettiğinde, insanların en iyisi olursun.

وَلَسْتُ بِعَلٍّ شَرُّهُ دُونَ خَيْرِهِ
أَلْفُ إِذَا مَا رُعْتَهُ اهْتَاجَ أَغْزَلُ

Ben, örtüsüne bürünüp büzülmüştür de kendisini korkutunca yüreği hoplayan, silahı bulunmayan ve kötülükleri iyiliklerinden üstün olan bir ihtiyar kurusu da değilim.

إِذَا مَا : -dığında, -se/sa

وَإِنَّكَ إِذْمَا تَأْتِ مَا أَنْتَ أَمْرٌ
بِهِ تُؤْلَفُ مِنْ إِيَّاهُ تَأْمُرُ آتِيًا

Sen, emrettiğini yaptığında, kendisine emrettiğin kişinin de onu yaptığını görürsün.

إِذْ مَا تَقُمْ أَقُمْ

Sen kalkarsan ben de kalkarım.

o zaman, o takdirde, o halde

إِذَنْ = إِذَا :

إِذَنْ أَرْجِعْ إِلَيْهِ

O zaman ben de oraya dönerim. (H)

وَلَوْ كَانَتْ الْأَرْزَاقُ تَجْرِي عَلَى الْحِجَا
هَلَكُنْ إِذَنْ مِنْ جَهْلِهِنَّ الْبَهَائِمُ

Eğer rızıklar akla gelmiş olsaydı o zaman (bütün) hayvanlar cehaletlerinden dolayı helâk olurdu.

- سَأَسَامُحُكَ عَلَى خَطِيئِكَ
- إِذَنْ أَعْتَذِرُ عَنْهُ

- *Hatanı bağışlayacağım.*

- *O halde (ben de) özür dilerim.*

-me/-ma ... mi? , -saydı ... ya!

أَفَلَا :

أَفَلَا يَتُبُونَ إِلَى اللَّهِ وَ يَسْتَغْفِرُونَهُ

“Hala Allah'a dönüp O'ndan af dilemeyecekler mi?” (5/74)

أَفَلَا يَنْظُرُونَ إِلَى الْإِبِلِ كَيْفَ خُلِقَتْ

“(İnsanlar) devenin nasıl yaratıldığına bakmazlar mı?”
(89/17)

أَفَلَا أَكُونُ عَبْدًا شَكُورًا

Şükreden bir kul olmayayım mı? (H)

أَفَلَا كَتَبْتَ بِبَعْضِ مَا أَنْكَرْتَ

وَفَعَلْتَ فِعْلَ الْمُنْصِفِ الْمُتَوَاضِعِ

İnkâr ettiğin şeyin bir kısmını yazsaydın ve adaletli ve alçak gönüllünün yaptığı gibi yapsaydın ya!

-medi/(-memiş) mi?

أَفَلَمْ :

أَفَلَمْ يَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ

“Yeryüzünde gezip dolaşmadılar mı?” (40/82)

يَا رَبِّ أَفَلَمْ تَغْفِرْ لِي ؟

Rabbim! Beni bağışlamadın mı? (H)

-memiş/-medi mi?

أَفَلَمَّا :

أَفَلَمَّا أَعَاهَدَ إِلَيْكُمْ؟

Size söz vermemiş miydim?

Harf-i tarif

أَلْ :

1- Belirlilik edatı olarak şu anlamlara gelir:

a- Ahd-ı zikrî olur: Daha önce anılan bir şeye harf-i tarif ile işaret edilir :

كَمَا أَرْسَلْنَا إِلَىٰ فِرْعَوْنَ رَسُولًا ، فَعَصَىٰ فِرْعَوْنُ الرَّسُولَ

“Nitekim biz Firavun'a bir peygamber gönderdik, Firavun o peygambere isyan etti”. (73/15-16)

b- Ahd-ı zihnî olur: Başına getirilerek anılan kelime ile neyin kast edildiği bilinir.

إِذْ يُبَايِعُونَكَ تَحْتَ الشَّجَرَةِ

“...o ağacın altında sana biat ederlerken...” (48/18)

هَلْ كُتِبَتْ الْفَرَضُ

Ödevi yazdın mı? (Hangi ödev olduğu konuşanlarca bilinmektedir)

c- Ahd-i harici olur: Başına geldiği cins bir isimden kastedilen bellidir.

لَا أَقْسِمُ بِهَذَا الْبَلَدِ

“Hayır, şu beldeye (Mekke'ye) yemin ederim ki...” (90/1)

الْبَيْتِ

Kâ'be.

d- Cins ifade eder. Başına geldiği kelimenin türünü ifade eder.

خَلَقَ الْإِنْسَانَ ضَعِيفًا

“İnsan(lar) zayıf olarak yaratıldı.” (4/28).

2- Başına geldiği kelimeye “bu, şu” işaret sıfatını kazandırır :

فَالْيَوْمَ نُنَجِّيكَ بِبَدَنِكَ

“Bu gün senin bedenini kurtaracağız...” (10/92)

الْيَوْمَ تُعْلَنُ نَتَائِجُ الْإِمْتِحَانِ

Bu gün sınav sonuçları açıklanıyor.

وَيَبْدَأُ عَمَلِي السَّاعَةِ

İşim şu anda (bu saatte) başlıyor.

3- İsim tamlaması anlamını veren bir zamirden bedel olur:

فَإِنَّ الْجَنَّةَ هِيَ الْمَأْوَى (مَأْوَاهُ)

"İşte muhakkak ki cennet onun varacağı yerin ta kendisidir".

(79/41)

ضَرَبَ حَسَنَ الظَّهْرُ وَالْبَطْنُ (ظَهْرُهُ وَبَطْنُهُ)

Hasan, sırtından ve karnından dövüldü.

4- İsm-i fail ve ism-i meful gibi sıfatların (şibh-i fiillerin) başında ism-i mevsul (الذي) anlamına gelir.

إِنَّ الْمُصَدِّقِينَ وَالْمُصَدِّقَاتِ

"Sadaka veren erkekler ve sadaka veren kadınlar..."

(57/18)

مِنَ الْقَوْمِ الرَّسُولُ اللَّهُ مِنْهُمْ
لَهُمْ دَانَتْ رِقَابُ بَنِي مَعَدٍّ

(مِنَ الْقَوْمِ الَّذِي رَسُولُ اللَّهِ مِنْهُمْ)

Beni Ma'add'in boynu, Allah'ın peygamberi kendilerinden olan kavme eğik oldu.

جَاءَ الضَّارِبُ مُحَمَّدًا (الَّذِي ضَرَبَ مُحَمَّدًا)

Muhammed'i döven geldi.

5- Zaid olur:

a- Vurgu yapmak maksadıyla özel isimlerin başına gelir.

الْمَنْصُورُ = Mansur gibi, اللَّاتُ = Lat (tapınak adı),

b- الَّذِي، الَّتِي gibi ism-i mevsullerin başında zaid, fakat zorunlu olarak bulunur.

أَلَا : iyi bilin ki, bilmiş olun ki, dikkat edin
(ki) !, me ... mı? yok mu? (olumsuz soru)

أَلَا إِنَّ نَصْرَ اللَّهِ قَرِيبٌ

“İyi bilin ki, Allah’ın yardımı muhakkak yakındır.” (2/214)

أَلَا يَذْكُرُ اللَّهُ تَطْمَئِنُّ الْقُلُوبُ

“Bilmiş olun ki, ancak Allah’ı anmakla kalpler olgunlaşır.”
(13/28)

أَلَا لَيْسَ إِلَّا مَا قَضَى اللَّهُ كَائِنٌ
وَمَا يَسْتَطِيعُ الْمَرْءُ نَفْعًا وَلَا ضَرًّا

Bilmiş olun ki, ancak Allah’ın takdir ettiği olur ve hiçbir kişi ne fayda ne de zarar verebilir.

أَلَا ذَلِكَ هُوَ الْحُسْرَانُ الْمُبِينُ

“Dikkat edin! Bu, apaçık hüsrânın ta kendisidir.” (39/15)

أَلَا تُحِبُّونَ أَنْ يَغْفِرَ اللَّهُ لَكُمْ

“Allah’ın sizi bağışlamasını istemez misiniz?” (24/22)

قَالَ لِمَنْ حَوْلَهُ أَلَا تَسْتَمِعُونَ

“(Firavun) etrafında bulunan kimselere dedi ki: *işitmiyor musunuz?*”(26/25)

أَلَا رَجُلٌ فِي الدَّارِ فَيَسْتَقْبِلُنَا

Evde, bizi karşılayacak bir adam yok mu?

أَلَا : -me/ma, değil mi?. –se ya!

إِلَّا أَنْ يَخَافَ إِلَّا يُقِيمَا حُدُودَ اللَّهِ

“Meğer ki, o ikisi (erkekle kadın) Allah'ın sınırlarını ayakta tutmayacaklarından korkmuş olsunlar ...” (2/229)

قَالُوا وَمَا لَنَا أَلَّا نُقَاتِلَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ

“Bizler neden Allah yolunda savaşmayalım” dediler. (2/246)

أُرِيدُ إِلَّا تَذْهَبَ

Gitmemeni istiyorum.

أَلَّا اجْتَهَدْتَ

Çalışmalı değil miydin?

أَلَّا سَاعَدْتَ خَالِدًا

Halit'e yardım etsen ya!

إِلَّا : -den başka (hariç), yalnız, meğerki, ancak (fakat), müstesna, hariç, sadece, yoksa (aksi takdirde)

لَا عَلِمَ لَنَا إِلَّا مَا عَلَّمْتَنَا

“Senin bize öğrettiğinden başka bizim hiç bir bilgimiz yoktur.” (2/32)

وَمَا مُحَمَّدٌ إِلَّا رَسُولٌ

“Muhammed bir peygamberden **başka** (bir şey) değildir.”
(3/144)

وَإِذْ قُلْنَا لِلْمَلَائِكَةِ اسْجُدُوا لِآدَمَ فَسَجَدُوا إِلَّا إِبْلِيسَ

“O zaman biz meleklere: “Adem'e secde edin” demiştik, onlar secde ettiler, **yalnız İblis etmedi.**” (17/61)

مَنْ يَفْعَلْ ذَلِكَ فَلَيْسَ مِنَ اللَّهِ فِي شَيْءٍ إِلَّا أَنْ تَتَّقُوا مِنْهُمْ تُقَاةَ

“Kim bunu yaparsa (ona) Allah'tan **hiç bir şey (hiç bir yardım)** yoktur. **Meğer ki,** onlardan, gelebilecek bir tehlikeden dolayı sakınmış olabilirsiniz.” (3/28)

الَّذِينَ أُخْرِجُوا مِنْ دِيَارِهِمْ بِغَيْرِ حَقٍّ إِلَّا أَنْ يَقُولُوا رَبُّنَا اللَّهُ

“Onlar **ancak** “Rabbimiz Allah'tır” diyorlar diye **haksız yere** yurtlarından çıkarılmışlardır.” (22/40)

فَلَا يُؤْمِنُونَ إِلَّا قَلِيلًا

“Artık onlar, birazı **müstesna**, iman etmezler.” (4/46)

وَلَا أَصْغَرَ مِنْ ذَلِكَ وَلَا أَكْبَرَ إِلَّا فِي كِتَابٍ مُبِينٍ

“Bundan daha küçüğü ve daha büyüğü de **hariç** olmamak üzere (hepsi) muhakkak apaçık bir kitapta (yazılı)dır.” (10/61)

وَكُلُّ أَخٍ مُفَارِقُهُ أَخُوهُ

لَعَمْرٍ أَيْبِكَ إِلَّا الْفَرَقْدَانِ

Baban hayatına yemin ederim ki, Ferkadân (adlı iki yıldız) **hariç**, her kardeş kardeşinden ayrılacaktır.

يَنْسَى الْمَرْءُ أَشْيَاءَ كَثِيرَةً إِلَّا الذِّكْرِيَّاتِ

Kişi, hatıraları **hariç** pek çok şeyi unuttur.

لَا تَنَالُ الْجَوَائِزَ إِلَّا الْأَفْلَامُ النَّاجِحَةُ

Sadece başarılı filimler ödül alır.

أَقُولُ لَهُ ارْحَلْ لَا تُقِيمَنَّ عِنْدَنَا
وَالْأَفْلَامُ فَكُنْ فِي السِّرِّ وَالْجَهْرِ مُسْلِمًا

Ona derim ki, çekil git, asla yanımızda durma! Yoksa gizlide de açıkta da (dosdoğru) müslüman ol!

إِلَامَ : (إِلَى + مَا) : nereye kadar?, neye?

وَلَا تُشْرِكْ وَرَاءَكَ يَوْمَ لَهْوٍ
فَلَا تُذِرِي إِلَامَ غَدًا تُصِيرُ

Arkanda oyun ve eğlence günü bırakma! Çünkü yarın nereye kadar varacağını bil(e)mezsin.

إِلَامَ هَذَا الْكَسَلُ ؟

Bu tembellik nereye kadar?

إِلَامَ نَحْتَاجُ ؟

Neye ihtiyacın var?

أَلَّتِي : -en/-an, -dığı /-eceği, bir şey(e/i) ki, ki, (müf-ret-müennes / tekil - dişil için ism-i mevsul)

وَلَا تُكُونُوا كَالَّتِي نَقَضَتْ غَزْلَهَا

“İpliğini çözen kadın gibi olmayın.” (16/92)

أَخْفِظْ وَدِيعَتَكَ الَّتِي أُسْتَوْدِعْتَهَا
يَوْمَ الْأَعَاذِ بِإِنْ وَصَلْتَ وَ إِنْ لَمْ

Eazib gününde sana verilen emaneti, (o güne) -ulaşmış olsan da, olmasan da- koru.

وَلَا تَقْتُلُوا النَّفْسَ الَّتِي حَرَّمَ اللَّهُ

“Allah’ın yasakladığı cana kıymayın.” (6/151)

تِلْكَ الْجَنَّةُ الَّتِي نُورِثُ مِنْ عِبَادِنَا مَنْ كَانَ تَقِيًّا

“İşte kullarımızdan, takvâ sahibi kimselere vereceğimiz cennet budur.” (19/63)

إِنَّ هَذَا الْقُرْآنَ يَهْدِي لِلَّتِي هِيَ أَقْوَمُ

“Gerçekten şu Kur’ân (insanı) öyle **bir şeye** doğrultup götürür **ki**, o en doğru (bir yol)dur.” (17/9)

الَّتِي لَمْ يُخْلَقْ مِثْلُهَا فِي الْبِلَادِ

“**Ki**, şehirler arasında onun benzeri yaratılmamıştı.” (89/8)

الَّذِي: -en/-an, -dığı, -ecek/-eceği; o ki, (müfret - müzekker / tekil - eril için ism-i mevsul)

الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي أَذْهَبَ عَنَّا الْحَزْنَ

“Bizden tasayı gideren Allah’a hamt olsun.” (35/34)

إِنَّ أَوَّلَ بَيْتٍ وُضِعَ لِلنَّاسِ لَلَّذِي بِبَكَّةَ

“Doğrusu insanlara (mabet olarak) ilk kurulan ev elbette Mekke’de **olandır**.” (3/96)

وَاتَّقُوا اللَّهَ الَّذِي أَنْتُمْ بِهِ مُؤْمِنُونَ

“İnanığınız Allah’tan korkun.” (5/88)

فَيَا رَبَّ لَيْلَى أَنْتَ فِي كُلِّ مَوْطِنٍ
وَأَنْتَ الَّذِي فِي رَحْمَةِ اللَّهِ أَطْمَعُ

Ey Leylâ'nın Rabbi! Sen her yerde (hazır ve nazır)sın; Ve yine Sen, rahmetinde olmayı arzuladığımsın.

وَاتَّقُوا اللَّهَ الَّذِي إِلَيْهِ تُحْشَرُونَ

"Huzuruna toplanacağınız Allah'tan korkun." (5/96)

رَبِّي الَّذِي يُحْيِي وَيُمِيتُ

"Benim Rabbim O'dur ki, yaşatır ve öldürür." (2/258)

الَّذِينَ : nin çoğulu

وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لِلَّذِينَ آمَنُوا

"O kafirler, iman edenlere dedi:" (29/12)

أُولَئِكَ الَّذِينَ لَعَنَهُمُ اللَّهُ

"Onlar, Allah'ın lanet ettiği kimselerdir." (4/52)

اللَّائِي : nin çoğulu

وَمَا جَعَلَ أَزْوَاجَكُمُ اللَّائِي تُظَاهِرُونَ مِنْهُنَّ أُمَّهَاتِكُمْ

"(Allah), Kendilerine zihar yaptığınız eşlerinizi sizin analarınız (yerinde) tutmadı." (33/4)

وَاللَّائِي يَكْسَنُ مِنَ الْحَيْضِ

"Adetten kesilmiş olan kadınlar..." (65/4)

شَاهَدْتُ اللَّائِي فُزْنَ فِي السَّبَاقِ

Yarısmada başarılı olan (bayan)ları gördüm.

فَإِنْ يَكُنِ الْفِعْلُ الَّذِي سَاءَ وَاحِدًا
فَأَفْعَالُهُ اللَّاتِي سَرَرْنَ الْوَفْ

Kötülük yaptığı fiili bir ise, sevindiren fiilleri binlercedir.

اللَّاتِي nin çoğulu

: اللَّاتِي

وَاللَّاتِي يَأْتِينَ الْفَاحِشَةَ مِنْ نِسَائِكُمْ فَاسْتَشْهِدُوا عَلَيْهِنَّ

"Kadınlarınızdan fuhuş yapanlara karşı şahit getirin." (4/15)

ارْجِعْ إِلَىٰ رَبِّكَ فَاسْأَلْهُ مَا بَالُ النِّسْوَةِ اللَّاتِي قَطَّعْنَ أَيْدِيَهُنَّ

"Efendine dön de, ellerini kesen o kadınların zoru neydi, kendisine sor." (12/50)

لَيْسَتْ مِنَ اللَّاتِي يَقُولُ لَهَا الْفَتَى
عِنْدَ التَّنْدُمِ لَيْتَنِي لَمْ أَفْعَلْ

Gencin pişmanlık anında kendisine "keşke yapmasaydım" dediği şeyden değildir.

اللَّتَانِ nin ikilisi, (ref halinde)

: اللَّتَانِ

مِنْ اللَّتَانِ تَظَاهَرَتَا عَلَى النَّبِيِّ

Peygambere karşı yardımlaşmak isteyen iki kadın kimdi? (H)

لَكَ الْيَدَانِ اللَّتَانِ إِمْتَاَحَ بَرَّهُمَا
بَنُو الزَّمَانِ وَرَبَعَتْ مِنْهُمَا الصَّيْدُ

*Senin zamanın çocuklarının iyiliğini istediği ve avların otla-
dığı iki elin var.*

اللَّتَيْنِ : (nin ikilisi, (nasb ve cer halinde)

كَانَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّمَ) يُصَلِّي الرُّكْعَتَيْنِ اللَّتَيْنِ قَبْلَ الْفَجْرِ

*Resulullah (sav) sabah namazından önce iki rekat namaz kı-
lardı. (H)*

إِذَا لُمْتُ عَيْنِي اللَّتَيْنِ أَضَرَّتَا
بِحِسْمِي فَيَكُمُ قَالَتَا لِي لَمْ الْقَلْبَا

*Aranızda vücuduma zarar veren gözlerimi kınadığım zaman
(o gözlerim) bana dediler ki: Kalbi(ni) kına.*

اللَّذَانِ : (nin ikilisi, (ref halinde)

وَاللَّذَانِ يَأْتِيَانَهَا مِنْكُمْ فَادُّوهُمَا

*“İçinizden iki kişi, fuhuş yaparlarsa, onlara eziyet edin.”
(4/16)*

إِنَّ الرُّئُوسَةَ وَالرَّئِيسَ اللَّذَانِ هُمَا
أَصْلُ الْحُقُودِ فَلَا تَرَأْسُ وَلَا تَرِسُ

*Başkanlık ve önde gelmek, çekememezliğin aslı olan iki
şeydir. Öyleyse ne başkan ol ne de başta bulun.*

اللَّذَيْنِ : (nin ikilisi, (nasb ve cer halinde)

رَبَّنَا أَرِنَا اللَّذَيْنِ أَضَلَّانَا مِنَ الْجِنَّ وَالْإِنْسِ

“Rabbimiz, cinlerden ve insanlardan bizi saptıranları (iki zümreyi) bize göster.” (41/29)

وَجَاءَ بِعِدَّتِهِ الَّذِينَ هُمْ لَهُ
مِنَ اللَّوْمِ كَأَنَّهُمْ كَانُوا أَوَّلَهُ

O, selefinin kendisine miras bırakmış olduğu kötülükten olan iki dengiyle geldi.

Allah'ım !

اللَّهُمَّ :

قُلِ اللَّهُمَّ مَالِكَ الْمُلْكِ تُؤْتِي الْمُلْكَ مَنْ تَشَاءُ

“De ki, mülkün gerçek sahibi olan Allah'ım! Sen mülkü dilediğine verirsin.” (3/26)

اللَّهُمَّ عَلِّمَهُ الْكِتَابَ !

Allah'ım! Sen ona o kitabı (Kur'an'ı) öğret. (H)

اللَّهُمَّ لَوْلَا أَنْتَ مَا اهْتَدَيْنَا

وَلَا نَصَدَّقْنَا وَلَا صَلَّيْنَا

Allah'ım! Sen olmasaydın hidayete eremez, tasaddukta bulunamaz ve namaz (da) kılamazdık.

-medi mi?

أَلَمْ :

أَلَمْ تَعْلَمْ أَنَّ اللَّهَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ

“Allah'ın her şeye gücü yettiğini bilmedin mi?” (2/106)

أَلَمْ أَقُلْ لَكَ لَا تَعْصِنِي

Sana, bana karşı gelme demedim mi? (H)

أَلَمْ تَرَ أَنِّي كَرِهْتُ الْحُرُوبَ

وَأَنِّي نَدِمْتُ عَلَى مَا مَضَى

Savaşlardan hoşlanmadığımı ve geçen şeye de pişman olduğumu görmedin mi?

hâlâ (daha) -medi mi?

أَلَمْ:

عَلَى حِينٍ عَاتَيْتُ الْمَشِيبَ عَلَى الصَّبَا

وَقُلْتُ أَلَمْ أَصْحُ وَالشَّيْبُ وَازِعُ؟

İhtiyarlığı gençliğ(im)e şikâyet ederken dedim ki: İhtiyarlık beni (kötülük yapmaktan) engellerken hâlâ uyanmadım mı?

-e, -e kadar, -e dek, -e müntehi (varan), -e ait, -e doğru, ile, birlikte, -de (içinde), -den, -e göre; Zamirle birlikte isim fiil olur.

إِلَى :

وَلَا تُلْقُوا بِأَيْدِيكُمْ إِلَى التَّهْلُكَةِ

"Kendinizi tehlikeye atmayınız. " (2/195)

إِلَى اللَّهِ مَرْجِعُكُمْ

"Dönüşünüz Allah'adır. " (5/48).

أَقِيمُوا بَنِي أُمِّي صُدُورَ مَطِيئِكُمْ

فَأَنِّي إِلَى قَوْمٍ سِوَاكُمْ لَأَمِيلُ

Kardeşlerim! Bineklerinizin göğsünü (doğru yöne) doğrultun. Zira ben sizden başka bir kavme daha meyilliyim.

فَاغْسِلُوا وُجُوهَكُمْ وَأَيْدِيَكُمْ إِلَى الْمَرَافِقِ

"Yüzlerinizi ve dirseklere **kadar** ellerinizi yıkayınız." (5/6)

وَمَا هَجَرْتُكَ لَأَبْلُ زَادَنِي شَغَفًا
هَجَرٌ وَبُعْدٌ تَرَاعَى لَأِلَى أَجَلٍ

Ben seni terk etmedim, aksine (sana olan) sevgim daha da arttı. Ayrılık ve uzaklık sonsuza **dek** değil, kısa sürdü.

ثُمَّ مَحِلُّهَا إِلَى الْبَيْتِ الْعَتِيقِ

"... sonra varacakları yer Beyt-i atik'a **müntehidir**." (22/33)

وَالْأَمْرُ إِلَيْكَ

Emir sana **ait**.

وَهَزِي إِلَيْكَ بِجَذْعِ النَّخْلَةِ

"Hurma dalını kendine **doğru** silkele." (19/25)

فَإِنْ جَنَحْتَ إِلَيْهِ فَاتَّخِذْ نَفَقًا
فِي الْأَرْضِ أَوْ سُلَّمًا فِي الْجَوِّ فَاعْتَزِلْ

Eğer o sevgiye **doğru** yöneldiysen (ya kendine) yerde bir in ya da göğe doğru bir merdiven edin de (bu âlemden) çekil!

وَإِذَا خَلَا بَعْضُهُمْ إِلَى بَعْضٍ

"Birbirleriyle baş başa kaldıkları vakit ..." (2/76)

قَالَتْ أَلَا لَيْتَمَا هَذَا الْحَمَامُ لَنَا
إِلَى حَمَامَتِنَا أَوْ نِصْفَهُ فَقَدْ

"Keşke bizim dişi güvercinimizle **birlikte**, şu güvercinler ve (bir de) bunların yarısı (kadarı) bizim olsaydı, bize yeterdi" dedi.

اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ لَيَجْمَعَنَّكُمْ إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ لَا رَيْبَ فِيهِ

"Allah -ki Ondan başka hiçbir tanrı yoktur- elbette sizi kıyamet gününde toplayacaktır, bunda asla şüphe yoktur." (4/87)

تَقُولُ وَقَدْ عَلَيْتُ بِالْكَوْرِ فَوْقَهَا
أَيْسَقِي فَلَا يَرْوِي إِلَيَّ ابْنُ أَحْمَرَ

Ben semerine binmişken (deve) der ki, acaba İbn Ahmer (bana) biner mi? (Binerse) benden usanmaz.

قَالَ رَبِّ السَّجْنُ أَحَبُّ إِلَيَّ مِمَّا يَدْعُونَنِي إِلَيْهِ

"Rabbim! Bana göre zindan, bunların benden istediklerinden daha iyidir." (12/33)

أَمْ لَا سَبِيلَ إِلَى الشُّبَابِ وَذِكْرُهُ
أَشْهَى إِلَيَّ مِنَ الرَّحِيقِ السُّلْسَلِ

Yoksa, gençliğe hiçbir yol yok (mu?). Oysa onu anmak (dahi) bana göre içimli (soğuk) sudan daha sevimlidir.

إِلَيْكَ الْأَمَانَةُ

Emaneti al.

إِلَى أَنْ :	-ıncaya kadar, öyle (tâ) ki
--------------	-----------------------------

فَادْعُهُمْ إِلَى أَنْ يَشْهَدُوا

Onları kelime-i şehadet getirinceye kadar davet et.(H)

صَبَرْتُ إِلَى أَنْ أَنْزَلَ اللَّهُ نَصْرَهُ
لِذَلِكَ قَدْ أَحْمَدْتُ عَاقِبَةَ الصَّبْرِ

Allah, zaferini indirinceye kadar sabrettin. Bundan dolayı da zaferin sonucuna şükrettin.

سَافَرْنَا مَدَّةَ شَهْرٍ إِلَى أَنْ دَخَلْنَا الْمَدِينَةَ

Şehire girinceye kadar (tam) bir ay yolculuk yaptık.

تَنْتَشِرُ الْأَغْنَامُ وَتَأْكُلُ الْعُشْبَ إِلَى أَنْ اقْتَرَبَ وَقْتُ الْعَوْدَةِ

Koyunlar yayılır ve dönüş vakti yaklaşıncaya kadar otları yerler.

كَبِرَ الْوَلَدُ إِلَى أَنْ أَصْبَحَ شَابًّا

Çocuk büyüdü, öyle (tâ) ki, delikanlı oldu.

yoksa, yahut, ya da (veya)

أَمْ :

قُلْ أَأَنْتُمْ أَعْلَمُ أَمِ اللَّهُ

“De ki: (söyleyin), siz mi, yoksa Allah mı daha bilgili?”
(2/140)

أَلَهُمْ أَرْجُلٌ يَمْشُونَ بِهَا أَمْ لَهُمْ أَيْدٍ يَبْطِشُونَ بِهَا أَمْ لَهُمْ أَعْيُنٌ يُبْصِرُونَ
بِهَا أَمْ لَهُمْ آذَانٌ يَسْمَعُونَ بِهَا

“Onların yürüyecekleri ayakları mı var, yoksa tutacakları elleri mi var, veya görecekleri gözleri mi var, yahut işitecekleri kulakları mı var?” (7/195)

أَقْصَرْتُ أَمْ نَسِيتَ يَا رَسُولَ اللَّهِ

Ey Allah'ın Resulü, (namaz) kısaltıldı mı, yoksa sen mi unuttun? (H)

وَمَا أَذْرِي وَسَوْفَ إِحْصَالُ أَذْرِي

أَقْوَمُ أَلْ حِصْنِ أَمْ نِسَاءُ

Bilmiyorum, yakında bileceğimi sanıyorum: Hısnogulları erkek midirler, yoksa kadın mıdır?

قُلْ هَلْ يَسْتَوِي الْأَعْمَىٰ وَالْبَصِيرُ أَمْ هَلْ تَسْتَوِي الظُّلُمَاتُ وَالنُّورُ

“De ki, hiç körle gören bir olur mu? Ya da karanlıklarla aydınlık bir olur mu?” (13/16)

-mıyor ...mu? -medi ...mi? -mez ...mi, (Ay- : أَمَا
rıca dikkat çekmek ve söze başlamak için söylenir).

أَمَا تَذْكُرُ أَنَّا كُنَّا فِي سَفَرٍ أَنَا وَ أَنْتَ ؟

Hatırlamıyor musun, ben ve sen bir yolculuktaydık! (H)

أَمَا تَرَى ؟

Görmez misin? (Görmüyor musun?)

أَمَا رَأَيْتَ وَجْهَ الْأَرْضِ قَدْ نَضَرَتْ ؟

Yer yüzünün yeşermiş olduğunu görmedin mi?

أَمَّا وَالَّذِي أُنْكِيَ وَأَضْحَكَ وَالَّذِي

أَمَاتَ وَأَحْيَىٰ وَالَّذِي أَمَرَهُ الْأَمْرُ

Ağlatan ve güldüren, öldüren ve diriltten ve emri emir olan (Allah)’a ant olsun.

أَمَّا وَاللَّهِ لَقَدْ نَجَحْتُ

Yemin ederim ki sen başardın.

artık, ise; ama, fakat (lakin), ancak; -e : أَمَا
gelince; işte, bununla beraber (birlikte).

فَأَمَّا الَّذِينَ آمَنُوا فَيَعْلَمُونَ أَنَّهُ الْحَقُّ مِنْ رَبِّهِمْ

"Artık iman edenler onun Rablerinden bir gerçek olduğunu bilirler." (2/26)

وَأَمَّا الَّذِينَ كَفَرُوا فَيَقُولُونَ مَاذَا أَرَادَ اللَّهُ بِهَذَا مَثَلًا

"Kafirler ise, "Allah bu misal ile ne murat etmiştir" derler." (2/26)

وَأَمَّا الْقِتَالُ لَا قِتَالَ لَدَيْكُمْ
وَلَكِنْ سِيرًا فِي عَرَاضِ الْمَوَاقِبِ

Savaşmak ise, sizde (övünülecek) hiçbir savaş yok, siz ancak (deve üstünde çalım satar veya) süvarilerin etrafında dolaşırsınız.

أَمَّا النَّتِيجَةُ فَكَأَنَّكَ حَسَنَةٌ

Sonuç ise güzeldi.

فَأَمَّا الْإِنْسَانُ إِذَا مَا ابْتَلَاهُ رَبُّهُ فَأَكْرَمَهُ وَنَعَّمَهُ فَيَقُولُ رَبِّي أَكْرَمَنِ وَأَمَّا إِذَا مَا ابْتَلَاهُ فَقَدَرَ عَلَيْهِ رِزْقَهُ فَيَقُولُ رَبِّي أَهَانَنِ

"Ama, insan, ne zaman Rabbi onu imtihan edip de kendisine iyilikle muamele eder ve nimetler verirse "Rabbim beni şerefli kıldı" der. Fakat ne vakit onu deneyerek rızkını daraltırsa "Rabbim bana ihanet etti" der." (89/15)

وَالِدِي فِي غُرْفَتِهِ ، أَمَّا شَقِيقَتِي فَلَا أَذْرِي أَيْنَ هِيَ

"Babam odasında, ancak kız kardeşimin nerede olduğunu bilmiyorum."

فَأَمَّا الْيَتِيمَ فَلَا تَقْهَرْ

"Yetime gelince (ona) kahretme." (93/9)

فَأَمَّا مَنْ ثَقُلَتْ مَوَازِينُهُ فَهُوَ فِي عِيشَةٍ رَاضِيَةٍ

"İşte kimin tartıları ağır gelirse, artık o hoşnut bir yaşayışta-
dır." (101/6-7)

وَأَمَّا بِنِعْمَةِ رَبِّكَ فَحَدِّثْ

"Bununla beraber Rabbinin nimetini anlat." (93/11)

أَمَّا بَعْدُ

Bundan böyle, şimdi, konuya gelince,

إِمَّا : eğer -se; -mi... / yoksa ... -mi?; ... de, ister ...
ister, ya ... veya, ya... ya da

إِمَّا يَلُغَنَّ عِنْدَكَ الْكِبَرَ أَحَدُهُمَا أَوْ كِلَاهُمَا فَلَا تَقُلْ لَهُمَا أَفُ

"Eğer onlardan biri veya her ikisi senin yanında ihtiyarlığa
ererlerse, onlara "öf" (bile) deme." (17/23)

قَالُوا يَا مُوسَى إِمَّا أَنْ تُلْقِيَ وَإِمَّا أَنْ نَكُونَ نَحْنُ الْمُلْقِينَ

"(Sihirbazlar) dediler: Musa! Sen **mi** atacaksın **yoksa** atanlar
biz **mi** olalım?" (7/115)

فَإِمَّا يَأْتِيَنَّكُمْ مِنِّي هُدًى فَمَنْ اتَّبَعَ هُدَايَ فَلَا يَضِلُّ وَلَا يَشْقَى

"Sonra, size benden bir hidayet(ci rehber) gelir **de** kim benim
hidayetimin izince giderse sapmaz ve sıkıntıya düşmez."
(20/123)

إِنَّا هَدَيْنَاهُ السَّبِيلَ إِمَّا شَاكِرًا وَإِمَّا كَفُورًا

"Biz ona doğru yolu gösterdik, **ister** şükredici (olsun) **ister**
nankör." (76/3)

اقْطِفْ إِمَّا تَفَاحًا وَإِمَّا إِنْجَاصًا

İster elma, ister armut kopar.

و آخِرُونَ مُرْجُونَ لَأَمْرٍ اللَّهِ إِمَّا يُعَذِّبُهُمْ وَإِمَّا يَتُوبُ عَلَيْهِمْ

“Diğer bir grup ta Allah’ın emrine bırakılmışlardır. O, bunlara **ya** azap eder **veya** tövbelerini kabul eder.” (9/106)

فَإِمَّا أَنْ تَكُونَ أَحْيَىٰ بِصَدَقِ
فَأَعْرِفْ مِنْكَ غَثِي مِنْ سَمِينِي
وَالْأَفْطَرِ حَنِي وَأَتَّخِذْنِي
عَدُوًّا أَتَّقِيكَ وَتَتَّقِينِي

Ya benim dosdoğru bir kardeşim olursun da senden (bana gelecek) iyilik ve kötülükleri anlarım;

Yoksa, beni terk et ve beni düşman olarak bil (ki), ben senden korunayım, sen de benden korunasın.

سَيُقَابِلْنِي إِمَّا خَالِدًا وَإِمَّا سَالِمًا

Beni ya Halit, ya da Salim karşılayacak.

أَمَامَ : -in önünde, önünde(ki), karşısında(ki),
önde, zamirle birlikte isim fiil olur.

أَمَّا إِنَّ جِبْرِيلَ نَزَلَ فَصَلَّىٰ أَمَامَ رَسُولِ اللَّهِ

Cebrail, geldi ve Hz. Peygamberin önünde namaz kıldı.(H)

أَمَامَ رَسُولِ اللَّهِ لَا يَخْذُلُونَهُ
لَهُمْ نَاصِرٌ مِنْ رَبِّهِمْ وَشَفِيعٌ

Hiz. Peygamberin önünde onu küçük düşürmezler. (O) onlar için Rablerinden bir yardımcı ve bir şefaattçidir.

كَانَ الْمَحَامِي وَاقِفًا أَمَامَ الْقَاضِي

Avukat hakimın önünde duruyordu.

بَلْ يُرِيدُ الْإِنْسَانُ لِيَفْجُرَ أَمَامَهُ

*“Fakat insan, önündekini (kıyameti) yalanlamak ister.”
(75/5)*

لِيَتَأَمَّلَ الْإِنْسَانُ ضَعْفَهُ أَمَامَ قُوَّةِ الطَّبِيعَةِ

İnsan, tabiatın gücü karşısında zayıflığını düşünsün.

جَلَسْتُ أَمَامًا

Önde oturdum.

أَمَامَكُمْ أَيُّهَا الطُّلَّابُ

Öğrenciler! İlerleyiniz.

-mesi, -mek, ki, diye (için), zaid

أَنْ :

وَأَنْ تَصْبِرُوا خَيْرٌ لَّكُمْ

“Sabretmeniz sizin için daha iyidir.” (4/25)

أَنْ تَدْرُسُوا خَيْرٌ لَّكُمْ

Çalışmanız sizin için daha iyidir.

إِنْ كُنْتَ تَبْغِي جَنَّاتِ الْخُلْدِ تَسْكُنُهَا

فَيَنْبَغِي لَكَ أَنْ لَا تَأْمَنَ النَّارَ

Eğer ebedi cennetlerde ikamet etmek istiyorsan, o vakit cehennemden emin olmaman gerekir.

مِنْ قَبْلِ أَنْ يَأْتِيَ يَوْمٌ لَا يَنْجِي فِيهِ وَلَا خُلَّةٌ وَلَا شَفَاعَةٌ

"Ne bir alışveriş, ne bir dostluk ve ne de bir şefaatin bulunmadığı bir gün gelmeden evvel ... " (2/254)

أُرِيدُ أَنْ أَعْرِفَ رَأْيَكَ

Görüşünü **bilmek** istiyorum.

عَسَى أَنْ تَكْرَهُوا شَيْئًا وَهُوَ خَيْرٌ لَكُمْ

"Olur **ki**, bir şey hoşunuza gitmezken o sizin için daha hayırlı olur." (2/216)

وَلَقَدْ وَصَّيْنَا الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ مِنْ قَبْلِكُمْ وَإِيَّاكُمْ أَنْ اتَّقُوا اللَّهَ

"Sizden önce kendilerine kitap verilenlere ve size "Allah'tan korkun" **diye** emrettik." (4/131)

كَتَبْتُ إِلَى أَبِي بَانَ أَرْسِلْ لِي بَعْضَ الثُّقُودِ

Bana biraz para gönder **diye** babama mektup yazdım.

وَلَمَّا أَنْ جَاءَتْ رُسُلُنَا لُوطًا

"Elçilerimiz Lut'a gelince ... " (29/33)

وَأَنْ لَيْسَ لِلْإِنْسَانِ إِلَّا مَا سَعَى

"İnsana, kendi çalışmasından başka bir şey yoktur." (53/39)

-diği, -mesini, muhakkak, gerçekten (kesin), ki,	أَنْ :
---	-----------

أَلَمْ تَعْلَمْ أَنَّ اللَّهَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ

"Allah'ın her şeye kadir **olduğunu** bilmiyor musun?" (2/106)

عَلِمْتُ أَنَّ الطِّفْلَ مَرِيضٌ

Çocuğun hasta **olduğunu** bildim.

شَهِدْتُ بِأَنَّ اللَّهَ لَا رَبَّ غَيْرُهُ
وَأَشْهَدُ أَنَّ الْبَعْثَ حَقٌّ وَأَخْلَصُ

Ben, Allah'tan başka rab olmadığına şahadet ederim ve tekrar dirilmenin hak olduğuna şahadet ederim ve (bu hususta) samimiyim de!

تَوَدُّ لَوْ أَنَّ بَيْنَهَا وَبَيْنَهُ أَمَدًا بَعِيدًا

"...Onunla kendi arasında uzun bir mesafe olmasını arzu edecek." (3/30)

وَلَوْ أَنَّهُمْ فَعَلُوا مَا يُوعَظُونَ بِهِ لَكَانَ خَيْرًا لَهُمْ

*"Onlar, kendilerine öğüt verilen şeyleri **muhakkak** yapsalardı, kendileri için daha hayırlı olurdu." (4/66)*

فَدَعَا رَبَّهُ أَتْلِي مَغْلُوبٍ فَاتْتَصِرُ

*"Bunun üzerine: "Ben **gerçekten** yenik düştüm, yardım et, ya Rab!" diye dua etti." (54/10)*

فَاعْلَمْ أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ

"Bil ki, Allah'tan başka ilah yoktur." (47/19)

لَأَشْكُ أَنْ نُفْضِذَ الْاِقْتِصَادِيَّةَ نَتَطَلَّبُ الْمُتَوَاصِلَ

Şüphesiz ki, ekonomik kalkınma sürekliliği gerektirir.

إِنْ : eğer/şayet... -se/-sa; değil, yoktur, -me, gerçek, (muhafter - zaid)

وَإِنْ كُنْتُمْ فِي رَيْبٍ مِمَّا نَزَّلْنَا عَلَىٰ عَبْدِنَا فَأْتُوا بِسُورَةٍ مِثْلِهِ

"Eğer kulumuz (Muhammed)'e indirdiğimiz (Kur'ân)'dan şüphe ediyorsanız haydi onun benzerinden siz de bir sûre getirin." (2/23)

إِنْ يَفْتُلُوكَ فَإِنَّ قَتْلَكَ لَمْ يَكُنْ
عَارًا عَلَيْكَ وَرُبَّ قَتْلٍ عَارُ

Eğer seni öldürürlerse, senin öldürülmen sana bir ayıp değildir. (Halbuki) nice ayıp olan ölümler vardır.

أَحْسَنُ إِنْ أَرَدْتَ أَنْ يُحْسِنَ إِلَيْكَ

Şayet kendine iyilik yapılmasını istiyorsan, (sen de) iyilik yap.

أَفَإِنْ مَاتَ أَوْ قُتِلَ انْقَلَبْتُمْ عَلَى أَعْقَابِكُمْ

"Şimdi O, ölür, ya da öldürülürse, ökçeleriniz üstüne (gerisin geri mi) döneceksiniz?" (3/144)

إِنْ هُوَ إِلَّا ذِكْرٌ لِلْعَالَمِينَ

"O alemler için öğütten başkası **değildir**." (81/27)

إِنْ كُلُّ نَفْسٍ لَمَّا عَلَيْهَا حَافِظٌ

"Hiç bir can yoktur ki, başında bir koruyucu olmasın. (86/4)

قُلْ إِنْ أَدْرِي أَقَرِيبٌ مَا تُوعَدُونَ أَمْ يَجْعَلُ لَهُ رَبِّي أَمَدًا

"De ki: Tehdit edildiğinizin (azabın) yakın mı yoksa Rabbimin ona uzun bir müddet mi tayin etmiş olduğunu ben bilmem." (72/25)

إِنَّ الْمَرْءَ مِتًّا بَانْقِضَاءِ حَيَاتِهِ

Kişi, hayatının sona ermesiyle ölü olmaz.

وَأَنْ كُنْتَ مِنْ قَبْلِهِ لَمَنِ الْغَافِلِينَ

"...ve **gerçek** şu ki, sen bundan önce (bu haberleri) elbette bilmeyenlerdendin." (12/3)

إِنْ عَمَرَ لَعَادِلٌ

Gerçekten Ömer adaletlidir.

إِنْ هَذَا لَسَاحِرَانِ

"Bu ikisi sihirbazdırlar." (20/63)

إِنْ : şüphesiz, gerçekten (muhakkak), ki; evet

لَا تَحْزَنْ إِنَّ اللَّهَ مَعَنَا

"Tasalanma, **şüphesiz** Allah bizimle beraberdir." (9/40)

إِنْ مَنْ يَدْخُلُ الْكَنِيسَةَ يَوْمًا
يَلْقَ فِيهَا جَاذِرًا وَظَبَاءَ

Şüphesiz kim, bir gün kiliseye girerse orada yaban öküzünün yavruları(na benzeyen Hristiyan çocukları) ve geyikler(e benzeyen Hristiyan kadınları) ile karşılaşır.

قُلْ إِنَّ الْفَضْلَ بِيَدِ اللَّهِ

"De ki: **Muhakkak** lütuf Allah'ın elindedir." (3/73)

إِنْ مَا أَحْفَظُهُ كَثِيرٌ

Ezberlediğim **gerçekten** çoktur.

وَأَنَّ مِنْهُمْ لَفَرِيقًا يَلُؤُونَ أَلْسِنَتَهُمْ بِالْكِتَابِ

"Onlardan bir gurup vardır **ki**, dillerini kitaba doğru eğip бүkerler." (3/78)

قَالَ فَضَالَةُ بْنُ شَرِيكٍ لِابْنِ الزُّبَيْرِ:
- لَعَنَ اللَّهُ نَاقَةَ حَمَلْتَنِي إِلَيْكَ. فَأَجَابَ ابْنُ الزُّبَيْرِ:
- إِنَّهُ وَرَاكِبُهَا.

Fudale b. Şüreyk ibn Zubeyr'e :

-Allah, beni sana getiren deveyi kahretsin, dedi. İbn Zubeyr de:

-Evet, o deveye binip geleni de, diye cevap verdi.

ben	: أَنَا
-----	---------

قَالَ أَنَا يَوْسُفُ وَ هَذَا أَخِي

"Ben Yusuf'um, bu da kardeşim, dedi." (12/90)

أَنَا وَالسَّاعَةُ كَهَاتَيْنِ

Ben ve kıyamet(in kopması) şu ikisi gibidir. (H)

وَلَوْ أَنِّي أَسْعَى لِنَفْعِي وَجَدْتَنِي
كَثِيرًا التَّوَانِي لِلَّذِي أَنَا طَالِبُهُ

Eğer ben kendi menfaatim için çalışmış olsaydım, benim istediğim şeyler için çok ağır davrandığımı bulurdun.

sen (tekil - eril)	: أَنْتَ
--------------------	----------

قَالُوا سُبْحَانَكَ أَنْتَ وَلِيُّنَا

“(Allahım!) *Sen* yücesin, bizim dostumuzsun, dediler.”
(34/41)

فَيَا رَبَّ لَيْلَى أَنْتَ فِي كُلِّ مَوْطِنٍ
وَأَنْتَ الَّذِي فِي رَحْمَةِ اللَّهِ أَطْمَعُ

Ey Leylâ'nın Rabbi! Sen her yerde (hazır ve nazır)sın; Ve yine Sen, rahmetinde olmayı azuladığımı.

أَنْتَ تَنَالُ رِضَاءَ وَالِدَيْكَ

Sen ebeveynin hoşnutluğunu elde ediyorsun.

sen (tekil - dişil)

أَنْتِ :

قَالَ كَيْفَ أَنْتِ يَا بُنَيَّةُ ؟

Kızım! Sen nasılsın? Dedi.(H)

أَنْتِ وَالشَّمْسُ ضَرَّتَانِ وَلَكِنْ
لَكَ عِنْدَ الْغُرُوبِ فَضْلُ الطُّلُوعِ

Sen ve güneş iki kuma (gibi)siniz. Ancak senin gurup vaktinde doğma üstünlüğün vardır.

siz (çoğul-eril)

أَنْتُمْ :

أَفَبِهَذَا الْحَدِيثِ أَنْتُمْ مُذْهَبُونَ ؟

“Şimdi siz, bu sözü mü küçümsüyorsunuz?” (56/81)

لِلَّهِ أَنْتُمْ فَأَنْتُمْ أَهْلُ مَأْثَرَةٍ
فِي الْمَحَدِ مَعْرُوفَةُ الْأَعْلَامِ وَالسُّنَنِ

Allah'a ant olsun ki, **siz**, evet **siz** şan ve şerefte miras sahibi, sancakları ve adetleri belirgin kişilersiniz.

siz (ikil, eril-dişil)

أَنْتُمَا :

أَنْتُمَا وَمَنْ اتَّبَعَكُمَا الْغَالِبُونَ

“**Siz** (ikiniz) ve size uyanlar üstün geleceksiniz.” (28/35)

خَلَّلِيَّ إِن لَّمْ تُسْعِدَانِ عَلَيَّ الْأَسَى
فَمَا أَنْتُمَا مِنِّي وَلَا أَنَا مِنْكُمَا

Dostlarım! Eğer sıkıntıda bana yardım etmezseniz, **ikiniz** benden, ben de sizden değilim.

siz (çoğul-dişil)

أَنْتُنَّ :

فَقَالَتْ مِمَّنْ أَنْتُنَّ ؟

(Kadınlara) dedi ki: **Siz** kimlerdensiniz? (H)

أَنْتُنَّ زَيْنْتُنَّ فُرْقَتَنَا
وَلِكُلِّ صَاحِبِ زِينَةٍ عَمَلُهُ

Siz (kadınlar) ayrılığımızı süslediniz. Her süs sahibinin bir işi vardır.

-dığı, gerçekten, ancak

أَلَمْ :

يُوحَىٰ إِلَيَّ أَلَمْ إِيَّاهُكُمُ إِلَهٌ وَاحِدٌ

“İlahınızın tek bir ilah olduğu bana vahyolunuyor” (18/110)

فَإِنْ كُنْتَ تَعْلَمُ أَنَّمَا فَعَلْتُهُ مِنْ خَشْيَتِكَ فَأَفْرُجْ عَنَّا

Eğer ben onu senin korkundan yaptığımı biliyorsan (onu) bizden uzaklaştır. (H)

اعْلَمُوا أَنَّمَا الْحَيَاةُ الدُّنْيَا لَعِبٌ وَلَهُمْ زِينَةٌ وَتَفَاخُرٌ بَيْنَكُمْ

“Bilin ki, gerçekten dünya hayatı bir oyun, eğlence, süs ve kendi aranızda övünme (yarışı)dır.” (57/20)

اعْلَمُ أَنَّمَا الْعِلْمُ نَافِعٌ

Bil ki ilim gerçekten faydalıdır.

وَعِنْدِي مِنَ الْآيَاتِ مَا لَيْسَ عِنْدَهُ

فَقُلْتُ تَعْلَمُ أَنَّمَا أَنتَ حَالِمٌ

Bende, onda olmayan günler vardır. Bunun üzerine dedim ki, bil ki sen ancak düş görüyorsun.

**إِنَّمَا : şüphesiz, muhakkak (kesinlikle), gerçek-
ten, ancak, sadece**

إِنَّمَا عِنْدَ اللَّهِ هُوَ خَيْرٌ لَّكُمْ

“Şüphesiz Allah katında olan sizin için daha hayırlıdır.” (16/95)

إِنَّمَا الْمُسْلِمُ أَخُو الْمُسْلِمِ

Şüphesiz müslüman müslümanın kardeşidir. (H)

إِنَّمَا تُوْعَدُونَ لَصَادِقٌ

“Muhakkak, size vadedilen kesinlikle doğrudur.” (51/5)

إِنَّمَا الْكَذِبُ مُضِرٌّ

Gerçekten yalan zararlıdır.

إِنَّمَا الْمُؤْمِنُونَ إِخْوَةٌ

“Ancak müminler kardeşirler.” (49/10)

إِنَّمَا بُعِثْتُ لِأَتَمِّمَ مَكَارِمَ الْأَخْلَاقِ

Ben ancak yüksek ahlakı tamamlamak için gönderildim.(H)

إِنَّمَا الْمَيِّتُ مَنْ يَعِيشُ كَيْبًا
كَاسِفًا بَالَهُ قَلِيلَ الرَّجَاءِ

Ölü, ancak üzüntülü yaşayan, durumu sürekli değişen ve ümidi az olan kişidir.

إِنَّمَا الشَّاعِرُ حَسَنٌ

Şair ancak Hasandır.

إِنَّمَا حَسَنٌ شَاعِرٌ

Hasan ancak şairdir.

إِنَّمَا صَنَعُوا كَيْدًا سَاحِرٍ

“Yaptıkları, sadece bir büyücü hilesidir.” (20/69)

evet, öyle

إِنَّهُ :

هَلْ نَجَحَ حُسَيْنٌ؟ : إِنَّهُ

Hüseyin başardı mı ? Evet (başardı).

وَيَقُلْنَ شَيْبٌ قَدْ عَلَا كَ وَ قَدْ كَبِرْتَ فَقُلْتُ: إِنَّهُ

(O kadınlar) diyorlar ki:Üzerine ihtiyarlık çökmüş, pek yaşlanmışsın; Ben de “Öyle!” dedim.

أَلَيْ : nerede? nereden? nereye ... –se, nasıl? nasıl da! ne faydası var?!, ne zaman?

أَلَيْ لَهُمُ الذُّكْرَى

“Nerede onlara öğüt almak?” (44/13)

قَالَ يَا مَرْيَمُ أَلَيْ لَكَ هَذَا

“Ey Meryem! Bu sana **nereden** geliyor dedi.” (3/37)

أَلَيْ تَجْلِسُ تَرْتَحُ

Nereye oturursan rahat edersin.

قَالَ أَلَيْ يُحْيِي هَذِهِ اللَّهُ بَعْدَ مَوْتِهَا

“Ölümünden sonra, Allah bunları **nasıl** diriltir acaba? dedi.” (2/259)

أَلَيْ تُوفِّقُ بَيْنَ عَمَلِكَ وَالدراسة ؟

İşinle eğitim arasında nasıl başarıyorsun?

أَلَيْ أَضَيَّعُ عَهْدَكَ

أَمْ كَيْفَ أَخْلَفْتُ وَعْدَكَ

Senin ahdini **nasıl** boşa çıkarırım veya sana verdiğim sözde nasıl durmam.

فَاتَّلهُمْ اللَّهُ أَلَيْ يُؤْفِكُونَ

“Allah onları kahretsin! **Nasıl da** haktan batıla döndürülüyorlar!” (9/30)

وَأَنَّى لَهُ الذِّكْرَى

“Bu hatırlamanın ona **ne faydası var?!?**”(89/23)

أَنَّى جِئْتَ؟ أَنَّى عُدْتَ؟

Ne zaman geldin? Ne zaman döndün?

أَوْ : veya, yoksa, yahut, ya... ya..., ister ... ister... ,
ve, ise, -incaya kadar, -se... de

لَسِثْنَا يَوْمًا أَوْ بَعْضَ يَوْمٍ

“Bir **veya** birkaç gün kaldık.”(18/19)

كَأَنَّتْ أُمْنِيَّتُهُ فِي صَبَاهُ أَنْ يُصْبِحَ قَاضِيًا أَوْ مُحَامِيًا

*Onun çocukluğundaki arzusu hakim **veya** avukat olmaktır.*

وَإِنَّا أَوْ إِيَّاكُمْ لَعَلَىٰ هُدًى أَوْ فِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ

“Biz mi **yoksa** siz mi hidayette **veya** apaçık bir sapıklıktadır.”
(34/24)

وَلَا تُطْعَمُهُمْ أَنَّمَا أَوْ كَفُورًا

“Onlardan hiç bir günahkâra **yahut** hiç bir nanköre boyun eğme.”(76/24)

وَمَا كَانَ لِنَبِّئٍ أَنْ يُكَلِّمَهُ اللَّهُ إِلَّا وَحْيًا أَوْ مِنْ وَرَاءِ حِجَابٍ أَوْ يُرْسِلَ
رَسُولًا فَيُوحِي بِلَاذِنِهِ مَا يَشَاءُ

“Allah bir insanla ancak vahiy yoluyla **veya** perde arkasından konuşur, **yahut** bir elçi gönderir izniyle ona dilediğini vahyeder.”(42/51)

الْكَلِمَةُ : إِسْمٌ أَوْ فِعْلٌ أَوْ حَرْفٌ

Kelime: *Ya* isim, *ya* fiil, *ya* da harftir.

مَنْ سَأَلَ النَّاسَ أَمْوَالَهُمْ تَكْثُرًا فَإِنَّمَا يَسْأَلُ حِمْرًا فَلْيَسْتَقِلْ أَوْ لِيَسْتَكْثِرْ

(Malının) artması için insanlardan mal isteyen ateş istemiş (gibi)dir; İster az yapsın isterse çok yapsın. (H)

فَاخْكُم بَيْنَهُمْ أَوْ أَعْرِضْ عَنْهُمْ

"İster aralarında hükmet, ister onlardan yüz çevir." (5/42)

كُنْ رَاهِبًا أَوْ كَاهِنًا

İster rahip ister kahin ol!

لَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ إِن طَلَقْتُمُ النِّسَاءَ مَا لَمْ تَمْسُوهُنَّ أَوْ تَفْرِضُوا لَهُنَّ فَرِيضَةً

"Henüz dokunmadan *ya da* mehir kesmeden kadınları boşamışsanız size bir günah yoktur." (2/236)

لَعَمْرُكَ مَا فِي الْأَرْضِ ضِيقٌ عَلَىٰ أَمْرٍ
سَرَىٰ رَاغِبًا أَوْ رَاهِبًا وَهُوَ يَغْفِلُ

(Şundan) kesinlikle emin ol ki, akli başında olup ta, (arzula-dıklarını) umarak, *ya da* (istemediklerinden) korkarak gece karanlıklarında yürüyen kişi için yer yüzünde darlık yoktur.

قَالَتْ أَلَا لَيْتَمَا هَذَا الْحِمَامُ لَنَا
إِلَى حِمَامَيْنَا أَوْ نِصْفَهُ فَقَدْ

Keşke bizim dişi güvercinimizle birlikte, şu güvercinler ve (bir de) bunların yarısı (kadarı) bizim olsaydı, bize yeterdi, dedi.

وَقَدْ زَعَمْتَ لَيْلَىٰ بِأَنِّي فَاجِرٌ
لِنَفْسِي ثِقَاها أَوْ عَلَيْهَا فَجُورُها

Leylâ, benim ahlâksız olduğumu iddia ediyormuş: İyilikleri bana, kötülükleri ise ona olsun.

لَا تُسْهِلَنَّ الصُّغْبَ أَوْ أَذْرِكَ الْمُنَى
فَمَا انْقَادَتِ الْأَمَالُ إِلَّا لِصَابِرٍ

İsteklerimi elde edinceye kadar zorlukları kolaylaştıracağım; Zaten arzu ve istekler sadece sabırlı kişilere boyun eğer.

يُعَاقِبُ الْمُسِيءُ أَوْ يَعْتَذِرُ

Kötülük yapan (suçlu) özür dileyinceye kadar cezalandırılır.

لَا ضَرْبَتُهُ عَاشَ أَوْ مَاتَ

Ölse de yaşasa da onu mutlaka döveceğim.

o kimseler, onlar, şunlar

أُولَاءِ :

هَآ أَنتُمْ أُولَاءِ تُحِبُّونَهُمْ وَلَا يُحِبُّونَكُمْ

“İşte siz o kimselersiniz ki, onları seversiniz, halbuki onlar sizi sevmezler.” (3/119)

حَضَرَ أُولَاءِ الطُّلَّابُ

O öğrenciler geldiler.

سَلَّمْتُ عَلَى أُولَاءِ الطُّلَّابِ

Şu öğrencilere selam verdim.

onlar (o kimseler), şunlar (şu)

أُولَئِكَ :

أُولَئِكَ هُمُ الْمُؤْمِنُونَ حَقًّا

“Onlar gerçek müminlerin ta kendileridirler.” (8/4)

أُولَئِكَ الْقَوْمُ أَنْصَارُ النَّبِيِّ وَهُمْ
قَوْمِي أَصِيرُ إِلَيْهِمْ حِينَ أَتَّصِلُ

Peygamberin yardımcıları olan şu kavim, benim de ilişki kurduğumda kendilerine döneceğim kavimimdir.

أُولَئِكَ الْقَادِمُونَ أَصْدِقَاؤُنَا

Şu gelenler arkadaşlarımızdır.

أُولَئِكُمْ : işte siz, (işaret ismi, çoğul)

وَأُولَئِكُمْ جَعَلْنَا لَكُمْ عَلَيْهِمْ سُلْطَانًا مُبِينًا

“İşte size onlar hakkında apaçık bir delil verdik.” (4/91)

أُولَاتُ : li/lu, -sı olan (sahip) (dışiller için)

وَأِنْ كُنَّ أُولَاتٍ حَمْلٍ فَأَنْفِقُوا عَلَيْهِنَّ حَتَّى يَضَعْنَ حَمْلَهُنَّ

“Eğer onlar (kadınlar) yüklü (gebe) iseler, yüklerini bırakıncaya kadar nafakalarını verin.” (65/6)

فِيهِ خَيْلٌ أُولَاتُ أَجْنَحَةٍ

Orada kanatlı atlar vardı. (H)

حَضَرَتْ أُولَاتُ الرَّقَّةِ

Nezaketli bayanlar geldiler.

نَهَى عَنْ قَتْلِ أُولَاتِ الْبُيُوتِ

(Hz. Peygamber), yuvası olan (hayvan)ları öldürmeyi yasakladı. (H)

-me/-ma... mi? (olumsuz soru)

أَوَلَا :

أَوَلَا يَعْلَمُونَ أَنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ مَا يُسِرُّونَ وَمَا يُعْلِنُونَ

“Onlar bilmiyorlar mı ki Allah, ne gizlerlerse ne açıklarlarsa (hepsini) bilir.” (2/77)

أَوَلَا أَكُونُ عَبْدًا شَكُورًا ۙ

Şükredici bir kul olmayayım mı ?! (H)

أَوَلَا تَرَى الْأَشْيَاءَ إِنَّ هِيَ غُيِّرَتْ

سَمَحَتْ وَ حُسْنُ الْأَرْضِ حِينَ تُغَيَّرُ

Eşyalar(ın şekli) bozulduğunda çirkinleştiğini görmüyor musun? Oysa yerin güzelliği değiştiğinde olur.

-medi mi? değil mi?

أَوَلَمْ :

أَوَلَمْ يَنْظُرُوا فِي مَلَكُوتِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ

"Onlar (Allah'ın) göklerdeki ve yerlerdeki mülküne bakmadılar mı?" (7/185)

أَوَلَمْ يَكُنْ وَطَنِي بِأَرْضِكَ وَالْهَوَى

بِدِمَشْقَ يَرْتَعُ فِي دِيَارِ الْبُحْتَرِي

Sevgim, Buhturî'nin diyarı Şam'da dolaşırken vatanım senin toprağında değil miydi?

-ince mi? (için mi?)

أَوَلَمْ :

أَوَلَمَّا أَصَابَتْكُمْ مُصِيبَةٌ قَدْ أَصَبْتُمْ مِثْلَيْهَا قُلْتُمْ أَنَّى هَذَا

“Başınıza bir bela **gelince (geldiği için) mi** siz onun iki katını (Bedir’de) onların başlarına getirmiş olduğunuz halde yine “bu nereden başımıza geldi? “ dediniz.” (3/165)

-lı/lu, sahip, erbab (çoğul)

: أَوْلُوا

قَالُوا نَحْنُ أَوْلُوا قُوَّةً وَ أَوْلُوا بِأَسْ شَدِيدٍ

“Dediler ki: Biz kuvvetliyiz ve **çetin savaş erbabıyız.**” (27/33)

إِنَّمَا يَتَذَكَّرُ أَوْلُوا الْأَلْبَابِ

“Ancak sağduyu **sahipleri** öğüt alır.” (13/19)

وَقَالَ أَوْلُوا الْحُكُومَةَ مِنْ قُرَيْشٍ
عَلَيْنَا الْبَيْعُ إِذْ بَلَغَ الْغَلَاءُ

Kureyş’ten olan hükümet **erbabı** dediler ki: Pahalılık (çok) arttığı zaman (alım) satım bize aittir.

هُمُ أَوْلُوا الْخَيْرِ

Onlar iyilik **sahipleridir.**

değil mi ?

: أَوَلَيْسَ

أَوَلَيْسَ مِنْ أَهْلِ بَدْرٍ ؟

Bedir ehlinden **değil mi(yd)i?** (H)

yani; (ey) ..!

أَيّ :

عِنْدِي عَسَجَدُ أَيّ ذَهَبٍ

Bende cevher, yani altın var.

و تَرْمِيَنِي بِالطَّرْفِ أَيّ أَنْتَ مُذْنِبٌ
و تَقْلِبُنِي لَكِنَّ إِيَّاكَ لَا أَقْلِبُ

(Sevgilim!) Bana göz ucuyla bakarak "yani sen suçlusun" diyor ve bana darılıyorsun. Fakat ben sana hiç darılmıyorum.

أَلَمْ تَسْمَعْ أَيّ عَبْدَ فِي رَوْثِ الضُّحَى
بُكَاءَ حَمَامَاتٍ لَهُنَّ هَدِيرُ

Abde!, kuşluk vaktinde, uğuldayan güvercinlerin ağlamalarını duymadın mı?

أَيّ خَالِدٌ تَصَدَّقْ عَلَى الْفُقَرَاءِ

Halit! fakirlere sadaka ver.

أَيّ : hangi/hangisi... -se, hangi?, hangisi?, her
hangi, nerede, nasıl?, ne..., ne?, ne!, hem de
nasıl ... ! ey! (beğeni ve hayret ifade eder), -en/-an

أَيّ كِتَابٍ تَقْرَأُ تُسْتَفِدُّ مِنْهُ

Hangi kitabı okursan ondan istifade edersin.

عَلَى أَيّ طَائِرَةٍ تُسَافِرُ أُسَافِرُ

Hangi uçakla yolculuk edersen ben de (onunla) yolculuk ederim.

أَيُّ مَا تَدْعُوا فَلَهُ الْأَسْمَاءُ الْحُسْنَى

“Hangisi ile çağırırsanız çağırım, nihayet en güzel isimler O'nundur.”(17/110)

أَيُّ الْإِسْلَامِ خَيْرٌ ؟

Hangi islam daha hayırlıdır ? (H)

إِنْ تَغْفِرِ اللَّهُمَّ تَغْفِرْ جَمًّا
وَأَيُّ عَبْدٍ لَكَ لَا أَلَمًّا

Allah'ım! Eğer affedersen tamamını affedersin. Hangi kul sana karşı günah işlemez ki?!

أَيُّكُمْ هُوَ الرَّئِيسُ ؟

Başkan olan hanginiz?

فَأَيُّ الْفَرِيقَيْنِ أَحَقُّ بِالْأَمْنِ

“İki guruptan hangisi (korkudan) emin olmaya daha layıktır?”(6/81)

قُلْتُ أَيُّا نَتَّبِعْ هَؤُلَاءِ أَوْ هَؤُلَاءِ ؟

Hangisine uyalım, şunlara mı yoksa şunlara mı? (H)

فِي أَيِّ صُورَةٍ مَا شَاءَ رَكَّبَكَ

“O, seni dilediği her hangi bir surette terkip edendir.”(82/8)

يَحْمِي جَيْشُنَا الْوَطْنَ مِنْ أَيِّ اعْتِدَاءٍ خَارِجِيٍّ

Ordumuz, vatan(ımız)ı her hangi bir dış saldırıdan korur.

وَمَا تَذَرِي نَفْسٌ بِأَيِّ أَرْضٍ تَمُوتُ

“Hiç kimse nerede öleceğini bilmez.”(31/34)

وَسَيَعْلَمُ الَّذِينَ ظَلَمُوا أَيَّ مُنْقَلَبٍ يَنْقَلِبُونَ

“O zulmedenler, yakında **nasıl** bir inkılap ile sarsılacaklarını bilecekler.” (26/227)

أَيُّ نَوْمٍ نِمْتَ ؟ نِمْتُ أَفْضَلَ نَوْمٍ

Nasıl uyudun ? Çok iyi uyudum.

لَا تَذَرُونِ أَيَّامَنَا

Neyin neden olduğunu bil(e)mezsiniz. (H)

أَيُّ شَيْءٍ صِرْتُ ؟ صِرْتُ قَاضِيًا

Ne oldun ? Yargıç oldum.

مَرَرْتُ بِعَبْدِ اللَّهِ أَيُّ رَجُلٍ !

Abdullah'a uğradım, **ne** adam!

الْيَأْسُ مَوْتُ حَقِيقِي ، أَيُّ مَوْتٍ !

Ümitsizlik gerçek ölümdür. **Hem de nasıl** bir ölüm!

السَّلَامُ عَلَيْكَ أَيُّهَا النَّبِيُّ وَرَحْمَةُ اللَّهِ

Ey Peygamber! Allah' ın selâmeti ve rahmeti senin üzerine olsun.

ثُمَّ لَنَنْزِعَنَّ مِنْ كُلِّ شِيعَةٍ أَيُّهُمْ أَشَدُّ عَلَى الرَّحْمَنِ عِتِيًّا

“Sonra her milletten Rahman’a en çok karşı **geleni** ayıracacağız” (19/69)

إِذَا مَا لَقِيتَ بَنِي مَالِكٍ

فَسَلِّمْ عَلَى أَيُّهُمْ أَفْضَلُ

Malikoğullarına rastladığında, onların en erdemli olanına selam ver.

كَافَاتُ أَيًّا هُوَ مُحْتَهَدٌ

Çalışkan olanı ödüllendirdim.

عَلَى أَيِّ حَالٍ

Her halükârda

evet	: إِي
------	-------

قُلْ إِي وَ رَبِّي إِنَّهُ لَحَقٌّ

"De ki: "Evet, Rabbim'e ant olsun ki, o elbette bir hakikattir."
(10/53)

قَالَ إِي وَ رَبِّ هَذَا الْمَسْجِدِ

Evet, bu mescidin sahibi (Allah'a) yemin ederim, dedi. (H)

bkz. إِي	: إِي
----------	-------

(ey) ...!	: أَيَّا
-----------	----------

فَيَقُولُ رَبُّنَا أَيَّا مَلَائِكَتِي أَنْظِرُوا إِلَى عَبْدِي

Rabbimiz şöyle der: (Ey) meleklerim! Kuluma bakın! (H)

أَيَّا جَبَلِي نَعْمَانِ بِاللَّهِ خَلِّيَا

نَسِيمَ الصَّبَا يَخْلُصْ إِلَيَّ نَسِيمُهَا

Ey Na'man (vadisî)'nin dağları, Allah aşkına sabâ rüzgârını bırakın, onun güzel kokusu saf ve temiz olarak bana ulaşsın!

يَا طُلَّابَ الْمَدَارِسِ أَنْتُمْ أَمَلُ الْمُسْتَقْبَلِ

Öğrenciler! Sizler geleceğin ümitlerisiniz.

إِيَّاكَ : **sana (seni), senden** (nasb halinde kullanılan munfasıl zamir, eril/dişil- tekil), **sakın** (isim fiil)

إِيَّاكَ نَعْبُدُ وَإِيَّاكَ نَسْتَعِينُ

“Ancak **sana** kulluk eder ve yalnız **senden** yardım dileriz” (1/5)

و تَرْمِيَنِي بِالْطَّرْفِ أَيْ أَنْتَ مُذْنِبٌ
و تَقْلِيَنِي لَكِنَّ إِيَّاكَ لَا أَقْلِي

(Sevgilim!) Bana göz ucuyla bakarak, yani “sen suçlusun” diyor ve bana darılıyorsun. Fakat ben **sana** hiç darılmıyorum.

إِيَّاكَ وَالْكَذِبَ

Yalan söylemekten **sakın**.

إِيَّاكُمْ : **sizi(e)** (nasb halinde kullanılan munfasıl zamir, eril- çoğul), **sakınınız!** (isim fiil)

نَحْنُ نَرْزُقُهُمْ وَإِيَّاكُمْ

“Biz, onları da **sizi** de rızıklandırırız.” (17/31)

إِيَّاكُمْ وَ خَضِرَاءَ الدَّمَنِ

Kötü bir çevrede yetişmiş güzel bir kadından **sakınınız!** (H).

مَا عَصُ نَابِي قَوْمًا أَوْ أَقُولَ لَهُمْ
إِيَّاكُمْ ثُمَّ إِيَّاكُمْ وَإِيَّاَنَا

Ben kendilerine “sakının, yine sakının ve biz de sakınalım” demedikçe, benim azı dışlerim hiçbir kavmi ısırmadı.

size(i), ikinize/i (nasb halinde kullanılan munfasıl zamir, eril/dışil- ikil) : **إِيَّاكُمَا**

فَقُلْتُ أَحْمَدُ اللَّهِ عَزَّ وَجَلَّ لَا إِيَّاكُمَا

(Hz. Aişe) “Bunun üzerine, Aziz ve Celil olan Allah’a hamd ediyorum, *siz* (ikiniz)e değil, dedim.” (H)

إِنَّ حُبِّي إِيَّاكُمَا لَكَثِيرٌ
لَيْسَ حُبِّيَكُمَا الْقَلِيلُ الرَّمَاقُ

Benim ikinize olan sevgim şüphesiz çoktur. Sizin sevginiz de az (ve) kıt değildir.

sakınınız! (isim fiil), (nasb halinde kullanılan munfasıl zamir, dışil- çoğul), sizi(e) : **إِيَّاكُنَّ**

إِيَّاكُنَّ وَكُفْرَانَ الْمُتَعَمِّينَ

Kendilerine nimet verilenlerin nankörlüğünden **sakınınız!** (H)

ne zaman? , ne zaman ... -se : **أَيَّانَ**

يَسْأَلُونَكَ عَنِ السَّاعَةِ أَيَّانَ مُرْسَاهَا

“Senden kıyametin *ne zaman* vuku bulacağını sorarlar.” (7/187)

وَقُلْتُ لَهَا فِي السَّرِّ بَيْنِي وَبَيْنَهَا
عَلَى عَجَلٍ أَيَّانَ مَنْ سَارَ رَاجِعُ

*Benimle kendisi arasındaki bir sır hakkında sevgiliye dedim ki, “Giden kişi acele olarak **ne zaman** döner?”*

أَيَّانَ تَطْلُبُنِي تَجِدُنِي بِجَانِبِكَ

*Beni **ne zaman** ararsan yanında bulursun.*

إِيَّانَا : (Nasb halinde kullanılan munfasıl zamir)
bize, bizi,

مَا كَانُوا إِيَّانَا يَعْبُدُونَ

*“Onlar **bize** tapmıyorlardı.” (28/63)*

إِيَّانَا يُرِيدُ رَسُولُ اللَّهِ

*Hiz. Peygamber **bizi** istiyor. (H)*

وَكَفَىٰ بِنَا فَضْلًا عَلَىٰ مَنْ غَيْرِنَا
حُبُّ النَّبِيِّ مُحَمَّدٍ إِيَّانَا

*Peygamber olan Muhammed’in **bizi** sevmesi, başkalarına karşı bize üstünlük olarak yeter.*

إِيَّاهُ : (Nasb halinde kullanılan munfasıl zamir, eril-tekil)
ona (onu),

وَأَشْكُرُوا لِلَّهِ إِنْ كُنْتُمْ إِيَّاهُ تَعْبُدُونَ

*“Allah’a şükrediniz, eğer yalnız **O’na** kulluk ediyorsanız.” (2/172)*

إِذَا كَسَانِي الْفَتْحُ أَثْوَابَ الْغَنَى
فَكُسُوتِي إِيَّاهُ مَذْحُ الْمُتَخَبُّ

Fetih(ler) bana zenginlik elbisesini giyindirdiğinde, benim ona olan giysilerim de seçilmiş övgülerdir.

onun, ona, (nasb halinde kullanılan munfasıl zâmir, dişil-tekil) : **إِيَّاهَا**

مَا غَرْتُ عَلَى امْرَأَةٍ مَا غَرْتُ عَلَى خَدِيجَةَ مِنْ كَثْرَةِ ذِكْرِ رَسُولِ اللَّهِ إِيَّاهَا
Hz. Peygamber (s.a.v.)'in onu çok anmasından dolayı Hz. Hatice'yi kıskandığım kadar hiçbir kadını kıskanmadım. (H)

إِنِّي لَأَمُوتُ نَفْسِي عِنْدَ نَحْوَتِهَا
 فَكَيْفَ آمَنُ مَقْتَ اللَّهِ إِيَّاهَا

Böbürlendiği zaman ben (dahi) nefsimi kızıyorum. Öyleyse Allah'ın ona kızmasından nasıl emin olurum!

onları, onlara, (Nasb halinde kullanılan munfasıl zamir, eril-çoğul) : **إِيَّاهُمْ**

نَحْنُ نَرْزُقُكُمْ وَ إِيَّاهُمْ
“Biz, sizi de onları da rızıklandırırız.” (6/151)

أَئِمَّةٌ قَوْمٍ يُهْتَدَى بِهِدَاهُمْ
 لَحَى اللَّهُ مَنْ إِيَّاهُمْ يَتَنَقَّصُ

Bir kavmin önderlerinin rehberliği ile doğru yol bulunur. Allah onları kınayana lanet etsin.

قَالَ فَاطِمَةُ إِيَّاهُمْ

(Hz. Peygamber) onu onlara yedir, dedi. (H)

إِيَّاهُمَا : (nasb halinde kullanılan munfasıl zamir, eril/diştir-ikil)
onları (onlara), o ikisini/e

نَزَعْتُ لَهُ ثَوْبِي فَكَسَوْتُهُ إِيَّاهُمَا

İki elbisemi onun için çıkardım ve onları ona giydirdim. (H)

وَلَا مَهُمَا عَنْ فَرْطِ حُبِّهِمَا لَهُ
 وَفِي بُغْضِهِ إِيَّاهُمَا عَدْلَاهُ

Onların (o ikisinin) ona olan aşırı sevgisinden dolayı onları kınadı. (Onlar da) onun o ikisine (kendilerine olan) kininden dolayı da onu yerdiler.

إِيَّاهُنَّ : (nasb halinde kullanılan munfasıl zamir, dişil-çoğul)
onlara, onları

قَالَ مَنْ كَانَ لَهُ ثَلَاثُ بَنَاتٍ ... أَدْخَلَهُ اللَّهُ الْجَنَّةَ بِفَضْلِ رَحْمَتِهِ إِيَّاهُنَّ

Dedi ki, kimin üç kız çocuğu olursa ... Allah'ın onlara olan merhametinden dolayı o adamı cennete koyar. (H)

وَيَحْسَبُ نِسْوَانٌ مِنَ الْجَهْلِ أَنِّي
 إِذَا جِئْتُ إِيَّاهُنَّ كُنْتُ أَرِيدُ

Kadınlar bilmediklerinden sanıyorlar ki, ben geldiğimde sadece onları istiyordum.

إِيَّايَ : (nasb halinde kullanılan munfasıl zamir)
beni (bana)

قَالَ رَبِّ لَوْ شِئْتَ أَهْلَكْتَهُمْ مِنْ قَبْلُ وَإِيَّايَ

"Rabbim! Dileseydin onları da **beni** de daha önce helâk e-
derdin." (7/155)

فَظَنَنْتُ أَنَّهُ إِنِّي يُرِيدُ...

Onun **beni** kast ettiğini zannettim.... (H)

لَقَدْ أَتَيْتُ تَهْدِيدَكَ إِنِّي فَأُشْجَانِي

Senin beni tehdit ettiğini haber aldım. **Beni** işte bu kahretti.

أَيُّهَا : (Eril için, nida ile birlikte dikkat çekme)

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لِمَ تَقُولُونَ مَا لَا تَفْعَلُونَ

"Ey iman edenler! Yapmayacağınız şeyleri niçin söylersiniz?" (61/2)

أَحْفَظُ لِسَانَكَ أَيُّهَا الْإِنْسَانُ
لَا يَلْدَغَنَّكَ إِنَّهُ تُغَبَانُ

Ey insan! Diliğini koru, seni ısırmasın! (Zira) o bir yılandır.

أَيُّهَا : (dişil için, nida ile birlikte dikkat çekme)

يَا أَيُّهَا النَّفْسُ الْمُطْمَئِنَّةُ

"Ey huzura kavuşmuş ruh (insan)! ... " (89/27)

اصْبِرِي أَيُّهَا النَّفْسُ
فَإِنَّ الصَّبْرَ أَخْجَى

Ey nefis! Sabret! Zira sabır en güzeldir.

أَيْمُ : ant olsun ki

هَمَمْتُ أَيُّمُ اللّهِ أَنْ أَسْلُ سَيْفِي فَأَضْرِبَ عُنُقَهُ

Allah'a ant olsun ki, kılıcımı çekip onun boynunu vurmaya düşündüm. (H)

أَيُّمُ اللّهِ لَأَفُوزَنَّ فِي الْمُبَارَاةِ

Allah'a ant olsun ki, yarışmada mutlaka başarılı olacağım.

أَيُّمًا : her hangi... -se, hangisi, her hangi... -se, her hangi, hem de nasıl!

أَيُّمًا إِهَابٍ دُبِغَ فَقَدْ طَهَّرَ

Hangi deri dabaklanırsa temiz olur. (H)

أَيُّمًا كِتَابٍ تُطَالِعُ تَسْتَفِيدُ مِنْهُ

Hangi kitabı çalışırsan ondan yararlanırsın.

أَيُّمًا الْأَجَلَيْنِ قَضَيْتُ فَلَا عُدْوَانَ عَلَيَّ

"Bu iki müddetten hangisini ödersem, demek ki bana karşı bir husumet yok." (28/28)

أَيُّمًا امْرَأَةً مَاتَ لَهَا ثَلَاثَةٌ مِنَ الْوَلَدِ كَانُوا حِجَابًا مِنَ النَّارِ

Her hangi bir kadının üç çocuğu ölürse, çocuklar (onun için) cehenneme perde olurlar. (H)

رَأَيْتُ أَيُّمًا رَجُلٍ

Her hangi bir adam gördüm.

أَعْجَبْتُ بِهِ أَيُّمًا إِعْجَابًا

Onu beğendim, hem de nasıl!

لَقَدْ أَجْهَدْتُ يَا مَوْلَايَ قَلْبِي أَيُّمًا جَهْدًا

Ey efendim gönlümü gerçekten (çok) yordum. Hem de nasıl yorma, (bir bilsen) !

ant olsun, vallahi

أَيْمُنُ :

فَقَالَ فَرِيقُ الْقَوْمِ لَمَّا تَشَدُّهُمْ
نَعَمْ وَفَرِيقٌ لَيَمُنُ اللَّهَ لَا نَذْرِي

Onları aradığımızda kavmin bir kısmı dedi ki, “evet” (onlardan haberimiz var). Bir kısmı da “Allah’a ant olsun ki, biz bilmiyoruz” dediler.

وَيَمُّ الَّذِي نَفْسُ مُحَمَّدٍ بِيَدِهِ

Muhammed’in nefsi, kudretinde olana ant olsun... (H)

أَيْمُنُ الْكَعْبَةِ

Kâbe’ye ant olsun...

nereye?, nerede?, nerede ... –se,

أَيْنَ :

فَأَيْنَ تَذْهَبُونَ

“(O halde) nereye gidiyorsunuz?” (81/26)

أَيْنَ الْمَفَرِّ وَالْإِلَهَ الطَّالِبُ
وَالْأَشْرَمُ الْمَغْلُوبُ لَيْسَ الْغَالِبُ

İsteyen Allah olunca kaçış nereye? Eşrem (Ebrehe) ise galip değil mağlup olmuştur.

أَيْنَ السَّفَرُ؟ (إِلَى أَيْنَ السَّفَرُ؟)

Yolculuk nereye?

أَيْنَ عُلَمَاؤُكُمْ يَا أَهْلَ الْمَدِينَةِ ؟

Ey şehir halkı! Sizin ilim adamlarınız nerede? (H)

أَيْنَ يَكُنِ الْعَمَلُ مُتَوَقِّرًا أَقْصِدْ إِلَيْهِ

Nerede iş bol olursa oraya giderim.

bkz. أَيْنَمَا

أَيْنَ مَا = أَيْنَمَا :

nerede ... -se, nereye ... -se, nerede

أَيْنَمَا :

أَيْنَمَا تَكُونُ يُدْرِكُكُمُ الْمَوْتُ وَلَوْ كُنْتُمْ فِي بُرُوجٍ مُشِيدَةٍ

"Nerede olursanız olun, sağlam yapılmış kalelerde bulunsanız da ölüm size ulaşır." (4/78)

أَيْنَمَا كُنَّا لَا نَخَافُ فِي اللَّهِ لَوْمَةً لَانِمْ

Nerede olursak olalım, Allah yolunda kınayıcının kınamasından korkmayız. (H)

أَيْنَ مَا أَحْرَزْتُ مِنْ أَمَلٍ
أَلْ يَطْوِينِي عَلَى الْمَمَلِ

Nerede bir arzuya sarıldıysam beni acılara bürür oldu..

أَيْنَمَا تَتَوَجَّهْ يَسْتَقْبِلَكَ تَارِيخُ الْعُثْمَانِيِّينَ

Nereye yönelsen Osmanlı tarihi karşına çıkar.

ثُمَّ قِيلَ لَهُمْ أَيْنَ مَا كُنْتُمْ تُشْرِكُونَ

"Sonra onlara: "Ortak koştuklarınız nerede?" denir. (40/73)

ب

ب : ile (-le/la, sebebiyle, birlikte), -de/-da, -e/-a, sebep(iy)le, yüzünden, -den/-dan, için, -e ant olsun, -e bedel, -e karşılık, yerine, hakkında, zaid (anlam katmaz, fiili geçişli yapar)

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

"Rahman ve Rahim olan Allah'ın adıyla"

يَكْتُبُونَ الْكِتَابَ بِأَيْدِيهِمْ

"Kitabı elleriyle yazarlar" (2/79)

فَاتَّبَعَهُمْ فِرْعَوْنُ بِجُنُودِهِ

"Firavun ordusuyla onları takip etti." (20/78)

يَا نُوحُ اهْبِطْ بِسَلَامٍ

"Ey Nuh! Selametle in!" (11/48)

إِنَّكُمْ ظَلَمْتُمْ أَنْفُسَكُمْ بِاتِّخَاذِكُمُ الْعِجْلَ

"Siz buzağıya tutunmakla (onu tanrı edinmekle) şüphesiz kendinize kötülük ettiniz." (2/54)

وَيَوْمَ تَشْقُقُ السَّمَاءُ بِالسَّعَامِ

"O gün gök yüzü beyaz bulutlar ile yarılacak." (25/25)

نَعْمَلُ بِاسْتِقَامَةٍ وَإِخْلَاصٍ

Doğruluk ve samimiyetle çalışıyoruz.

وَلَقَدْ نَصَرَكُمُ اللَّهُ بِبَدْرٍ وَأَنْتُمْ أَذِلَّةٌ

"Andolsun ki siz zayıf iken Allah size Bedir'de (kesin) bir zafer verdi." (3/123)

فِيمَ الْإِقَامَةِ بِالزُّرَّاءِ لَا سَكْنِي
بِهَا وَلَا نَاقَتِي فِيهَا وَلَا حَمَلِي

Bağdat'ta niçin ikamet (edeyim)? Orada benim ne bir barınagım ve ne de dişi ve(ya) erkek bir devem var!

دَرَسْتُ اللُّغَةَ الْعَرَبِيَّةَ بِجَامِعَةِ آتَاتُوكْ

Arapça'yı Atatürk Üniversitesinde öğrendim.

يُؤْمِنُونَ بِالْغَيْبِ

"Onlar gayba inanırlar" (2/3)

مَا خَلَقْنَاهُمَا إِلَّا بِالْحَقِّ

"Onları sadece gerçek bir sebeple yarattık." (44/39)

فَكُلًّا أَخَذْنَا بِذَنْبِهِ

"Onlardan her birini günahı sebebiyle cezalandırdık." (29/40)

فَأَهْلَكْنَاهُمْ بِذُنُوبِهِمْ

"Günahları yüzünden onları helâk ettik." (6/6)

قُلْ مُوتُوا بِغَيْظِكُمْ

"De ki, kininizden (kahrolup) ölün!" (3/119)

عَيْنًا يَشْرَبُ بِهَا عِبَادُ اللَّهِ

"Bir pınardır ki, ondan ancak Allah'ın kulları içerler." (76/6)

أَمْسَكَتُ بِيَدِهِ

Elinden tuttum.

وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ بِمَا كَانُوا يَكْذِبُونَ

"Yalan söyledikleri için onlara acıklı bir azap vardır." (2/10)

بِاللَّهِ لِأَسَاعِدَنَّ الْفَقِيرَ

Allah'a ant olsun ki, yoksula yardım edeceğim.

الشَّهْرُ الْحَرَامُ بِالشَّهْرِ الْحَرَامِ

"Haram ay, haram aya bedeldir, (denktir)." (2/194)

أَدْخُلُوا الْجَنَّةَ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ

"Yapmış olduğunuz (iyi) işlere karşılık cennete giriniz." (16/32)

اشْتَرَوْا الضَّلَالَةَ بِالْهَدَى

"Doğru yol karşılığında sapıklığı satın aldılar." (2/175)

فَلَيْتَ لِي بِهِمْ قَوْمًا إِذَا رَكِبُوا
شَتُّوا الْأَغَارَةَ فُرْسَانًا وَرُكْبَانًا

Keşke benim, onların yerine, (atlarına) bindikleri zaman atlı ve binici olarak düşmana saldıran bir kavmim olsaydı.

فَإِنْ تَسْأَلُونِي بِالنِّسَاءِ فَإِنِّي
خَبِيرٌ بِأَدْوَاءِ النِّسَاءِ طَبِيبُ

Eğer kadınlar hakkında bana (bir şey) sorarsanız, şüphesiz ki ben kadınların hastalıklarını çok iyi bilen bir doktorum.

وَكَفَى بِاللَّهِ شَهِيدًا

"Şahit olarak Allah yeter." (48/28)

أَلَيْسَ ذَلِكَ بِقَادِرٍ عَلَى أَنْ يُخَيِّبَ الْمَوْتَى

"(Allah) ölüleri tekrar diriltmeye kadir değil midir?" (75/40)

فَاسْأَلْ بِهِ خَبِيرًا

"Onu bir bilene sor." (25/59)

ذَهَبَ اللَّهُ بِنُورِهِمْ

"Allah nurlarını giderdi." (2/17)

مَا الطَّقْسُ بِمُمْطِرٍ

Hava yağışlı değil.

ne kötü! (ne fena!)

بِئْسَ :

قِيلَ ادْخُلُوا أَبْوَابَ جَهَنَّمَ خَالِدِينَ فِيهَا فَبِئْسَ مَثْوًى الْمُتَكَبِّرِينَ

"İçinde ebedi kalacağınız cehennemin kapılarından giriniz" denildi. Kibir taslayanların karargâhı **ne kötü!**" (39/72)

بِئْسَ مَنْ يُسِيئُ إِلَى وَطَنِهِ الْخَائِنُ

Vatanına kötülük yapan hain **ne kötü** kişidir!

بِئْسَ الْخُلُقُ الْكَذِبُ

Yalancılık **ne kötü** ahlaktır!

أَعُوذُ بِكَ مِنَ الْخِيَانَةِ فَإِنَّهَا بِئْسَتْ الْبَطَانَةُ

(Allah'ım) hiyânetten sana sığınırım, o **ne kötü** arkadaş (ve yol-daş)tır! (H)

بِئْسَتِ الْأُمُّ هِيَ الذُّنُوبُ — يَا وَبِئْسَ الْبَنُونَ لِلْأُمِّ نَحْنُ

Dünya **ne kötü** anne ve bizde o annenin **ne kötü** oğullarıyız!

بِئْسَ nin müennes/dişil hali, bkz. بِئْسَ

بِئْسَتْ :

ne kötü şey

بُشْمًا = بُشَسَ مَا :

بُشْمًا يَا مُرُكُّمُ بِهِ إِيمَانُكُمْ

"İnancınız size ne kötü şey emrediyor." (2/93)

بُشْمًا قُلْتُ !

Ne kötü şey söyledin ! (H)

بُشَسَ مَا تَعْمَلُهُ الْإِهْمَالُ !

Yaptığın ihmalkârlık ne kötü bir şey!

evet

بَجَلٌ :

هَلْ دَرَسْتَ ؟ : بَجَلٌ

Çalıştın mı? Evet (çalıştım).

yeter (kâfi)

بَجَلٌ :

إِنِّي شَرِبْتُ أَسْوَدَ حَالِكَا أَلَا
بَجَلِي مِنَ الشَّرَابِ أَلَا بَجَلٌ*Ben öldürücü kapkarayı (ölümü) içtim. Bu şarap bana yeter!
(Evet) yeter!*

بَجَلُكَ مَا تَقُولُ

Söylediğin sana yeter.

henüz, bundan sonra, daha sonra, sonunda

بَعْدُ :

فَقَالَ أَمْ كَانَ أَوْ لَمْ يَكُنْ ؟ قَالَ لَمْ يَكُنْ بَعْدُ

Oldu mu, olmadı mı? dedi. O da henüz olmadı, dedi. (H)

فَمَنْ يَكْفُرْ بَعْدَ مِنْكُمْ فَإِنِّي أَعَذُّهُ

"Ama bundan sonra, sizden kim inkâr ederse ben onu azaplandırırım." (5/115)

فَلَقِيْتُهُ بَعْدَ بِمَكَّةَ

Ona daha sonra Mekke'de rastladım. (H)

شَكَّى وَ شَكَتْ ثُمَّ ارْعَوَى بَعْدُ وَارْعَوَتْ

وَلَلصَّبْرِ إِن لَمْ يَنْفَعِ الشُّكُّ أَجْمَلُ

O (kurt) sızlandı, ötekiler de sızlandı. Sonra o vazgeçti, daha sonra ötekiler de vaz geçti. Sızlanma fayda vermeyince en güzel şey (dişini sıkıp) sabretmektir.

لِلَّهِ الْأَمْرُ مِنْ قَبْلُ وَ مِنْ بَعْدُ

"Önünde de sonunda da emir Allah'ındır." (30/4)

أَمَّا بَعْدُ

Budan böyle, şimdi, konuya gelince,

-den sonra, arkasından

بَعْدُ ... :

مَا تَعْبُدُونَ مِنْ بَعْدِي

"Benden sonra neye ibadet edeceksiniz?" (2/133)

إِنْ سَأَلْتُكَ عَنْ شَيْءٍ بَعْدَهَا فَلَا تُصَاحِبْنِي

"Bundan sonra sana bir şey sorarsam artık bana arkadaşlık etme." (18/76)

نَهَى عَنِ الصَّلَاةِ بَعْدَ الصُّبْحِ حَتَّى تَشْرُقَ الشَّمْسُ

(Hz. Peygamber) sabah namazından sonra güneş doğana kadar namaz kılmayı yasakladı.(H)

أُطْرِدُ الْيَأْسَ بِالرَّجَاءِ فَكَأَيِّنْ
أَلَمًا حُمَّ يُسْرُهُ بَعْدَ عُسْرِ

Ümitsizliği ümide bırak, nice acı çeken(ler) vardır ki, (işinin) kolaylığı zorluktan sonra(ya) takdir edilmiştir.

صَعِدَ إِلَى غُرْفَتِهِ بَعْدَ أَنْ سَمِعَ بِأَثْبَاءِ الْحَرِيمَةِ

Cinayet haberlerini dinledikten sonra odasına çıktı.

-diktan sonra, -mişken

بَعْدَمَا :

يُجَادِلُونَكَ فِي الْحَقِّ بَعْدَمَا تَبَيَّنَ

“Apaçık ortaya çıktıktan sonra (çıkışken) hakikat konusunda seninle mücadele ediyorlar.”(8/6)

مَنْ شَوَّهَ فِي صَلَاتِهِ فَلْيَسْجُدْ سَجْدَتَيْنِ بَعْدَمَا يُسَلِّمُ

Kim namazında şüpheye düşerse selam verdikten sonra iki secde (daha) yapsın. (H)

لِلْمُكْتَفِي دَوْلَةٌ مُبَارَكَةٌ
عَاشَ بِهَا النَّاسُ بَعْدَمَا مَاتُوا

(Halife el-) Müktefî'nin mübarek bir devleti var(dı ki), insanlar orada öldükten sonra (da) yaşadılar.

bundan sonra, arkasından, sonra

بَعْدَهُ :

فَبَايَ حَدِيثِ بَعْدَهُ يُؤْمِنُونَ

"Artık bundan sonra hangi söze inanacaklar?" (77/50)

مَنْ عَمِلَ مِنْكُمْ سُوءًا بِجَهَالَةٍ ثُمَّ تَابَ مِنْ بَعْدِهِ وَأَصْلَحَ فَإِنَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ

*"İçinizden kim bilmeyerek bir fenalık yapıp da arkasından tevbe etmiş ve düzelmişse, şüphesiz ki O, çok yarlıgayıcıdır, çok esirgeyicidir." (6/54)*إِنْ كَانَ مِنْ يُبْكِيكَ بَعْدَكَ صَادِقًا
فِيمَا يَقُولُ فَلَنْ تَجِفَّ دُمُوعُهُ*Eğer senden sonra sana ağlayan söylediğinde doğru olsaydı, göz yaşları asla kurumazdı.*

bir kısım, bir takım, bazı

بَعْضُ :

أَفَتُؤْمِنُونَ بِبَعْضِ الْكِتَابِ وَتَكْفُرُونَ بِبَعْضِ

*"Yoksa siz Kitabın bir kısmına inanıp bir kısmını inkâr mı ediyorsunuz?" (2/85)*لَا مَجَالَ لِلْإِنْكَارِ بِأَنَّ الشَّيْبَةَ فِي سَعْيِهَا إِلَى الْحَقِّ قَدْ تَرَكَتْ بَعْضَ
الْإِفْرَاطِ*Gençliğin, hak arama yolundaki çalışmalarında bir takım aşırılıkları irtikap etmiş olmasını inkâra mahal yoktur.*مَا ضَرَّ بَحْرَ الْفُرَاتِ يَوْمًا
إِنْ خَاضَ بَعْضُ الْكِلَابِ فِيهِ

Bazı köpekler, Fırat nehrine daldıklarında ona hiçbir gün zarar ver(e)mezler.

بَلْ : bilakis, aksine, öyle değil, hatta (bile, dahi), hayır, belki de, fakat (ama, ancak, lakin), doğrusu

وَلَا تَقُولُوا لِمَنْ يُقْتَلُ فِي سَبِيلِ اللَّهِ أَمُوتَ بَلْ أَحْيَاءُ

"Allah yolunda öldürülmüş olanlar için "ölüler" demeyin. **Bi-lakis** onlar diridirler." (2/154)

وَمَا هَجَرْتُكَ لَا بَلْ زَادَنِي شَفْعًا
هَجْرًا وَبُعْدًا تَرَاخَى لَا إِلَى أَجَلٍ

Ben seni terk etmedim, **aksine** (sana olan) sevgim daha da arttı. Ayrılık ve uzaklık sonsuza dek değil, kısa sürdü.

وَقَالُوا قُلُوبُنَا غُلْفٌ بَلْ لَعَنَهُمُ اللَّهُ بِكُفْرِهِمْ

"Kalplerimiz perdelidir" dediler. **Öyle değil**, Allah onları küfürleri yüzünden rahmetinden kovmuştur." (2/88)

أُولَئِكَ كَالْأَنْعَامِ بَلْ هُمْ أَضَلُّ

"Onlar dört ayaklı hayvan gibidir. **Hatta** daha da sapıktırlar." (7/179)

قَالَ لَبِثْتُ يَوْمًا أَوْ بَعْضَ يَوْمٍ قَالَ بَلْ لَبِثْتَ مِائَةَ عَامٍ

"Bir gün yahut bir günden az kaldım" dedi. (Allah) "**hayır**, yüz yıl kaldın" dedi." (2/259)

لَقَالُوا إِنَّمَا سُكِّرَتْ أَبْصَارُنَا بَلْ نَحْنُ قَوْمٌ مَسْحُورُونَ

"Gözlerimiz (sarhoş gözü gibi) döndürülmüştür. **Belki de biz büyülenmişler zümresiyiz**" diyeceklerdir." (15/15)

بَلْ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ

"**Fakat onların çoğu bilmezler.**" (16/75)

كَلَّا بَلْ لَا يَخَافُونَ الْآخِرَةَ

"Hayır, **doğrusu onlar ahiretten korkmazlar.**" (74/53)

-sız/siz, -meden

بَلَا :

صَلَّى الْعَبْدُ بِلَا أَذَانٍ وَلَا إِقَامَةٍ

Kul, ezansız ve kametsiz namaz kıldı. (H)

مُتَارَكَةً اللَّيْمِ بِلَا جَوَابٍ

أَشَدُّ عَلَى اللَّيْمِ مِنَ السَّبَابِ

Alçağı cevapsız bırakmak, ona sövmekten daha ağırdır.

كُلُّ النَّاسِ يَعْيشُ آمِنًا بِلَا خَوْفٍ

Bütün insanlar korkusuz bir şekilde güven içinde yaşarlar.

سَوْفَ تَنْدُمَانِ عَلَى مَا تَعْمَلَانِ الْيَوْمَ بِلَا تَفْكِيرٍ

(Siz ikiniz) bugün düşünmeden yaptıklarınıza pişman olacaksınız.

bırak, boş ver! ; nasıl?

بَلَاءَ :

بَلَاءَ مَا أَطْلَعَكُمُ اللَّهُ عَلَيْهِ

Allah'ın size bildirdiği şeyleri (bir tarafa) bırakın (H)

تَذَرُ الْحِمَاجِمَ ضَاحِيًا هَامَاتُهَا
بَلَّةَ الْأَكُفِّ كَأَنَّهَا لَمْ تُخْلَقِ

(O kılıçlar, düşmanların) kafatasları(nı), beyinleri dışarı çıkmış bir şekilde (kesip) bırakıyor; Kolları(na) gelince, onları bir tarafa **bırak**, sanki onlar hiç yaratılmamış gibi.

أَكْرَمْتُ التَّلَامِيذَ بَلَّةَ الثَّرَنَارِينَ

Öğrencilere iyilikte bulundum, serserileri **boş ver!**

بَلَّةَ أَبْوَالِكَ ؟

Baban nasıl?

بَلَى : evet (tabi, elbette) (olumsuz cümlelerden sonra); **hayır** (olumlu cümlelerden sonra)

قَالَ أَلَيْسَ هَذَا بِالْحَقِّ قَالُوا بَلَى وَرَبِّنَا

"Şu hak değil mi?" dedi. Onlar da "Rabbimize andolsun, **evet** (hak) " dediler. (6/30)

أَلَسْتُ بِرَبِّكُمْ قَالُوا بَلَى

"Ben sizin Rabbiniz değil miyim?" "**Evet** (Rabbimizsin)" dediler. (7/172)

وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لَا تَأْتِينَا السَّاعَةُ قُلْ بَلَى وَرَبِّي لَتَأْتِيَنَّكُمْ

"Küfredenler "O saat bize gelmeyecek" dedi. Sen de de ki: "**Hayır**, Rabbime andolsun ki o, mutlaka size gelecektir." (34/3)

بَلَى قَدْ جَاءَ ثَكَ آيَاتِي فَكَذَّبْتَ بِهَا

Hayır, sana ayetlerimiz gelmişti de sen onları yalanlamıştın.
(39/59)

وَتَزْعُمُ لَيْلَى أَنِّي لَا أَحِبُّهَا
بَلَى وَاللَّيَالَى الْعَشْرُ وَالشَّفْعُ وَالْوَتْرُ

Leylâ, benim kendisini sevmediğimi iddia ediyor(muş). On geceye ve teke ant olsun ki, hayır (seviyorum).

ne ile?, neye?

بِمَ :

لَا عَلِمَ لِي بِمَ يُخْتَمُ الْعُمْرُ
شَجَرُ الْحَيَاةِ لَهُ الرَّدَى تُمرُ

Hayatın ne ile son bulacağı hakkında bilgim yok. Hayat ağacının ölüm meyveleri vardır.

بِمَ يُؤْمِنُ الْإِنْسَانُ ؟

İnsan neye inanır?

sayesinde, sebebiyle, -dığını, ne ile?, gibi

بِمَا :

فَبِمَا رَحْمَةٍ مِنَ اللَّهِ لِنْتَ لَهُمْ

"Sen Allah'tan bir esirgeme sayesinde ki onlara yumuşak davrandın." (3/159)

فَبِمَا نَقْضِهِمْ مِيثَاقَهُمْ

"Sözlerinden dönmeleri sebebiyle.." (4/155)

هُمُ الْأَهْلُ لَا مُسْتَوْدَعُ السِّرِّ ذَائِعُ
لَدَيْهِمْ وَلَا الْجَانِي بِمَا جَرَّ يُخَذَلُ

Aile (dediğin) onlardır. Ne kendilerine emanet edilen sır aralarında yayılır, ne de bir cinayet işleyen işlediği cinayet sebebiyle perişan olur.

فَأَخْبَرْتُهُ بِمَا قَالَ النَّبِيُّ

Peygamber'in söylediğini ona haber verdim. (H)

فَقَالَ بِمَا أُمِرْتُ ؟

Ne ile emrolundun? dedi. (H)

اعْمَلْ بِمَا يَحِبُّ

Gereği gibi çalış.

بَيْنَدَ : -dığı esnada, (-ken); ancak (fakat), zaten, şu kadar var ki, -dığı için

أَجِيبْ عَلَى سُؤَالِكَ بَيْنَدَ أَنْ تُسَاعِدَنِي

Bana yardım ettiğin esnada soruna cevap vereyim.

خَرَجَ إِخْوَتِي بَيْنَدَ أَنِّي بَقِيتُ فِي الْبَيْتِ

Kardeşlerim çıktı, ancak ben evde kaldım.

أَنَا أَفْصَحُ الْعَرَبِ بَيْنَدَ أَنِّي مِنْ قُرَيْشٍ

Ben Arapların en fasihiyim, zaten ben Kureys'tenim.(H)

نَحْنُ الْآخِرُونَ السَّابِقُونَ يَوْمَ الْقِيَامَةِ بَيْنَدَ أَنَّهُمْ أَوْثَرُوا الْكِتَابَ مِنْ قَبْلِنَا

Bizler (ehl-i kitaba nazaran) en sonra gelmişlerken kıyamet gününde (faziletçe) en başa geçecek olanlarız. Şu kadar var ki, bizden önce onlara kitap verildi. (H)

عَمَدًا فَعَلْتُ ذَاكَ بَيْنَ أَنِّي
أَخَافُ إِنْ هَلَكْتُ أَنْ تُرْنِي

Eğer ölürsem, bana ağlamandan korktuğum için ben bunu kasten yaptım.

بينَ : arasında, arasındaki, -in arasındaki, ara

وَلَمْ يَطْفُ بَيْنَ الصَّفَا وَالْمَرْوَةِ

Safa (tepesi) ile Merve (tepesi) arasında dolaşmadı. (H)

قَسَمَ الْأَبُ التُّفَّاحَةَ بَيْنَ أَبْنَائِهِ

Baba elmayı çocukları arasında paylaştırdı.

فَيَا رَبِّ إِنْ لَمْ تَقْسِمِ الْحُبَّ بَيْنِي وَبَيْنَهَا
سَوَاءً فَاجْعَلْنِي عَلَى حُبِّهَا جَلَدًا

Ey Allahım! Sen sevgiyi benimle onun arasında eşit paylaşmadıysan, (hiç değilse) beni onun sevgisine karşı daha dayanıklı kıl.

فَنَظَرْتُ إِلَى خَاتَمِ النَّبُوَّةِ بَيْنَ كَتِفَيْهِ

İki omuzu arasındaki peygamberlik mührüne baktım. (H)

تَنَعَّدُمُ الْفَوَارِقُ بَيْنَ الْقَرْيَةِ وَالْمَدِينَةِ

Köy ile şehir arasındaki farklar yok oluyor.

بَيْنَ بَيْنَ

Şöyle böyle,

هَلِ الشَّرْحُ وَاضِحٌ ؟ إِنَّهُ بَيْنَ بَيْنَ

Açıklama net mi? Şöyle böyle açık.

bkz. بَيْنَمَا

بَيْنَمَا :

-ken

بَيْنَمَا :

بَيْنَمَا هُوَ يَخْطُبُ يَوْمَ الْجُمُعَةِ إِذْ دَخَلَ رَجُلٌ

O (Peygamber), cuma günü hutbe okurken birden bir adam (içeri) girdi. (H)

اسْتَغْفِرِ اللَّهَ خَيْرًا وَأَرْضَيْنِ بِهِ
فَبَيْنَمَا الْعُسْرُ إِذْ دَارَتْ مَيَاسِيرُ

Allah'tan hayır iste ve buna kesin razı ol! Zorluklar varken, kolaylıklar hemen dönüp gelir.

وَقَفْتُ بَيْنَمَا الْخَطِيبُ يَتَكَلَّمُ

Hatip konuşurken durdum.

ت

تُ : Fiili mazide müennes (dişil/tekil) alameti olur.

قَالَتْ نَمْلَةٌ

“Bir karınca (şöyle) dedi:”(27/18)

تُ : ben (m) (zamir, tekil) Fiili mazide.

ثُمَّ أَخَذْتُ الَّذِينَ كَفَرُوا

“Sonra ben de o inkâr edenleri yakaladım.” (35/26)

دَرَسْتُ

Ders çalıştım.

كُوفِنْتُ عَلَى اجْتِهَادِي

Çalışmama karşılık ödüllendirildim.

ت : sen (n) (zahir, dişil - tekil) Fiili mazide.

إِنَّكَ كُنْتَ مِنَ الْخَاطِئِينَ

“Sen günahkarlardan oldun.” (12/29)

ت : sen (n) (zahir, eril - tekil) Fiili mazide.

وَقَدْ عَصَيْتَ قَبْلُ

“...sen daha önce isyan etmiştin”(10/91)

كُنْتَ مُتَعَبًا مِنَ السَّهْرِ

Uykusuzluktan yorgundun.

Fiili muzarilerde muzarat harfi olur

تَ :

1- Muhatab (eril/dişil-tekil/ikil/çoğul, sen) şahısları:

Sen (eril) biliyorsun, bilirsin : تَعْلَمُ

Siz ikiniz (eril/dişil) biliyorsunuz : تَعْلَمَانِ

Siz (eril) biliyorsunuz : تَعْلَمُونَ

Sen (dişil) biliyorsun : تَعْلَمِينَ

Siz (dişil) biliyorsunuz : تَعْلَمْنَ

2- Müfred müennes (dişil-tekil/ikil, o) şahısları:

O (dişil) biliyor, bilir : تَعْلَمُ

O ikisi (dişil) biliyorlar : تَعْلَمَانِ

ant olsun, yemin ederim

تَ :

ثَالِهَ إِن كُنَّا لَفِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ

"Allah'a ant olsun, biz gerçekten apaçık bir sapıklık içindeydik." (26/97)

تَاللّٰهِ لَأُتَابِرَنَّ عَلَى الْجَهَنَّمَ

Allah'a ant olsun ki, çalışmaya sabırla devam edeceğim.

وَقَاطِعًا صِلَتِي مِنْ غَيْرِ مَا سَبَبِ
تَاللّٰهِ إِنَّكَ عَنْ رُوحِي لَمَسْئُولُ

Hiçbir neden olmadan benden ilişkisini kesen kişi! Allah'a ant olsun ki, sen benim ruhumdan elbette sorumlusun.

قَالُوا تَاللّٰهِ لَقَدْ آتَرَكَ اللّٰهُ عَلَيْنَا

"Allah'a yemin ederiz ki, Allah seni gerçekten bizden üstün kılmıştır." (12/91)

bir kez daha, bazen

تَارَةً :

وَفِيهَا نُعِيدُكُمْ وَمِنْهَا نُخْرِجُكُمْ تَارَةً أُخْرَى

"Sizi (yine) oraya döndüreceğiz ve bir kez daha ondan çıkaracağız." (20/55)

وَوَجَدْتُ بَرْدَ الْأَمْنِ فِي حَرِّ الْوَعْيِ
وَالْمَوْتَ خَلْفِي تَارَةً وَأَمَامِي

Güvenin serinliğini savaşın sıcaklığında ve ölümü bazen arkamda ve (bazen de) önümde buldum.

هَاتَانِ bkz.

تَانِ :

altında

تَحْتَ :

بَايَعْنَا النَّبِيَّ (صلعم) تَحْتَ الشَّجَرَةِ

Hız. Peygamber (sav)'e ağacın altında biat ettik.

فَكَمْ قَدْ رَأَيْنَا ظَالِمًا مُتَمَرِّدًا
يَرَى النَّجْمَ تِيهَا تَحْتَ ظِلِّ رِكَابِهِ

Üzengisinin gölgesi altında, yıldızları kaybolmuş gören nice şımarık zalimler gördük.

o, bu (şu)

تِلْكَ :

وَمَا تِلْكَ بِيَمِينِكَ يَا مُوسَى

"Ey Musa! O sağ elindeki nedir?" (20/17)

قَالَ أَبُو فِرَاسٍ أَشْعَارًا كَثِيرَةً وَ قَدْ سُمِّيَتْ تِلْكَ الْأَشْعَارُ بِالرُّومِيَّاتِ

Ebû Fıras pek çok şiir söylemiştir. Bu şiirler er-Rumiyyât diye adlandırılmıştır.

الْهَوَى فِي طُلُوعِ تِلْكَ النُّجُومِ
وَالْمُنَى فِي هُسُوبِ ذَاكَ النَّسِيمِ

Aşk şu yıldızların doğuşunda ve ölüm ise şu saba rüzgârının esintisindedir.

bkz. تِيكَ

تِي = تِيكَ :

şu, (bu) (tekil-dişil, ism-i işaret)

تِيكَ :

وَ صَوَّرُوا فِيهِ تِيكَ الصُّورَ

Ona *şu* resimleri yaptılar. (H)

تِيكَ حَدِيقَةً

Şu bahçedir.

تِي بِنَايَةً مُرْتَفَعَةً

Şu yüksek bir binadır.

كَيْفَ تَيْكُم

Nasılsınız? (H)

هَاتَيْنِ bkz.

تَيْنِ :

ث

orada (oraya), buraya (burada), orası

ثُمَّ :

فَأَيْنَمَا تُوَلُّوا فَثُمَّ وَجْهَ اللَّهِ

"Nereye dönerseniz Allah'ın yüzü (kıblesi) **oradadır**." (2/115)

سَيَكُونُ لِي ثَمَّ مَالٌ وَ وَلَدٌ

Orada benim malım ve çocuğum olacak. (H)

وَأَزَلَفْنَا ثَمَّ الْآخِرِينَ

"Ötekileri de **buraya** yanaştırdık." (26/64)

ثُمَّ مَسْجِدٌ

İşte **orası** bir mescittir. (H)

sonra, daha sonra, tekrar, yine, bilahare, sonunda

ثُمَّ :

فَأَحْيَاكُمْ ثُمَّ يُمِيتُكُمْ ثُمَّ يُحْيِيكُمْ ثُمَّ إِلَيْهِ تُرْجَعُونَ

"O sizi diriltti, **sonra** sizi yine O öldürecek, **tekrar** sizi O diriltecek ve **yine** yalnız O'na döndürüleceksiniz." (2/28)

أَرَانِي إِذَا أَصْبَحْتُ أَصْبَحْتُ ذَا هَوًى

فَثُمَّ إِذَا أَمْسَيْتُ أَمْسَيْتُ غَادِيًا

Sabahladığımda, kendimi arzu ve istek sahibi olarak sabahladığımı görüyorum. **Daha sonra** akşamladığımda (bunları) terk etmiş olarak akşamlarım.

أَوْزَقَتِ الشَّجَرَةَ ثُمَّ أَزْهَرَتْ ثُمَّ أَمْرَتْ

Ağaç yaprak açtı, sonra çiçek açtı, daha sonra meyve verdi.

ثُمَّ أَنْشَأْنَاهُ خَلْقًا آخَرَ

“Bilâhâre onu başka yaratılışla inşa ettik.” (23/14)

مَتَاعٍ قَلِيلٍ ثُمَّ مَأْوَاهُمْ جَهَنَّمُ

“Azıcık bir faydadır. Sonunda varıp sığınacakları yer cehennemdir.” (3/197)

ثُمَّ كَلَّا سَيَعْلَمُونَ

“Yine hayır, ileride bilecekler onlar.” (78/5)

sonra

ثُمَّ :

وَلَقَدْ أَمَرْتُ عَلَى اللَّيْمِ يَسُئِبْنِي
فَمَضَيْتُ ثُمَّتُ قُلْتُ لَا يَغْنِيَنِي

Bana küfreden alçağın yanından geçiyordum da (oradan) çekip gittim, sonra da beni kast etmiyor (ilgilendirmiyor) dedim.

orada (şurada)

ثُمَّ :

ثُمَّ رِجَالٌ تَذَرُوا أَنْفُسَهُمْ لِعَمَلِ الْخَيْرِ

Orada, kendini iyilik yapmaya adanmış adamlar vardır.

ج

جَلَلُ : büyük, yüzünden (sebebiyle), hiç (kolay)

فَلَنْ عَفَوْتُ لَأَغْفُونَ جَلَلًا

Eğer affetseydim mutlaka büyüğü(nü) affederdim.

خَطْبٌ جَلَلٌ

Büyük bir iş.

كَذْتُ أَقْضِي الْحَيَاةَ مِنْ جَلَلَةٍ

Onun yüzünden neredeyse hayat(ım)a son verecektim.

أَلَا كُلُّ شَيْءٍ سِوَاهُ جَلَلٌ

Bilmiş olun ki, onun dışında her şey hiçtir. (H)

جَيْرُ : evet

إِذَا تَقُولُ : لَا، ابْنَةُ الْعَجِيرِ

تَصَدِّقُ، لَا إِذَا تَقُولُ: جَيْرُ

Uceyr'in kızı, "Evet" dediğinde değil, "Hayır" dediğinde doğru söyler.

جَيْرٌ لَأَحْتَفِلَنَّ بِالْعِيدِ

Evet, kesinlikle bayramı kutlayacağım.

ح

حَاشَى : bkz. حَاشَى

حَاشَا : bkz. حَاشَى

حَاشَى : tenzih etmek (hâşâ), hâriç, -in dışında (-den başka), (Allah) esirgesin (saklasın)

وَقُلْنَ حَاشَ لِلَّهِ

“(O kadınlar) “Allah’ı *tenzih* ederiz” dediler.” (12/31)

قَالَ رَسُولُ اللَّهِ : أَسَمَاءُ أَحَبُّ إِلَيَّ مَا حَاشَا فَاطِمَةَ

Hiz. Peygamber şöyle dedi: Fatıma *hâriç*, bana en sevimli kişi Üsâme'dir.(H)

رَأَيْتُ النَّاسَ مَا حَاشَا قُرَيْشًا
فَإِنَّا نَحْنُ أَفْضَلُهُمْ فَعَالًا

Ben Kureyş (Kabilesin)in dışındaki insanların (bizden) aşağı olduğuna inanırım. Zira biz, bütün hayırlı işler bakımından insanların en üstünüyüz.

تَرَكَ الْعَمَّالُ الْعَمَلَ حَاشَا خَالِدٍ

Halit'in dışındaki işçiler işi bıraktılar.

حَشَى رَهْطُ النَّبِيِّ فَإِنْ مِنْهُمْ
بُخُورًا لَا تُكَدِّرُهَا الدَّلَاءُ

Peygamberin kavmi **hariç**, çünkü onlardan bazıları deniz (gibi)dir ki, kovalar (dalıp su almakla) onu bulandır(a)maz.

قَالَ أَفَرَأَيْتُمْ إِنْ أَسْلَمَ قَالُوا حَاشَى لِلَّهِ مَا كَانَ لِيُسَلَّمَ

(Hz. Peygamber), onu, müslüman olsa nasıl görürsünüz? dedi, onlar da: “Allah esirgesin, o müslüman olamaz” dediler. (H)

-ir/er -imez /-emez

حَالَمًا :

حَالَمًا سَمِعَ جَمِيعُ الشُّعُوبِ

Bütün halk **işitir işitmez** ...

ne güzel! (ne iyi! ne hoş!)

حَبْدًا :

حَبْدًا الصَّبْرُ شِيمَةٌ لَامِرِيٍّ رَامٍ
مُبَارَاةَ مُوَلِّعٍ بِالْمَعَالِي

Yüce bir makama (çıkma isteyen) düşkün biriyle yarışmayı arzu eden kişi için sabır **ne güzel** bir huydur!

حَبْدًا الْكِفَاحُ طَرِيقًا لِلْحُرِّيَّةِ

Hürriyet için mücadele **ne güzel** bir yoldur!

ne zamana kadar?

حَتَّامًا :

حَتَّامًا أَصْبِرُ عَلَى إِهْمَالِكَ ؟

Senin ihmalkârlığına **ne zamana kadar** sabredeceğim ?

-e kadar (-e dek), -(ı)ncaya kadar, -mek i-

حَتَّى :

**çin, hatta, tâki, -ınca, dahi (bile), hatta ...
de/da, nihâyet (sonunda), -medikçe, ki**

وَتَوَلَّ عَنْهُمْ حَتَّى حِينٍ

"Bir süreye kadar onlardan yüz çevir." (37/178)

فَلَنْ أُبْرَحَ الْأَرْضَ حَتَّى يَأْذَنَ لِي أَبِي

"Babam bana izin verinceye kadar buradan (bu yerden) asla ayrılmayacağım" (12/80)

أُنَاجِرُ عَلَى اجْتِهَادِي حَتَّى أَنْجَحَ

Başarılı oluncaya kadar, çalışmama sabırla devam edeceğim.

وَلَا يَزَالُونَ يُقَاتِلُونَكُمْ حَتَّى يَرُدُّوكُمْ عَنْ دِينِكُمْ

"Onlar, sizi dininizden döndürmek için sizinle savaşı sürdürürler" (2/217)

مَارِسِ الرِّيَاضَةَ حَتَّى تَحْتَفِظَ بِجِسْمِكَ سَلِيمٍ

Sağlam bir vücudu koruyabilmen için spora devam et.

سَأَشْرَبُ الدَّوَاءَ حَتَّى أَصِحَّ

İyileşmem için ilacı içeceğim.

حَتَّى إِذَا جَاءُوكَ يُجَادِلُونَكَ يَقُولُ الَّذِينَ كَفَرُوا إِنَّ هَذَا إِلَّا أَسَاطِيرُ الْأَوَّلِينَ

"Hatta o küfredenler sana geldikleri zaman seninle çekişmeye kalkışarak "Bu (Kur'ân) eskilerin masallarından başka bir şey değildir" derler." (6/25)

وَإِنْ أَحَدٌ مِنَ الْمُشْرِكِينَ اسْتَحَارَكَ فَاجِرَةً حَتَّى يَسْمَعَ كَلَامَ اللَّهِ

"Eğer müşriklerden biri senden aman dilerse ona aman ver. Tâki Allah'ın kelamını dinlesin." (9/6)

وَلَيْسَتِ التَّوْبَةُ لِلَّذِينَ يَعْمَلُونَ السَّيِّئَاتِ حَتَّىٰ إِذَا حَضَرَ أَحَدَهُمُ الْمَوْتُ قَالَ
إِنِّي تُبْتُ الْآنَ

"Kötülükleri yapıp yapıp da onlardan her hangi birine ölüm gelince "Ben hakikaten şimdi tevbe ettim" diyenlerin tevbesi değil." (4/18)

مَسَّنَتْهُمْ الْبَاسَاءُ وَالضَّرَاءُ وَزُلْزِلُوا حَتَّىٰ يَقُولَ الرَّسُولُ وَالَّذِينَ آمَنُوا مَعَهُ
مَتَىٰ نَصْرُ اللَّهِ

"Onlara öyle yoksulluk ve sıkıntılar gelip çattı ki, peygamber(leri) **dahi** maiyetindekilerle birlikte: "Allah'ın yardımı ne zaman?" diyordu." (2/214)

أَلْقَى الصَّحِيفَةَ كَيْ يُخَفِّفَ رَحْلَهُ
وَالزَّادَ حَتَّىٰ نَعْلَهُ الْفَأْهُ

Yükünü hafifletmek için mektubu ve azığı attı. **Hatta** ayak-kabılarını **da** attı.

جَاءَ الْجُنُودُ حَتَّى الْمَشَاءُ

Ordu geldi, **hatta** yayalar **da**.

فَانْطَلَقَا حَتَّىٰ إِذَا لَقِيَا غُلَامًا فَقَتَلَهُ

"Gittiler. **Nihayet** bir oğlan çocuğuna rast geldikleri zaman o, hemen onu öldürdü." (18/74)

وَمَا يُعْلِمَانِ مِنْ أَحَدٍ حَتَّى يَقُولَا إِنَّمَا نَحْنُ فِتْنَةٌ

"O ikisi: "biz bir imtihan için gönderildik" demedikçe hiç kimseye (sihir) öğretmezlerdi" (2/102)

لَيْسَ الْعَطَاءُ مِنَ الْفُضُولِ سَمَاحَةً
حَتَّى تَجُودَ وَمَا لَكَ إِلَّا قَلِيلٌ

Yanında sadece birazcık (mal) var iken cömertlikte bulunmadıkça, fazla olandan vermek cömertlik değildir.

أَقُولُ ذَلِكَ حَتَّىٰ إِنَّ زَيْدًا يَقُولُهُ

Sen bunu söyler misin ki, Zeyd de söylesin.

حَسْبُ : yeter/ yetiştir (-e kâfi), sadece

حَسْبِيَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ

"Bana Allah yeter, O'ndan başka hiç bir tanrı yok." (9/129)

حَسْبُكَ دِرْهَمٌ

Sana bir dirhem yeter.

وَأِنْ يُرِيدُوا أَنْ يَخْدَعُوكَ فَإِنْ حَسِبَكَ اللَّهُ

"Eğer sana hilekarlık yapmayı dilerlerse, muhakkak ki Allah sana yetiştir." (8/62)

شَاهَدْتُ صَيَّادًا حَسْبُ

Sadece bir avcı gördüm.

حَسْبَمَا : -dığına göre

حَسْبَمَا ذَكَرَ

Anlatıldığına göre.

حَشَى = حَاشَى : حَاشَى. bkz.

حَوَالِي : çevresinde (etrafında), yaklaşık

يَتَّبَعُ الدُّبَّاءَ مِنْ حَوَالِي الْقَصْعَةِ

Çanağın **etrafında** kabağı araştırıyordu.(H)

çevresine/de, etrafına/da

حَوْلَ :

يَحْفَرُونَ الْحَنْدَقَ حَوْلَ الْمَدِينَةِ

Onlar Medine'nin **çevresine** hendek kazıyorlar(dı). (H)

وَالشَّمْسُ وَالْقَمَرُ الْمُنِيرُ كِلَاهُمَا
حَوْلَ النُّجُومِ تَبَاكِيًا وَالْفَرْقَدُ

Güneş ile parıldayan ay, her ikisi de yıldızların **etrafında** ağlaştılar. Kutup yıldızı da...

-dığı yerde(n)/yere, -eceği yere; nereye, nere-
rede(n) ...se; -diği takdirde

حَيْثُ :

يَا آدَمُ اسْكُنْ أَنتَ وَزَوْجُكَ الْجَنَّةَ وَكُلَا مِنْهَا رَغَدًا حَيْثُ شِئْتُمَا

"Ey Adem! Sen eşinle beraber cennette yerleş, ondan **dilediğiniz yerden** bol bol yiyin" (2/35)

لَا تَتَكَلَّمْ حَيْثُ إِنَّ السُّكُوتَ وَاجِبٌ

Susmanın **gerektiği yerde** konuşma.

كُنْ طَبِيبًا رَفِيقًا يَضَعُ دَوَاءَهُ حَيْثُ يَعْلَمُ أَنَّهُ يَنْفَعُ

İlacını, faydalı olacağını **bildiği yere** koyan şefkatli bir doktor (gibi) ol. (H)

وَامْضُوا حَيْثُ تُؤْمَرُونَ

"Emrolunacağınız **yere** geçip gidin." (15/65)

جَلَسْتُ حَيْثُ اسْتَطِيعُ الْقِرَاءَةَ مُرْتَاحًا

Rahatça okuyabileceğim bir yere oturdum.

اللَّهُ أَعْلَمُ حَيْثُ يَجْعَلُ رِسَالَتَهُ

“Allah elçiliğini nereye vereceğini çok iyi bilendir.” (6/124)

وَحَيْثُ مَا كُنْتُمْ فَوَلُّوا وُجُوهَكُمْ شَطْرَهُ

“Siz **nerede** bulunursanız yüzlerinizi o yana döndürün.” (2/150)

لَا يُفْلِحُ السَّاحِرُ حَيْثُ أَتَى

“Büyücü **nerede** olsa felah bulmaz.” (20/69)

وَمِنْ حَيْثُ خَرَجْتَ فَوَلِّ وَجْهَكَ شَطْرَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ

“**Nereden** çıkarsan çık, (namazda) yüzünü Mescid-i Haram'a çevir.” (2/150)

سَوْفَ أَعُودُ لِلصَّيْدِ فِي فَصْلِ الرَّبِيعِ حَيْثُ يَكُونُ الطَّقْسُ مُعْتَدِلًا

Havalar düzeldiği takdirde, ilkbahar mevsiminde tekrar ava gideceğim.

<p>her nerede ... (i)se, her nereye(i) ... (i)se, - حَيْثُمَا dığı yerde :</p>

أَتَى اللَّهَ حَيْثُمَا كُنْتُ

Her nerede olursan ol, Allah'tan kork. (H)

حَيْثُمَا تَسْتَقِمُّ يُقَدِّرْ لَكَ اللَّهُ — — — — — نَجَاحًا فِي غَايِرِ الْأَزْمَانِ

Her nerede dosdoğru olursan, Allah sana her zaman başarı takdir eder.

حَيْثُمَا تَتَجَوَّلُ تُجَدُّ مُنْشَأَاتِ حَدِيثَةٍ

Her nereyi dolaşsan yeni yapılar bulursun.

أَنْزِلْ حَيْثُمَا أَخُوكَ مُقِيمٌ

Kardeşinin ikamet ettiği yerde konakla.

حَيْثُمَا اللَّفْظُ اقْتَضَى

Sözün gelişi ...

حين : zaman, vakit, -dığı/-eceği zaman/anda

تُوْنِي أَكْلَهَا كُلَّ حِينٍ

"Her zaman yemişini verir." (14/25)

وَدَخَلَ الْمَدِينَةَ عَلَى حِينٍ غَفْلَةٍ مِنْ أَهْلِهَا

"(Hz. Musa), halkının habersiz olduğu bir zamanda şehre girdi." (28/15)

وَسَوْفَ يَعْلَمُونَ حِينَ يَرَوْنَ الْعَذَابَ مَنْ أَضَلُّ سَبِيلًا

"Onlar azabı görecekları vakit kim yolca daha sapıktır, yakında bilecekler." (25/42)

يُكَبِّرُ حِينَ يَرْفَعُ رَأْسَهُ

Başını kaldırdığı zaman tekbir getiriyor(du). (H)

احْتَرِمْ أَبَاكَ وَاسْتَمِعْ إِلَيْهِ حِينَ يَتَكَلَّمُ

Babana saygı göster ve konuşacağı zaman onu dinle.

وَصَلْتُ الْمَحْطَةَ حِينَ وَصَلَ الْقِطَارُ

İstasyona, trenin vardığı anda vardım.

bir süre (ara), bir zaman

حِينًا :

فَمَكَثْنَا حِينًا مَا نَرَى ابْنَ مَسْعُودٍ

Bir süre kaldık da İbn Mesud'u gör(e)medik. (H)

وَمِنْ أَجْلِهَا أَحْبَبْتُ مَنْ لَا يُحِبُّنِي
وَبَاغَضْتُ مَنْ قَدْ كُنْتُ حِينًا أَعَاشِرُهُ

Ondan dolayı beni sevmeyeni sevdim ve bir zamanlar beraber olduğum kişiye de kin besledim.

o vakit, o zaman

حِينَئِذٍ :

وَأَنْتُمْ حِينَئِذٍ تَنْظُرُونَ

"O vakit siz görürsünüz." (56/84)

وَهُوَ مُوجَّهٌ حِينَئِذٍ قِبَلَ الْمَشْرِقِ

O, o zaman doğuya taraf yönelmişti. (H)

-dığı zaman, -ken

حِينَمَا :

حِينَمَا وَصَلَ النَّبِيُّ إِلَى الْمَدِينَةِ وَقَفَ أَشْرَافُهَا كُلُّهُمْ فِي طَرِيقِهِ

Hz. Peygamber Medine'ye ulaştığı zaman oranın ileri gelenlerinin tamamı O'nun yolunda durdular. (H)

رَأَيْتُكَ حِينَمَا أَنْتَ قَائِمٌ

Ben seni ayaktaiken gördüm.

خ

خَلَا : (-in) dışında, başka, hariç

الأَرْضُ كُلُّهَا طَاهِرَةٌ مَا خَلَا الْمَقْبَرَةَ وَالْحَمَّامَ

Kabristan ve hamamlar dışında bütün yer yüzü temizdir. (H)

أَلَا كُلُّ شَيْءٍ مَا خَلَا اللَّهَ بَاطِلٌ
وَكُلُّ نَعِيمٍ لَا عَالَةَ زَائِلٌ

Bilmiş ol ki, Allah'tan başka her şey batıl ve bütün nimetler de şüphesiz fanidir.

قَرَأَ أَحْمَدُ الرِّسَائِلَ خَلَا رِسَالَةَ

Ahmet, bir mektup hariç (diğer) mektupları okudu.

حَضَرَ الطُّلَّابُ مَاخَلَا حَسَنًا

Hasan hariç öğrenciler geldi.

خلال ... : ara...

فَجَاسُوا خِلَالَ الدِّيَارِ

"Onlar evlerin aralarına kadar girip araştırdılar." (17/5)

فَجَعَلْنَا نَنْظُرُ إِلَى خِلَالِ الْأَشْجَارِ

Ağaçların arasına bakmaya başladık. (H)

سِرْتُ خِلَالَ الْأَشْجَارِ

Ağaçların arasında yürüdüm.

arkasında,

خَلْفَ :

وَصَلَّى خَلْفَ الْمَقَامِ رَكْعَتَيْنِ

(Hz. Peygamber) makam (-ı İbrahim')in **arkasında** iki rekat namaz kıldı. (H)

د

دُونَ : -den başka, -in ötesinde, -den üstün, olma-
yan, -meksizin, -i bırakıp, (-in) önün-
de/altında, -den (daha) aşağı / az, arasın-
da, (isim fiil olur)

لَا تَتَّخِذُوا بِطَائِنَةٍ مِنْ دُونِكُمْ

“Kendinizden **başkasını** kendinize sırdaş edinmeyin”. (3/118)

لَمْ أَرْضَ لَهُ بِثَوَابِ دُونِ الْجَنَّةِ

Onun için cennetten **başka** (cennetin ötesinde) bir mükâfata
razı olma(dı)m. (H)

وَلِي دُونُكُمْ أَهْلُونَ...

Benim sizden **başka** ailelerim var...

وَلَسْتُ بِعَلَّ شَرُّهُ دُونَ خَيْرِهِ
أَلْفُ إِذَا مَا رَغْتَهُ اهْتَاجَ أَغْرُلُ

Ben, örtüsüne bürünüp büzülmüştür de kendisini korkutunca
yüreği hoplayan, silahı bulunmayan ve kötülükleri iyilikle-
rinden **üstün** olan bir ihtiyar kurusu değilim.

وَاذْكُرْ رَبَّكَ فِي نَفْسِكَ تَضَرُّعًا وَخِيفَةً وَدُونَ الْجَهْرِ

“Rabbini, içinden yalvararak ve korkarak, yüksek **olmayan**
bir sesle an.” (7/205)

أَذْنَيْتُ وَأَجَبِي دُونَ إِمْمَالٍ

Görevimi ihmal etmeksizin yerine getirdim.

أَنْفَكَا إِلَهَةً دُونَ اللَّهِ تُرِيدُونَ

“Yalancılık etmek için mi Allah’ı bırakıp düzme tanrılar diliyorsunuz?” (37/86)

مَنْ قُتِلَ دُونَ مَالِهِ فَهُوَ شَهِيدٌ

Malı(nı müdafaa için) önünde öldürülen şehittir. (H)

لَيْسَ فِيمَا دُونَ خَمْسَةِ أَوْسُقٍ صَدَقَةٌ

Beş vesakın altında zekât yoktur. (H)

الْمَحْفَظَةُ دُونَ قَدَمِكَ

Çanta ayağının altında.

فَإِنْ عَلَانِي مَنْ دُونِي فَلَا عَجَبٌ

لِي أَسْوَأُ بِإِثْمِ الشَّمْسِ عَنْ زُحَلٍ

Benden aşağı olan kişiler, beni geçerse (bunda) şaşılacak bir şey yok. (Zira) Güneşin, Utarit (yıldızın)dan aşağı olması benim için bir örnektir.

إِيَّاكَ وَدَعْوَةَ الْمَظْلُومِ فَإِنَّهُ لَيْسَ لَهَا مِنْ دُونِ اللَّهِ حِجَابٌ

Mazlumun ahından sakın, çünkü onunla Allah arasında bir perde yoktur. (H)

دُونُكَ الْكِتَابُ

Kitabı al!

لَا يَسْتَنْجِي أَحَدُكُمْ بِدُونِ ثَلَاثَةِ أَحْجَارٍ

Sizden hiç biriniz üç taştan aşağısıyla (azıyla) istinca yapmaz (yapmasın). (H)

-meden, -meksizin, -sız

دُونَمَا :

جِئْتُكَ دُونَمَا إِبْطَاءٍ

Geç kalmadan (gecikmeksizin) sana geldim.

بَيَّنْتُ لَهُ الْخَطَأَ وَلَكِنْ دُونَمَا فَائِدَةٍ

Ona yanlış olanı açıkladım, ancak faydasız.

ذ

ذَا : sahip, (-li/-lu), o, bu (şu), -dığı, -i (iyelik eki)

أَمَرْتُكَ الْخَيْرَ فَأَفْعَلْ مَا أَمَرْتُ بِهِ
فَقَدْ تَرَكْتُكَ ذَا مَالٍ وَ ذَا نَشَبٍ

Sana iyiliği emrettim. Öyleyse emrolunduğun şeyi yap; Zaten ben seni mal ve mülk sahibi olarak bıraktım.

كَانَ أَحْيَى ذَا إِرَادَةٍ قَوِيَّةٍ

Kardeşim güçlü bir iradeye sahiptir.

كَانَ ذَا صَوْتٍ مُتَنَافِرٍ

Nefret ettirici bir sese sahipti (çirkin bir sesi vardı).

قَابَلْتُ شَابًا ذَا فَهْمٍ نَاضِجٍ

Olgun anlayışlı bir genç ile karşılaştım.

مَنْ ذَا الَّذِي يُقْرِضُ اللَّهَ قَرْضًا حَسَنًا فَيُضَاعِفَهُ لَهُ أَضْعَافًا كَثِيرَةً

"Kimdir ki o, Allah'a güzel bir ödünç versin de 'Allah da onu kat kat fazlasıyla artırsın?" (2/245)

ذَا تَلْمِيزٍ مُّجْتَهِدٍ

Bu çalışkan bir öğrencidir.

مَا ذَا تُحِبُّهُ

Sevdiğin şey nedir?

حَتَّى إِذَا فَتَحْنَا عَلَيْهِمْ بَابًا ذَا عَذَابٍ شَدِيدٍ إِذَا هُمْ فِيهِ مُبْلِسُونَ

"Nihayet üzerlerine azabı çetin bir kapı açtığımız vakit, onlar bunun içinde ümitsizlikle donup kalmışlardı." (23/77)

فَاعْدِلُوا وَلَوْ كَانَ ذَا قُرْبَى

"Akraba dahi olsa adaleti gözetin." (6/152)

مَنْ ذَا الَّذِي يَشْفَعُ عِنْدَهُ إِلَّا بِإِذْنِهِ

"O'nun izni olmadıkça nezdinde şefaath edecek kimmiş?" (2/255)

ذَات : sahip, -li/-lu, (her hangi) bir ... (ay, gün, gece vb. ile kullanıldığında), içinde, bizzat

وَالسَّمَاءِ ذَاتِ الْحُبُكِ

"O hareli yollara **sahip** gök hakkı için." (51/7)

سَيَصْلَى نَارًا ذَاتَ لَهَبٍ

" O, Alevli bir ateşe girecek." (111/3)

إِنَّ ابْنَ عُمَرَ أَدْنَىٰ بِالصَّلَاةِ فِي لَيْلَةِ ذَاتِ بَرْدٍ وَ رِيحٍ

İbn Ömer, soğuk ve rüzgârlı bir gecede namaz için ezan okudu. (H)

النَّاقِلَاتُ ذَاتُ الْحَمُولَةِ الثَّقِيلَةِ

Ağır tonajlı tankerler...

جَلَسَ ذَاتَ يَوْمٍ عَلَى الْمِنْبَرِ وَجَلَسْنَا حَوْلَهُ

O, **bir** gün minberde oturdu, biz de etrafında oturduk. (H)

ذَاتِ يَوْمٍ

Bir gün.

رَأَيْتُهُ ذَاتَ لَيْلَةٍ

Bir gece onu gördüm.

إِنَّهُ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ

"O (Allah), kalplerin içinde ne varsa onu hakkıyla bilicidir."
(35/38)

جَاءَ خَالِدٌ ذَاتَهُ

Halit bizzat kendisi geldi.

فَاتَّقُوا اللَّهَ وَاصْلِحُوا ذَاتَ بَيْنِكُمْ

"Allah'tan korkun ve aranızı düzeltin." (8/1)

o, şu, (bu)

ذَٰكَ :

وَهَلْ بَلَغَكُمْ الْخَبْرُ؟ فَقَالُوا: وَمَا ذَٰكَ؟ قَالَ: حُرِّمَتِ الْخَمْرُ

Size haber ulaştı mı? O (haber) nedir? dediler? Dedi ki, içki yasaklandı.(H)

لَعَلَّ خَيْرَ بَيْتٍ هُوَ ذَٰكَ الَّذِي إِذَا أَقَمْتَ بِهِ قُلْتَ: حَيَاتِي هَهُنَا وَفِي مَا بَعْدُ

Belki de evlerin en hayırlısı, onda oturduğun zaman: "Hayatım bundan sonra artık buradadır" dediğin şu evdir.

bkz. هَٰذَا

ذَٰنٍ = هَٰذَا :

bu (bunlar), o

ذَٰلِكَ :

ذَلِكَ الْكِتَابُ لَا رَيْبَ فِيهِ

Bu o kitaptır ki, kendisinde hiç şüphe yoktur. (2/2)

ثُمَّ عَفَوْنَا عَنْكُمْ مِنْ بَعْدِ ذَلِكَ

"Sonra sizi **bundan** sonra da affetmiştik" (2/52)

إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً لَكُمْ

"Elbette **bunda** size kesin ayetler vardır." (2/248)

وَمَنْ يَفْعَلْ ذَلِكَ فَلَيْسَ مِنَ اللَّهِ فِي شَيْءٍ

"Kim **bunu** yaparsa (ona) Allah'tan hiç bir şey yoktur." (3/28)

عَلِمْتُ أَنْ مُحَمَّدًا قَالَ ذَلِكَ

Muhammed'in **bunu** dediğini biliyorum.

لَا تَجْزِعِي إِنَّ مِنْفِسًا أَهْلَكْتُهُ

وَإِذَا هَلَكَتُ فَعِنْدَ ذَلِكَ فَاجْزِعِي

Eğer malımı harcarsam üzülme; Eğer ben ölürsem, işte o zaman üzül.

bu (şu), o, onlar

ذَلِكُمْ :

ذَلِكُمْ خَيْرٌ لَكُمْ

"**Bu** sizin için çok hayırlıdır." (2/54)

مَنْ سَرَّهُ حَسَنَتُهُ وَسَاءَ ثَمَرُ سَيِّئَتِهِ فَذَلِكُمُ الْمُؤْمِنُ

Kim ki, kendi iyiliği kendisini sevindirir ve kötülüğü de kendisini üzzerse işte o (gerçek) mümindir. (H)

وَأَحِلَّ لَكُمْ مَا وَرَاءَ ذَلِكَ

"Onlardan maadası size helal kılındı." (4/24)

bunlar (ikil) **ذَلِكَمَا :**

ذَلِكَمَا مِمَّا عَلَّمَنِي رَبِّي

"**Bu iki** (yorum), *Rabbimin bana öğrettiği şeylerdendir.*" (12/37)

siz **ذَلِكَنَّ :**

قَالَتْ فَذَلِكَنَّ الَّذِي لُمْتُنِّي فِيهِ

"(Kadın) dedi ki: İşte **siz** beni bunun için kınamıştınız." (12/32)

bu, o (işaret ismi, ikil) **ذَانِكَ :**

فَإِذَا ذَانِكَ بُرْهَانَانِ مِنْ رَبِّكَ إِلَى فِرْعَوْنَ وَمَلِكِهِ

"İşte **bu iki** (mucize) Firavun'a ve onun cemaatına Rabbinden **iki** bürhandır.." (28/32)

ذَانِكَ يَوْمَانِ تُعْرَضُ فِيهِمَا الْأَعْمَالُ عَلَى رَبِّ الْعَالَمِينَ

O ikisi, o günlerde amellerin alemlerin Rabbi (ola)n (Allah)'a sunulacağı **iki** gündür. (H)

sahip, -li/-lı, -en/an (ism-i mevsul) **ذُو :**

إِنَّ رَبَّكَ لَذُو مَغْفِرَةٍ وَذُو عِقَابٍ أَلِيمٍ

"Şüphe yok ki, senin Rabbin hem mağfiret **sahibi**, hem de çok elem verici azap **sahibidir**." (41/43)

أَمَّا ذُو الْعَقِيدَةِ فَحَازِمٌ بَاتٌ

İnançlı kişi ise kesin ve kararlıdır.

زَارَنِي ذُو عِلْمٍ (عَلِمْتُ وَ عَلِمُوا)

Beni, (kadın, erkek veya çoğul) bilen bir kişi ziyaret etti.

sahip, -li/lu (ذُو nun ikilisi)

ذَوَا :

ذَوَا عَدْلٍ مِنْكُمْ

*Sizden adalet **sahibi** iki kişi... (5/95)*

وَصَلَ ذَوَا فَضْلٍ

Erdemli iki kişi geldi.

sahip, -li/lu (ذَات in çoğulu, dişil)

ذَوَات :

نَهَى عَنْ قَتْلِ ذَوَاتِ الْبُيُوتِ

*(Hz. Peygamber) evcil (yuvalı, yuva **sahibi**) hayvanları öldür-meyi yasakladı. (H)*

sahip, -li/lu (ذَات in ikilisi, dişil), sürekli
taamlama halinde kullanılır.

ذَوَاتَانِ :

ذَوَاتَا أَفْنَانٍ

*"(İki Cennet de) çeşit çeşit ağaçlara **sahiptir**." (55/48)*

قَدِمَتْ ذَوَاتَا الْخَيْرِ

*İyilik **sahibi** iki kişi geldi.*

sahip, -li/lu (ذَات in ikilisi, dişil, nasb/cer

ذَوَاتَيْنِ :

hali), sürekli tamlama halinde kullanılır.

سَلَّمْتُ عَلَى ذَوَائِي الْخَيْرِ

İyilik sahibi iki kişiye selam verdim.

ذَوُو : (ذُو nun çoğulu) **sahip (-li/-lu)**

وَقَالَ ذَوُو الرَّأْيِ مِنْهُمْ

Onlardan görüş sahipleri (ileri gelenler) şöyle dedi: (H)

اجْتَمَعَ ذَوُو الْأَمْوَالِ

Mal sahipleri toplandı.

حَتَّى اجْتَمَعَ فِي الْبَيْتِ رِجَالٌ ذَوُو عَدَدٍ

Tâki o evde bir kaç adam toplandı. (H)

ذَوَيِ : (ذَوَيِ nun ikilisi, nasb/cer hali) **sahip (-li/-lu)**

وَأَشْهَدُوا ذَوَيِ عَدَلٍ مِنْكُمْ

“İçinizden adalet sahibi iki şahit getirin.” (65/2)

رَأَيْتُ ذَوَيِ الْفَضْلِ

Erdemli iki kişi gördüm.

ذَوِي : (ذَوِي nun çoğulu-nasb/cer hali) **sahip,-li/lu**

عَقَدَ عَمِيدُ الْكُلِّيَّةِ اجْتِمَاعًا مُهِمًّا مَعَ جَمِيعِ الْأَسَاتِذَةِ ذَوِي الشَّانِ

Fakülte dekanı, söz sahibi (ileri gelen) bütün hocalarla önemli bir toplantı yaptı.

سَيَخْرُجُ الْآلَافُ مِنْ ذَوِي الْأَخْتِصَاصَاتِ الْعِلْمِيَّةِ

Bilimsel ihtisas sahiplerinden binlercesi mezun olacak.

وَأَتَى الْمَالَ عَلَى حُبِّهِ ذَوِي الْقُرْبَى ...

"Malını sevgiyle akrabaya ... verir." (2/177)

ذِي : **sahip, -li/-lu** (ذر nun cer hali), **bu, şu** (ism-i işaret, tekil, dişil)

هَلْ فِي ذَلِكَ قَسَمٌ لِذِي حِجْرِ

"Bunlarda akıl sahibi için bir yemin var mıdır?" (89/5)

اِطْلُقُوا إِلَى ظِلِّ ذِي ثَلَاثِ شُعَبٍ

"Üç kola ayrılmış (üç dallı) gölgesine gidin." (77/30)

وَعَلَى الَّذِينَ هَادُوا حَرَّمْنَا كُلَّ ذِي ظُفْرٍ

"Biz yahudilere bütün tırnaklı(hayvan)ları haram ettik." (6/146)

ذِي تَلْمِذَةٍ نَشِيطَةٍ

Bu kız öğrenci çalışkandır.

رَأَيْتُ ذِي التَّلْمِذَةِ

Şu kız öğrenciyi gördüm.

هَذَيْنِ bkz.

ذَيْنِ = هَذَيْنِ :

ر

nice, bazı

رُبَّ :

رُبَّ صَائِمٍ لَيْسَ لَهُ مِنْ صِيَامِهِ إِلَّا الْجُوعُ

Nice oruç tutan vardır ki, orucundan kendisine açlıktan başka bir şey yoktur. (H)

إِنْ يَفْتُلُوكَ فَإِنَّ قَتْلَكَ لَمْ يَكُنْ
عَارًا عَلَيْكَ وَرُبَّ قَتْلٍ عَارُ

Eğer seni öldürürlerse, senin öldürülmen sana bir ayıp değildir. (Halbuki) nice ölümler ardır.

رُبَّ دَرَسٍ طَوِيلٍ حَفِظْتُ

Nice uzun ders ezberledim.

أَلَا رُبَّ مَوْلُودٍ وَ لَيْسَ لَهُ أَبٌ
وَذِي وَلَدٍ لَمْ يَلِدْهُ أَبَوَانِ

Bilmiş ol ki, bazı çocuklar vardır ki babası yoktur; bazı çocuk sahiplerini de anne baba doğurmadı.

nice

رُبَّةَ :

رُبَّةٌ مُهَاجِرٍ جَدَّ فَحَقَّقَ مُبْتَغَاهُ

Nice muhacir vardır ki, gayret etti ve (sonunda) arzusunu gerçekleştirdi.

bazen

رُبَّمَا :

و رُبَّمَا يَكُونُ الْجِنُّ حِلْمًا
إِذَا إِقْدَامُ مَرْزَأَةٍ وَ حُمُقُ

*Korkaklık, **bazen** akıllılık olur. Çünkü, (bazen) atılganlık sıkıntı ve ahmaklıktır.*

bkz. رُبَّمَا

رُبَّمَا = رُبَّمَا :

zaman zaman, bazen

رُبَّمَا :

رُبَّمَا يَوَدُّ الَّذِينَ كَفَرُوا لَوْ كَانُوا مُسْلِمِينَ

*"O küfredenler **zaman zaman** temenni edecekler, (ki keşke vaktiyle) müslüman olaymışlar!" (15/2)*

رُبَّمَا أَسْرَ بِالْقِرَاءَةِ وَرُبَّمَا جَهَرَ

*Hz. Peygamber, Kur'an okumayı **bazen** gizli yapar, **bazen** de açıktan okurdu. (H)*

رُبَّمَا الطَّقْسُ مُنْطَرٌ

*Hava **bazen** yağmurlu olur.*

-e rağmen

رَغْمًا :

عَلَى رَغْمِ أَنْفِ أَبِي ذَرٍّ

*Ebû Zer'e **rağmen** ... (H)*

-dığı kadar

رَيْثَ :

لَوْ وَقَفُوا سَاعَةً يُسْأَلُهُمْ
رَيْثَ يُضْحِي جِمالَهُ السَّلَفُ

*Keşke onlar, atalarının, develerini kurban ettikleri kadar
bir müddet dursalardı da sorsaydık.*

-ınca, -incaya kadar

رَيْثَمَا :

إِلَّا رَيْثَمَا ظَنُّ أُنِّي قَدْ رَقَدْتُ ...

.... *Ancak, uyumuş olduğumu sanınca* ... (H)

أَمَهْلَنِي رَيْثَمَا أَعُودُ

Dönünceye kadar bana mühlet ver.

س

-cek/cak, (yakında)

سَاءَ :

وَسَيَعْلَمُ الَّذِينَ ظَلَمُوا أَيَّ مُنْقَلَبٍ يَنْقَلِبُونَ

"Zulmedenler hangi inkılap ile sarsılacaklarını bileceklerdir."
(26/227)

أَعْلَنَ الْمَدِيرُ أَنَّ الرُّوَاتِبَ سَتَزْدَادُ مِنَ الشَّهْرِ الْقَادِمِ

Müdür, maaşların gelecek aydan itibaren artacağını açıkladı.

ne kötü!

سَاءَ :

سَاءَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ

"yaptıkları şey ne kötü!" (58/15)

سَاءَ الزَّمَانُ وَأَوْجَعَتْكَ صُرُوفُهُ

وَعَسَى الزَّمَانُ يُسِرُّ بَعْدَ قَلِيلٍ

Zaman ne kötü! Felaketleri sana (acı) çekti. Belki bir müddet sonra zaman (seni) sevindirir.

-cek/-cak

سَوْ = سَوْفَ :

bkz. سَوْفَ

سَوْفَ :

وَلَسَوْفَ يُعْطِيكَ رَبُّكَ فَتَرْضَىٰ

"Muhakkak Rabbin sana verecek de hoşnut olacaksın." (93/5)

سَوْفَ تَرَىٰ مَا أَصْنَعُ

Ne yapacağımı göreceksin. (H)

وَأَعْلَمُ فَلِمُ الْمَرْءِ يَنْفَعُهُ
أَنْ سَوْفَ يَأْتِي كُلُّ مَا قُدِرَ

Bil ki, -kişinin bilmesi kendisine fayda verir- takdir edilmiş olan her şey (baş) gelecektir.

أَعْتَقِدُ أَنَّهُ سَوْفَ يَنْجَحُ فِي حَيَاتِهِ، لَأَنَّ الْمَجْهُودَ الَّذِي يَبْذُلُهُ كَبِيرٌ

Onun, hayatında başarılı olacağına inanıyorum. Çünkü, sarfettiği gayret büyük.

فَإِنْ أَهْلَكَ فَسَوْ تَجِدُونَ فَقْدِي
وَإِنْ أَسَلَمَ يَطِيبُ لَكُمْ الْمَعَاشُ

Eğer ben ölürsem yokluğumu anlayacaksınız, (yok) eğer kurulursam sizin geçiminiz güzel olur.

-den başka, -in dışında

سِوَى :

أَقِيمُوا بَنِي أُمِّي صُدُورَ مَطِيئِكُمْ
فَإِنِّي إِلَى قَوْمٍ سِوَاكُمْ لِأَمِيلُ

Kardeşlerim! Bineklerinizin göğsünü (doğru yöne) doğrultun. Zira ben sizden başka bir kavme daha meyilliyim.

أُرِيدُ كِتَابًا سِوَى ذَلِكَ

Bundan başka bir kitap istiyorum.

وَكُلُّ مُصِيبَاتِ الزَّمَانِ وَجَدْتُهَا
سِوَى فُرْقَةِ الْأَحْبَابِ هَيِّنَةً الْخَطْبِ

*Dostlardan ayrılma dışındaki zamanın bütün musibetlerini
hafif buldum.*

bkz. لَا سِيَمًا

سِيَمًا:

ط

طَالَمَا: uzun zamandan beri, uzun süre, -dığı sürece, çoğu kez

قَالَ: طَالَمَا تَرَوْتُ عُرُوقَكَ مِنَ الْخَبَثِ

Dedi ki: Uzun zamandan beri senin damarların pislikle beslenmiş... (H)

طَالَمَا سَعَيْتُ لِلنَّجَاحِ

Uzun süre başarmak için çalıştım.

طَالَمَا الدَّمْعُ رَوَى

Gözyaşı suladığı sürece ...

أَحْسِنْ إِلَى النَّاسِ تَسْتَعْبِدُ قُلُوبَهُمْ
فَطَالَمَا اسْتَعْبَدَ الْإِنْسَانُ إِحْسَانُ

İnsanlara iyilik et ki, kalplerini elde edesin. Çünkü çoğu kez iyilik insanı köle eder.

طَوْرًا: bazen ... bazen (kâh ... kâh)

كَأَنْتَ قِرَاءَةُ النَّبِيِّ (صلعم) يَرْفَعُ طَوْرًا وَيَخْفِضُ طَوْرًا

Hiz. Peygamber'in Kur'an okuması bazen yükselir bazen de alçalırdı. (H)

ع

bkz. مَعْدَا.

عَدَا :

belki (her halde), umulur ki, bakarsın

عَسَى :

عَسَى أَنْ يَكُونُوا خَيْرًا مِنْهُمْ

“*Belki onlar, onlardan daha iyidir.*” (48/11)

أَخْبِ حَبِيبَكَ هَوْتًا مَا عَسَى أَنْ يَكُونَ بَغِضَتِكَ يَوْمًا مَا وَ أَبْغِضْ بَغِضَتَكَ
هَوْتًا مَا عَسَى أَنْ يَكُونَ حَبِيبَكَ يَوْمًا مَا

Dostunu orta halli sev, belki bir gün düşmanın olur; düşmanınâ da orta halli düşmanlık et belki bir gün dostun olur. (H)

فَقَالَ أَيُّوبُ: لَعَلَّهُ فِي لَيْلَةٍ مُمَطَّرَةٍ، قَالَ: عَسَى

Eyüp dedi ki, belki (de) yağmurlu bir gecede (idi). O da, belki de, (her halde) dedi. (H)

عَسَى الْكَرْبُ الَّذِي أَمْسَنَتْ فِيهِ
يَكُونُ وَرَاءَهُ فَرَجٌ قَرِيبٌ

İçinde bulunduğun sıkıntıların arkasından belki, yakın bir kurtuluş olur.

عَسَى الْامْتِحَانُ أَنْ يَكُونَ سَهْلًا

Belki sınav kolay olur.

عَسَىٰ رَبُّكُمْ أَن يُكَفِّرَ عَنْكُمْ سَيِّئَاتِكُمْ

“*Umulur ki Rabbiniz, sizin kötülüklerinizi örter.*” (66/8)

عَسَىٰ أَن يَفُوزَ حَالِدٌ فِي الْمُبَارَاتِ

Umulur ki Halit, müsabakalarda başarılı olur.

عَسَى الْعُصْبُ يَنْزِلُ عَلَيْنَا

Bakarsın başımıza gazap iner.

tepe, yukarı (üst)

عَل

وَلَقَدْ سَدَدْتُ عَلَيْكَ كُلَّ ثَنِيَّةٍ
وَأَتَيْتُ نَحْوَ بَنِي كَلْبٍ مِنْ عَلٍ

Sana karşı (aleyhime kullanabileceğin) bütün geçitleri kapattım ve (beklenmedik bir anda) Kilâboğullarının tepelerine indim.

كَحَلْمُودٍ صَخْرٍ حَطَّ السَّيْلُ مِنْ عَلٍ

(Atım) selin tepe (ler)den indirdiği sert bir kaya gibidir.

سَقَطَ الْبَنَاءُ مِنْ عَلٍ

Usta yukarıdan düştü.

olur ki, belki (bakarsın)

عَلَّ = لَعَلَّ :

لَا تُهَيِّنِ الْفَقِيرَ عَلَيْكَ أَنْ
تَرْكَعَ يَوْمًا وَالْدَّهْرُ قَدْ رَفَعَهُ

Sakın yoksulu hakir görme! Olur ki bir gün sen alçalırsın, felek onu yüceltir.

عَلَّ الْمُهَاجِرِينَ يَعُودُونَ إِلَى وَطَنِهِمْ

Göçmenler belki ülkelerine dönerler.

عَلَامَ = عَلَى + مَا :
neyin üzerinde, neyin üstesinden, neye, neye dayanarak (istinaden)

عَلَامَ يَأْكُلُونَ ؟

Neyin üzerinde yiyorlar(dı)? (H)

عَلَامَ يَتَغَلَّبُ الْمُهَنْدِسُونَ وَالْعُمَّالُ ؟

Mühendisler ve işçiler neyin üstesinden geliyorlar?

عَلَامَ تَبْكِي، أَعَلَيْ تَبْكِي ؟

Neye ağlıyorsun, bana mı ağlıyorsun? (H)

عَلَامَ يَعْتَمِدُ هَذَا النَّظَامُ ؟

Bu sistem neye dayanır?

عَلَامَ تَقُولُ الرُّمْحُ يُثْقِلُ عَاتِقِي
إِذَا أَنَا لَمْ أَطْعُنْ إِذَا الْخَيْلُ كَسَرَتْ

Süvariler hücum ettiğinde mızrak kullanmadığımı takdirde neye dayanarak “mızrak omuzuma ağırlık veriyor” diyorsun.

عَلَى :
üzerinde, üzerine, -e/-a, karşı, aleyh(in)de, -de/-da, -e rağmen, ama (ancak), için, dolayı, -den/dan, -e düşen/ait, gerekir, -e yö-

nelik (doğru), huzur, üzeri (üst)
--

و عَلَى الْفَلَكَ تُحْمَلُونَ

"... ve gemilerin **üzerinde** taşınırsınız." (23/22)

تَعَزَّ فَلَا شَيْءَ عَلَى الْأَرْضِ بَاقِيًا
وَلَا وَزَرَ مِمَّا قَضَى اللَّهُ وَأَقِيًا

*Metin ol! Yer **üzerinde** (yüzünde) hiçbir şey ebedi kalıcı ve hiç bir sığınak Allah'ın takdirinden koruyacak değildir.*

وَأَفَقَ الْمُهَنْدِسُونَ عَلَى الْمَشْرُوعِ

*Mühendisler proje **üzerinde** anlaştılar.*

وَهِيَ خَاوِيَةٌ عَلَى عُرُوشِهَا

"O duvarları çatıları **üzerine** çökmüş." (2/259)

إِنَّ اللَّهَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ

"Allah her şeye kadirdir." (2/20)

وَهُوَ مُحَرَّمٌ عَلَيْكُمْ إِخْرَاجُهُمْ

"Halbuki onların çıkarılması size haram kılınmıştı." (2/85)

وَقَدْ زَعَمْتَ لَيْلَى بِأَنِّي فَاجِرٌ
لِنَفْسِي تُقَاهَا أَوْ عَلَيَّهَا فُجُورُهَا

Leylâ, benim ahlâksız olduğumu iddia ediyormuş: İyilikleri bana, kötülükleri ise ona olsun.

جَلَسْتُ عَلَى الْكُرْسِيِّ

Sandelyeye oturdum.

أَمْ تَقُولُونَ عَلَى اللَّهِ مَا لَا تَعْلَمُونَ

"Yoksa Allah'a **karşı**, bilmediğiniz bir şeyi mi söylüyorsunuz." (2/80)

فَيَا رَبِّ إِن لَّمْ تَقْسِمِ الْحَبِّ بَيْنِي وَبَيْنَهَا
سَوَاءً فَاَجْعَلْنِي عَلَى حُبِّهَا جَلْدًا

*Ey Allahım! Sen sevgiyi benimle onun arasında eşit bir şekil-de paylaştırmamışsan, beni onun sevgisine **karşı** daha şiddetli kıl.*

انْتَصَرَ الْجَيْشُ عَلَى الْأَعْدَاءِ

*Ordu düşmana **karşı** başarı elde etti.*

وَاتَّبَعُوا مَا تَتْلُوا الشَّيَاطِينُ عَلَى مُلْكٍ سَلِيمٍ

"Şeytanların, Süleyman'ın mülkü **aleyhinde** uydurup takip ettikleri şeylere uydular." (2/102)

قُولُوا الْحَقَّ وَلَوْ عَلَى أَنْفُسِكُمْ

***Aleyhinize** de olsa gerçeği söyleyiniz.*

وَتَعَاوَنُوا عَلَى الْبِرِّ وَالتَّقْوَىٰ وَلَا تَعَاوَنُوا عَلَى الْإِثْمِ وَالْعُدْوَانِ

"İyilik ve takva sahibi olmada yardımlaşın, günah ve haddi aşmada yardımlaşmayın" (5/2)

تَعَاوَنُوا عَلَىٰ فِعْلِ الْخَيْرِ

İyilik yapmakta yardımlaşın.

وَأَتَى الْمَالَ عَلَى حُبِّهِ

"Malı, sevgisine **rağmen** verdi." (2/177)

لَمْ أَجِءْ لِيُزَيَّرَتِكَ عَلَىٰ أَنِّي كُنْتُ رَاغِبًا فِي ذَلِكَ

*Ziyaretine gelmedim, **ama** bunu çok istiyordum.*

حَقًّا عَلَى الْمُتَّقِينَ

"(Bu) Allah'tan korkanlar için bir vazifedir." (2/180)

صَاحِبَتِكَ عَلَى أَنَّكَ وَفِيَّ

Vefâkâr olduğun için sana arkadaş oldum.

لَعَمْرُكَ مَا فِي الْأَرْضِ ضِيقٌ عَلَى أَمْرِي
سَرَى رَاغِبًا أَوْ رَاهِبًا وَهُوَ يَعْقِلُ

(Şundan) kesinlikle emin ol ki, aklı başında olup ta, (arzu-
ladıklarını) umarak, ya da (istemediklerinden) korkarak gece
karanlıklarında yürüyen kişi için yer yüzünde darlık yoktur.

... لَتُكَبِّرُوا اللَّهَ عَلَى مَا هَذَاكُمْ

"Sizi hidayete erdirdiğinden dolayı Allah'ı büyük tanımanız
için..." (22/37)

وَنِلْ لِلْمُطَفِّينَ الَّذِينَ إِذَا اكْتَالُوا عَلَى النَّاسِ يَسْتَوْفُونَ

"Ölçekte ve tartıda hile yapanların vay haline! Ki onlar in-
sanlardan ölçekle aldıkları zaman tastamam alırlar." (83/1-2)

فِي لَيْلَةٍ لَا نَرَى بِهَا أَحَدًا
يَحْكِي عَلَيْنَا إِلَّا كَوَاكِبُهَا

(Keşke ben ve sevgilim Müleyke), yıldızlardan başka, bizden
bahsedecek hiç kimseyi göremeyeceğimiz bir gecede (bulun-
saydık)!

فَبِأَمَّا عَلَيْنَاكَ الْبَلَاغُ وَعَلَيْنَا الْحِسَابُ

"Ancak sana düşen tebliğ etmektir, hesap da yalnız bize ait-
tir" (13/40)

قَالَ الْأَبُ لِأَوْلَادِهِ: عَلَيْنَاكُمْ بِالْجِدِّ فِي الْعَمَلِ

Baba çocuklarına şöyle dedi: İş(iniz)de ciddi olmanız **gerekir**.

الشَّبَابُ يُوَاصِلُونَ كِفَاحَهُمْ لِلْإِطْمِنَانِ عَلَى الْمُسْتَقْبَلِ

Gençlik, geleceğe **yönelik** güveni için mücadelesini sürdürmektedir.

دَخَلْتُ عَلَيْهِ بِثِيَابِ السَّفَرِ

Huzuruna yolculuk elbiseleriyle girdim.

أُطِّلُ مِنَ عَلَى الْبِنَاءِ

Binanın üzerinden uzandı.

عَمَّ = عَنْ + مَا : hangi şeyden?, şey hakkında, neden? (neyi?)

عَمَّ يَتَسَاءَلُونَ

Birbirlerine **hangi şeyden** soruyorlar? (78/1)

سَلُونِي عَمَّ شِئْتُمْ

Benden dilediğiniz **şey hakkında** sorun. (H)

(Benden dilediğinizi sorun).

عَمَّ نَهَى النَّبِيُّ ؟

Hz. Peygamber **neden** (neyi) yasakladı ? (H)

عَمَّا = عَنْ + مَا : -de/-da, -den /-dan

عَمَّا قَلِيلٍ لِّيُصْبِحَنَّ نَادِمِينَ

"Kısa zamanda mutlaka pişman olacaklar!" (23/40)

عَمَّا قَرِيبٍ سَيُهْطَلُ الْمَطَرُ

Birazdan yağmur yağacak.

وَمَا اللَّهُ بِغَافِلٍ عَمَّا تَعْمَلُونَ

"Allah sizin yaptıklarınızdan gafil değildir." (2/74)

فَاعْمَلْ بِمَا أَمَرَكَ وَاتَّقِ عَمَّا نَهَاكَ اللَّهُ

Allah'ın sana emrettiğini yap, yasakladığından da sakın! (H)

-den/-dan, : عَمَّنْ

أَعْرِضْ عَمَّنْ ظَلَمَكَ

Sana haksızlık edenden kaçın!... (H)

إِنْ كَانَ ذَنْبِي أَنْ حُبِّكَ شَاغِلِي
عَمَّنْ سِوَاكَ فَلَسْتُ عَنْهُ بِتَائِبٍ

Eğer benim günahım, sana olan sevgim beni senin dışındakilerden alıkoyması ise, ben (bundan) tövbe edici değilim.

-den/-dan, -den biraz, yerine, adına, -e, ile, : عَنْ
-den dolayı, için, hakkında (-e dair); -de/da, taraf

يُحَرِّفُونَ الْكَلِمَ عَنْ مَوَاضِعِهِ

"Onlar kelimeleri konulan yerlerinden değiştirirler." (5/13)

لَتَرْكَبَنَّ طَبَقًا عَنْ طَبَقٍ

"Ant olsun ki, tabakadan tabakaya (halden hale) geçersiniz"
(84/19)

يَبْتَغِدُ الْمُسْلِمُ عَنِ الْمَحَرَّمَاتِ

Müslüman haramlardan uzaklaşır.

فَإِنْ طَبَنَ لَكُمْ عَنْ شَيْءٍ مِنْهُ نَفْسًا فَكُلُوهُ

"Eğer kadınlar, ondan birazını gönül hoşluğu ile size bağışlamış olurlarsa onu da yiyin." (4/4)

قَضَى عَنْهُ دَيْنًا

Onun yerine borç(unu) ödedi.

وَاتَّقُوا يَوْمًا لَا تَخْزِي نَفْسٌ عَنْ نَفْسٍ شَيْئًا

"Öyle bir günden korkun ki, hiç bir kimse hiç bir kimse adına bir şey ödeyemez." (2/48)

وَمَنْ يَنْخَلْ فَإِنَّمَا يَنْخَلْ عَنْ نَفْسِهِ

"Kim cimrilik ederse ancak kendi nefesine cimrilik etmiş olur." (47/38)

وَمَا يَنْطِقُ عَنِ الْهَوَىٰ

"O, kendi hevâsıyla (arzusuyla) konuşmaz." (53/3)

وَمَا نَحْنُ بِتَارِكِي آلِهَتِنَا عَنْ قَوْلِكَ

"Biz senin sözünle tanrılarımızı bırakıcı değiliz." (11/53)

رَمَيْتُ عَنِ الْقَوْسِ

Yay ile attım.

وَمَا كَانَ اسْتِغْفَارُ إِبْرَاهِيمَ لِأَبِيهِ إِلَّا عَنْ مَوْعِدَةٍ

"İbrahim'in, babası için af dilemesi ancak ona ettiği bir vaat-ten dolayı idi." (9/114)

إِنِّي أَحْبَبْتُ حُبَّ الْخَيْرِ عَنْ ذِكْرِ رَبِّي

Gerçek ben, mal (yani at) sevgisine Rabbimi zikretmek için düştüm.

قِصَّةُ "زَيْنَب" لِهَيْكَلُ بَاشَا ، هِيَ قِصَّةٌ عَنْ حَيَاةِ الْأَرْيَافِ

Heykel Paşa'nın "Zeyneb" adlı hikâyesi köy(lü)lerin hayatı hakkında bir hikayedir.

إِذْ يَتَلَقَّى الْمُتَلَقِّيَانِ عَنِ الْيَمِينِ وَعَنِ الشِّمَالِ قَعِيدٌ

Onun sağında ve solunda oturan iki alıcı (melek, yaptıklarını) kaydetmektedir. (50/17)

وَأَسِرْ سَرَاةَ الْقَوْمِ حَيْثُ لَقِيتَهُمْ

وَلَا تَكُ عَنْ حَمْلِ الرِّعَايَةِ وَإِنِّي

Kavmin ileri gelenlerine (ünlülerine) her nerede karşılaşırsan yardımcı ol. Kan diyetlerini yüklenmede ağır davranma.

وَلَقَدْ أَرَانِي لِالرَّمَّاحِ دَرِيئَةً

مِنْ عَنِ يَمِينِي تَارَةً وَأَمَامِي

Bazen sağ tarafımdan, bazen de önümden, kendimi (atılan) oklara hedef olarak görüyorum.

جَلَسْتُ عَنْ يَمِينِهِ

Sağ tarafında oturdum.

عِنْدَ : yanında, katında, nezdinde, -de; vaktinde, zaman

وَعِنْدَهُ مَفَاتِيحُ الْغَيْبِ لَا يَعْلَمُهَا إِلَّا هُوَ

Gaybın anahtarları O'nun yanında, onları O'ndan başkası bilmez. (6/59)

عِنْدِي عِشْرُونَ قَلَمًا

Yanımda yirmi kalem var.

إِنَّ عِدَّةَ الشُّهُورِ عِنْدَ اللَّهِ اثْنَا عَشَرَ شَهْرًا

Allah'ın katında ayların sayısı on ikidir. (9/36)

وَإِنَّ الرَّجُلَ لَيَصْدُقُ حَتَّى يُكْتَبَ عِنْدَ اللَّهِ صَدِيقًا

İnsan, Allah katında doğru(lardan) yazılması için elbette doğru olur.

اِسْتَأْبُولُ هِيَ مَدِينَةٌ مُقَدَّسَةٌ عِنْدَ الْمُسْلِمِينَ

İstanbul, müslümanlar nezdinde mukaddes bir şehirdir.

وَمَهْمَا تَكُنْ عِنْدَ امْرِئٍ مِنْ خَلِيقَةٍ
وَلَوْ خَالَهَا تَخْفَى عَلَى النَّاسِ تُعْلَمُ

Bir kişide her ne huy bulunursa bulunsun, insanlardan gizli kaldığını zannetse de o (huy) bilinir.

كَانَ النَّبِيُّ (صَلَعَم) يَتَوَضَّأُ عِنْدَ كُلِّ صَلَاةٍ

H. Peygamber (s.a.v.) her namaz vaktinde abdest alırdı. (H)

أَيَقُظُّ الدِّيكُ صَبَاحَهُ الطِّفْلُ عِنْدَ الْفَجْرِ

Sabah vakti (vaktinde), horozun sesi çocuğu uyandırdı.

انْتَهَتْ النَّدْوَةُ عِنْدَ غُرُوبِ الشَّمْسِ

Meclis güneş battığı vakit sona erdi.

لَا تَخْزَعِي إِنْ مُنِيسًا أَمَلَكْتُهُ
وَإِذَا هَلِكْتُ فَعِنْدَ ذَلِكَ فَاجْزَعِي

Eğer malımı harcarsam üzülme; Eğer ben ölürsem, işte o zaman üzü.

عِنْدَ مَا : -dığı zaman, -dığında, -ken

وَذَلِكَ عِنْدَمَا يَخْضُرُهُ الْمُشْتَرِي

Bu, ona müşteri geldiği zaman... (H)

سَتَأْخُذُ كِتَابَ التَّارِيخِ هَذَا عِنْدَمَا تَعُودُ إِلَى الْكُلِّيَّةِ

Fakülteye döndüğünde bu tarih kitabını alacaksın.

عِنْدَمَا يَنَامُ الطِّفْلُ

Çocuk uyurken ...

عَوَضُ : ebediyen (katiyen, asla) sadece olumsuz cümlelerde kullanılır.

لَا أَكَلِّمُكَ عَوَضُ

Ebediyen seninle konuşmam.

غ

غَيْرٌ : -sız, -den başka, değil, olmayan, -me/ma, ancak

رَبَّنَا إِنِّي أَسْكَنْتُ مِنْ ذُرِّيَّتِي بِوَادٍ غَيْرِ ذِي زَرْعٍ

“Rabbimiz, ben çocuklarımdan bazısını ekinsiz bir vadiye yerleştirdim.” (14/37)

فَكَرِهْتُ أَنْ أَجَالِسَكَ وَأَنَا عَلَى غَيْرِ طَهَارَةٍ

Ben abdestsiz iken seninle oturmayı uygun bulmadım. (H)

إِنَّهُمْ غَيْرُ أَوْفِيَاءَ لَوْطَنِهِمْ

Şüphesiz onlar vatanlarına karşı vefasızdırlar.

وَمَنْ يَتَّبِعْ غَيْرَ الْإِسْلَامِ دِينًا فَلَنْ يُقْبَلَ مِنْهُ

Her kim İslam’dan başka din isterse ondan kabul edilmez. (3/85)

أَمَّا وَالَّذِي لَا يَعْلَمُ الْغَيْبَ غَيْرُهُ

وَيُخَيِّى الْعِظَامَ الْبَيْضَ وَهِيَ رَمِيمٌ

Ondan başka gaybı bilmeyene ve çürümüş kemikleri (süt) beyaz olarak yaratan (Allah)’a ant olsun ki...,

فَاعْلَمُوا أَنَّكُمْ غَيْرُ مُنْجَزِ اللَّهِ

“Biliniz ki, Allah’ı aciz bırakacak değilsiniz.” (9/3)

قَبَضْتُ خَمْسَةَ جُنَيْهَاتٍ لَيْسَ غَيْرُ

Beş cüneyh aldım, başka değil.

إِنَّهُ عَمَلٌ غَيْرُ صَالِحٍ

“O doğru olmayan bir iştir.” (11/46)

إِذَا وُسِّدَ الْأَمْرُ إِلَى غَيْرِ أَهْلِهِ فَانْتَظِرِ السَّاعَةَ

Bir iş erbabı olmayana tevdi edilince kıyameti bekle. (H)

غَيْرُ مَأْسُوفٍ عَلَى زَمَنِ يَنْقُضِي بِالْهَمِّ وَالْحَزَنِ

Üzüntü ve kederle geçen zamana kaygı duyulmaz (teessüf edilmez).

مَنْ ادَّعَى إِلَى غَيْرِ أَبِيهِ وَهُوَ يَعْلَمُ أَنَّهُ غَيْرُ أَبِيهِ فَالْحَنَّةُ عَلَيْهِ حَرَامٌ

(Birisini), kendi babası olmadığını bildiği halde, babasından başkasına (babası diye) iddia eden kimseye cennet haramdır. (H)

وَلَا عَيْبَ فِيهِمْ غَيْرَ أَنْ سُوِّفَهُمْ
بِهِنَّ فَلَوْلَ مِنْ قِرَاعِ الْكَتَائِبِ

Onlarda hiçbir ayıp (ve kusur) yoktur, ancak kılıçlarında ordularla savaşmaktan dolayı çentikler vardır.

غَيْرَ أَنَّهُ قَالَ

Şu kadar var ki (ancak), o şöyle dedi.

ف

ف : Bulunduğu cümle aralarında veya kelime başlarında değişik anlamlar ifade eder.

لَا يُقْضَىٰ عَلَيْهِمْ فَيَمُوتُوا

“Öldürülmezler **ki**, ölsünler...” (35/36)

اجْتَهِدْ فَتَنْجَحْ آخِرَ السَّنَةِ

*Çalış **ki** yıl sonunda başarılı olasın!*

فَهَلْ لَنَا مِنْ شُفَعَاءَ فَيَشْفَعُوا لَنَا

“**Şimdi** bizim şefaathçilerimiz var mı **ki** bize şefaath etsinler.” (7/53)

أَيُّحِبُّ أَحَدُكُمْ أَنْ يَأْكُلَ لَحْمَ أَخِيهِ مَيْتًا فَكَرِهْتُمُوهُ

“Sizden biriniz ölü kardeşinin etini yemek ister mi? **İşte bak** tiksindiniz.” (49/12)

لَا تَجْزِعِي إِنَّ مُمْفِيسًا أَهْلَكَتُهُ

وَإِذَا هَلِكْتُ فَمَعِنْدَ ذَلِكَ فَاجْزِعِي

*Eğer malımı harcarsam üzölme; Eğer ben ölürsem, sen **işte** o zaman üzöl.*

وَلَا تَطْغَوْا فِيهِ فَيَحِلَّ عَلَيْكُمْ غَضَبِي

“... bu hususta taşkınlık ve nankörlük de etmeyin, **sonra** sizi gazabım çarpar.” (20/81)

جَاءَ عَلِيٌّ فَحَسَنٌ

Ali geldi, peşine (sonra) Hasan (geldi).

يَا لَيْتَنِي كُنْتُ مَعَهُمْ فَأَفُوزَ فَوْزًا عَظِيمًا

“Ah! Keşke onlarla beraber olsaydım **da** bende büyük bir başarı kazansaydım!” (4/73)

طَرَدَهُ فَبَكَى

Onu kovdu, o da ağladı.

إِنْ كُنْتَ لَا تَرْهَبُ ذِمِّي فَاخْشَ سَكُوتِي

Kınamamdan korkmuyorsan bari sessizliğimden kork.

قُمْتُ فَلَمْ يَقُمْ

Ben kalktım, ama (o) kalkmadı.

إِنَّ وَطَنِي هُوَ حِصْنِي فَيَجِبُ الْإِخْلَاصُ لَهُ وَالْمَحَافَظَةُ عَلَيْهِ

Vatanım, o benim kalemdir. Öyleyse ona karşı samimiyet ve onu korumak gerekir.

فَحَزَنِينَ قَضَى اللَّيْلَ هَمًّا

Geceleri üzüntüyle geçiren nice kişiler vardır!

سَمِعَتِ الْأُمُّ بُكَاءَ طِفْلِهِ فَأَسْرَعَتْ إِلَيْهِ

Anne çocuğunun ağlamasını duydu (ve) hemen ona koştu

سَافِرَ اسْتَأْذَنَّا فَلَيْتَهُ لَمْ يَفْعَلْ

Hocamız yolculuğa çıktı. Keşke (bunu) yapmasaydı.

وَأَمَّا أَنْتَ فَمُقِيمٌ

Sen ise ayaktasın.

فَقَطُ : sadece, yalnız(ca) (ancak)

قَالَ : " اللَّهُ أَكْبَرُ اللَّهُ أَكْبَرُ " مَرَّتَيْنِ فَقَطُ

Sadece iki defa "Allahu Ekber Allahu Ekber" dedi. (H)

رَأَيْتُهُ مَرَّةً فَقَطُ

Onu sadece bir defa gördüm.

تَوَضَّأَ ثَلَاثًا فَقَطُ

Yalnızca üç defa yıkadı (abdest aldı) (H).

مَا رَأَيْتُهُ فَقَطُ بَلْ رَأَيْتُ عَنْدَهُ كَثِيرِينَ سِوَاهُ

Yalnızca onu görmedim, aksine yanında, ondan başka pek çoklarını da gördüm.

فَوْقَ : üstünde (üzerinde)

لَا صَوْمَ فَوْقَ دَاوُدَ عَلَيْهِ السَّلَامُ

Davut (A.S.)'in orucunun üstünde hiç bir oruç yoktur. (H)

كَمْ ضَاحِكٍ وَالْمَنَايَا فَوْقَ هَامَتِهِ

Ölüm omuzlarının üstünde olduğu halde nice gülenler vardır!

فِي : de/da, içinde, içine, içinden, yüzünden, yanında, arasın(d)a, üstünde, uğrunda, hakkında, -e doğru, -e/-a, -i, -den

غَلَبَتِ الرُّومُ فِي أَدْنَى الْأَرْضِ وَهُمْ مِنْ بَعْدِ غَلَبِهِمْ سَيَغْلِبُونَ فِي بَضْعِ سِنِينَ

"Rum mağlup oldu, yakın bir yerde, halbuki onlar bir kaç yıl içinde bu yenilmelerinin ardından galip olacaklar." (30/2-3)

و لَكُمْ فِي الْقِصَاصِ حَيَاةٌ

"Kısasta sizin için hayat vardır" (2/179)

وُلِدَ الرَّسُولُ فِي شَهْرِ رَبِيعِ الْأَوَّلِ

Peygamber Rebiyülevvel ayında doğdu.

وَفِي الْأَرْضِ مَنَآيَ لِلْكَرِيمِ عَنِ الْأَذَى
وَفِيهَا لِمَنْ خَافَ الْقَلَى مُتَعَزِّلٌ

Onurlu kişi için, yer (yüzün)de cefadan uzak kalacak bir yer;
sevilmemekten korkan için de yine orada yalnız başına kalacak bir bucak vardır.

فَخَرَجَ عَلَى قَوْمِهِ فِي زِينَتِهِ

"Ziyneti içinde kavminin karşısına çıktı." (28/79)

وَلَوْلَا فَضْلُ اللَّهِ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَتُهُ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ لَمَسَّكُمْ فِي مَا أَفَضْتُمْ
فِيهِ عَذَابٌ عَظِيمٌ

"Eğer dünyada ve ahirette Allah'ın fazlu rahmeti üstünüzde olmasaydı içine daldığınız yaygaradan dolayı sizi her halde büyük bir azap çarpardı." (24/14)

وَيَوْمَ نَبْعَثُ فِي كُلِّ أُمَّةٍ شَهِيدًا عَلَيْهِمْ مِنْ أَنْفُسِهِمْ

"O gün her ümmetin içinden kendilerine birer şahit göndereceğiz" (16/89)

أَنَّ امْرَأَةً دَخَلَتْ النَّارَ فِي هِرَّةٍ حَبَسَتْهَا

Bir kadın hapsettiği bir kedi yüzünden ateşe girdi.

فَمَا مَتَاعُ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا فِي الْآخِرَةِ إِلَّا قَلِيلٌ

"(Fakat) dünya hayatının faydası ahiretin yanında pek azdır." (9/38)

وَأَدْخِلْنِي بِرَحْمَتِكَ فِي عِبَادِكَ الصَّالِحِينَ

"Rahmetinle beni de salih kullarının arasına sok." (27/19)

أَدْخُلُوا فِي أُمَمٍ قَدْ خَلَتْ مِنْ قَبْلِكُمْ مِنَ الْجِنِّ وَالْإِنْسِ فِي النَّارِ

"İns ve cinden evvel geçmiş ümmetler arasında siz de girin bu ateşin içine." (7/38)

أَمْ لَهُمْ سُلَّمٌ يَسْتَمِعُونَ فِيهِ

"Yoksa onların özel bir merdiveni vardır da onun üstünden mi dinliyorlar." (52/38)

وَالَّذِينَ جَاهَدُوا فِينَا لَنَهْدِيَنَّهُمْ سُبُلَنَا

"Bizim uğrumuzda mücadele edenler(e gelince): Biz onlara elbette yollarımızı gösteririz." (29/69)

فَذَلِكُنَّ الَّذِي لُمْتُنَّنِي فِيهِ

"İşte beni hakkında kınadığınız kişi budur." (12/32)

يُنَاقِشُ الْوُزَرَءُ رَئِيسَ الدَّوْلَةِ فِي أُمُورِ الْمَوَاطِنِ

Bakanlar, vatandaşların durumu hakkında devlet başkanıyla tartışıyorlar.

قَدْ نَرَى تَقَلُّبَ وَجْهِكَ فِي السَّمَاءِ

"Biz yüzünün çok kere göğe doğru çevrildiğini muhakkak görüyoruz." (2/144)

فَإِنْ جَنَحْتَ إِلَيْهِ فَاتَّخِذْ نَفَقًا

فِي الْأَرْضِ أَوْ سُلَّمًا فِي الْحَوِّ فَاغْتَرِلْ

Eğer o sevgiye doğru yöneldiysen (ya kendine) yerde bir in ya da göğe doğru bir merdiven edin de (bu âlemden) çekil!

إِنَّمَا الصَّدَقَاتُ لِلْفُقَرَاءِ وَالْمَسْكِينِ وَالْعَامِلِينَ عَلَيْهَا وَالْمُؤَلَّفَةِ قُلُوبُهُمْ وَفِي الرِّقَابِ وَالْغَارِمِينَ وَفِي سَبِيلِ اللَّهِ

“Sadakalar, ancak fakirlere, miskinlere, (sadakaların) üye-rine memur olanlara, kalpleri (İslâmiyet’e) alıştırmak istenenlere, kölelere, esirlere, borçlulara ve Allah yolunda olanlara mahsustur.” (9/60)

وَبَرَكَبُ يَوْمِ الرُّوْعِ مَنَافَ وَارِسُ
بَصِيرُونَ فِي طَعْنِ الْأَبَهِرِ وَالْكُلَى

Bizim atlarımız, savaş günlerinde (düşmanların) böğürleri ve karınlarına vurmaya dikkatli oldukları halde (atlarına) binerler.

أَبُو بَكْرٍ الصِّدِّيقُ أَوَّلُ مَنْ دَخَلَ فِي الْإِسْلَامِ

Hiz. Ebu Bekir, İslam’a giren ilk kişidir.

فَبَعَثَ اللَّهُ غُرَابًا يَبْحَثُ فِي الْأَرْضِ

“Allah, yeri eşeleyen bir karga gönderdi.” (5/31)

فَكَرَّ أَحْمَدُ قَلِيلًا وَقَالَ فِي نَفْسِهِ

Ahmet biraz düşündü ve kendi kendine şöyle dedi.

وَالرَّسُولُ يَدْعُوكُمْ فِي أَخْرَاكُمْ

“Peygamber arkanızdan sizi çağırıyordu.” (3/153)

فِيمَ = فِي + مَا؟ : ne(yi/leri)?, niçin?, ne hakkında?

nerede!?

فَيَقُولُ يَا رَبِّي سَلْ هَذَا فِيمَ قَتَلَنِي ؟

O da der ki, Rabbim! Buna sor! Beni niçin öldürdü? (H)

فِيمَ الْإِقَامَةُ بِالزُّورَاءِ لَا سَكَنِي
بِهَا وَلَا نَاقَتِي فِيهَا وَلَا حَمَلِي

Bağdat'ta niçin ikamet (edeyim)? Orada (benim) ne evim ne de erkek ve(ya) dişi bir devem var!

فِيمَ تَتَنَازَعُونَ ؟

Niçin (ne hakkında) tartışıyorsunuz?

فِيمَ أُنْزِلَتْ ؟

Ne hakkında indirildi? (H)

فِيمَ اتَّسَعَ نَشَاطُ الْوِزَارَةِ ؟

Bakanlığın faaliyetleri neleri kapsamaktadır?

فِيمَ أَنْتَ مِنْ ذِكْرَاهَا

"Sen nerede!? Onu anlatmak (nerede!?)" (79/43)

فِيمَا = فِي + مَا : -dığı şeyde, şeyde, -de/-da, -dığı kadarıyla

وَابْتَغِ فِيمَا آتَاكَ اللَّهُ

"Allah'ın sana verdiği şeyde ara!" (28/77)

لَيْسَ عَلَى رَجُلٍ نَذْرٌ فِيمَا لَا يَمْلِكُ

Kişiye gücü yetmediği şeyde adak yoktur. (H)

فِيمَا كَانُوا فِيهِ يَخْتَلِفُونَ

“Aralarında ayrılığa düştükleri şeylerde...” (45/17)

يَا خَادِمَ الْجِسْمِ كَمْ تَسْعَى لِحِدْمَتِهِ
أَتَطْلُبُ الرِّيحَ فِيمَا فِيهِ خُسْرَانُ

Ey (fâni) cesedine hizmet eden! Ona hizmet için niye o kadar çalışıyorsun? Kendisinde hüsrân bulunan şeyde kâr mı arıyorsun?

فَقَرَأَهُ فِيمَا بَيْنَ صَلَاةِ الْفَجْرِ وَ صَلَاةِ الظُّهْرِ

Onu sabah namazı ile öğle namazı arasında okudu. (H)

إِنَّ الْعُلَى حَدَّثَنِي وَ هِيَ صَادِقَةٌ
فِيمَا تُحَدِّثُ أَنَّ الْعِزَّ فِي الثَّقَلِ

Söylediklerinde doğru olan büyükler bana dediler ki: Yücelik, (bir yerden bir yere) göçmededir.

فِيمَا يَبْدُو لِلنَّاسِ وَهُوَ مِنْ أَهْلِ الْجَنَّةِ

İnsanlara görüldüğü kadarıyla o cennet ehlindendir.

فِيمَا أَعْلَمُ

Bildiğim kadarıyla....

ق

-den önce, önce

قَبْلَ :

يَا صَالِحُ قَدْ كُنْتَ فِينَا مَرْجُوًّا قَبْلَ هَذَا

“Ey Salih, sen bundan önce aramızda ümit beslenen bir kişi idin.” (11/62)

اَتْتُونِي بِكِتَابٍ مِنْ قَبْلِ هَذَا

“Bana, bundan önce bir kitap getirin.” (46/4)

إِذَا دَخَلَ أَحَدُكُمُ الْمَسْجِدَ فَلْيُصَلِّ رَكْعَتَيْنِ قَبْلَ أَنْ يَجْلِسَ

Sizden biriniz mescide girdiğinde oturmadan önce iki rekat namaz kılsın. (H)

أَعْطُوا الْأَجِيرَ أَجْرَهُ قَبْلَ أَنْ يَجِفَّ عَرَفُهُ

İşçiye ücretini, teri kurumadan önce veriniz.

مَنْ وَقَفَ بِعَرَفَةَ مِنْ لَيْلَةِ الْمُرْدَلِفَةِ مِنْ قَبْلِ أَنْ يَطْلُعَ الْفَجْرُ فَقَدْ أَذْرَكَ الْحَجَّ

Kim, Müzdelife gecesinde güneş doğmadan önce Arafat'ta vakfeye durursa haccını tamamlamış olur. (H)

فَيَسْقِيهِ كَأْسَ الْمَوْتِ قَبْلَ أَنْ يَمُوتَ

وَيُورِدُهُ قَبْلَ الْمَمَاتِ إِلَى التُّرْبِ

Zamanından önce ona ölüm kadehini içiriyor ve ölmeden önce de onu toprağa götürüyor.

ذَمَبَ حُسَامٌ إِلَى النَّدِيِّ قَبْلَ قَلِيلٍ

Hüsam biraz önce toplantıya gitti.

daha önce, önce, ilk

قَبْلُ :

وَقَدْ عَصَيْتَ قَبْلُ

"Daha önce isyan etmiştin..." (10/91)

أَتَا خَلْقَنَاهُ مِنْ قَبْلُ

"Daha önce biz onu yarattık ..." (19/67)

يَا رَسُولَ اللَّهِ قُلْتَ قَبْلُ لِي كَذًا وَكَذَا

Ey Allah'ın Rasulü daha önce bana şöyle şöyle demiştin. (H)

فَانْظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الَّذِينَ مِنْ قَبْلُ

"Öncekilerin sonunun nasıl olduğuna bakın" (30/42)

أَيُّ الْقُرْآنِ أَنْزَلَ قَبْلُ ؟

Kuran'dan ilk ne nazil oldu? (H)

قَدْ : muhakkak, şüphesiz, kesin, kesinlikle, gerçekten, bazen (ara sıra), belki (olurki), çoğu kez, şimdi, -mı; çok iyi, yeter

قَدْ أَفْلَحَ الْمُؤْمِنُونَ

"Muhakkak ki iman edenler felah buldu." (23/1)

وَمَنْ يَتَّبِدْ الْكُفْرَ بِالْإِيمَانِ فَقَدْ ضَلَّ سَوَاءَ السَّبِيلِ

"Kim imanı küfürle değiştirirse, **şüphesiz** dümdüz yolu kaybetmiştir." (2/108)

فَإِذَا أَنَّهُ قَدْ عَلِمَ فَقَدْ جَهِلَ

...**Kesin** bildiğini (alim olduğunu) düşündüğünde, işte o zaman **kesin** cahil olmuştur. (H)

قَدْ وَقَعَ

Kesinlikle meydana geldi (oldu).

أَخَالِدُ قَدْ وَاللَّهِ أَوْطَأْتُ عَشْوَةً
وَمَا الْعَاشِقُ الْمَظْلُومُ فِينَا بِسَارِقٍ

Ey Halit! Allah'a yemin ederim ki, sen **gerçekten** ilerisi belli olmayan bir işe giriştin. Halbuki mazlum aşık bizim içimizde hırsız değildir.

قَدْ صَدَقَ الْكَذُوبُ

Gerçekten yalancı doğru söyledi.

قَدْ يَصْدُقُ الْكَذُوبُ

Yalancı bazen doğru söyler.

قَدْ تَكُونُ سُلْطَانًا عَلَى جَسَدِي أَمَا عَلَى قَلْبِي فَلَا

Belki vücuduma hakim olabilirsin, ama kalbime asla!

قَدْ نَرَى ثَقْلَبَ وَجْهِكَ فِي السَّمَاءِ

"Biz senin **çoğu** kez yüzünü göğe doğru çevirdiğini görüyoruz." (2/144)

قَدْ ذَهَبَ التَّلَامِيذُ

Öğrenciler şimdi gitti.

قَدْ يَفْدُمُ الْغَائِبُ

(Burada) olmayan **şimdi** gelir.

لَقَدْ رَضِيَ اللَّهُ عَنِ الْمُؤْمِنِينَ

Allah müminlerden razı **olmuştur**. (48/18)

وَمَا لَكُمْ أَلَّا تَأْكُلُوا مِمَّا ذُكِرَ اسْمُ اللَّهِ عَلَيْهِ وَقَدْ فَصَّلَ لَكُمْ مَا حَرَّمَ عَلَيْكُمْ

Üzerine Allah'ın adı anılanlardan neden yemeyesiniz? Size haram kıldığı şeyleri size **açıklamıştır**. (6/119)

لَمْ يَنْسَ مَا قَدْ حَفِظَ

Ezberlemiş olduğunu unutmadı. (H)

وَيَقُلْنَ شَيْبٌ قَدْ عَلَا كَ وَقَدْ كَبُرَتْ فَقُلْتُ: إِنَّهُ

(O kadınlar) dediler ki:Üzerine ihtiyarlık **çökmüş**, pek yaşlanmışsın; Ben de "Öyle!" dedim.

عَرَفَ النَّاسُ أَنَّ الرَّاعِيَّ قَدْ كَذَبَ عَلَيْهِمْ

İnsanlar, çobanın kendilerine yalan söylemiş olduğunu anladılar.

قَدْ نَعْلَمُ إِنَّهُ لَيَحْزُنُكَ الَّذِي يَقُولُونَ

"Şunu **çok iyi** biliyoruz ki onların söyledikleri seni her halde tasaya düşürüyor." (6/33)

قَدْ ذَكَ ابْتِسَامَةً

Sana gülümseme **yeter**.

yeter

قَطُّ :

قَطَّنِي دِينَارٌ

Bana bir dinar yeter.

asla (hiç), kesinlikle (katiyyen), (Olumsuz cümlelerde kullanılır).

قَطُّ :

مَا ضَرَبَ رَسُولُ اللَّهِ خَادِمًا قَطُّ

*Hiz. Peygamber, asla hizmetçi(sini) dövmedi. (H)*مَا قَالَ لَا قَطُّ إِلَّا فِي تَشْهِيدِهِ
لَوْلَا التَّشْهِيدُ كَانَتْ لَاهُ نَعَمٌ*Teşehhüdün dışında asla “hayır” demedi. Eğer teşehhüd olmasaydı “hayır”ı da “evet” olurdu.*

مَا كَذَبْتُ عَلَيْكَ قَطُّ

Sana karşı asla yalan söylemedim.

لَمْ أَغْضِبْ وَالِدِي قَطُّ

Babamı kesinlikle kızdırmadım.

nadiren (pek az), zor (az bir ihtimal)

قَلَمًا :

وَكَانَ رَجُلًا مُتَوَحِّدًا قَلَمًا يُجَالِسُ النَّاسَ

O, Yalnız başına olan bir insandı, insanlarla nadiren otururdu. (H)

قَلَمًا يَنْجَحُ الْكَسُولُ

Tembel olan nadiren başarır.

قُلْتُ نَعَمْ ذَاكَ الَّذِي أُرِيدُ
مَضَى حَبِيبٌ قَلَمًا يَعُودُ

*Dedim ki, evet benim istediğim işte bu. Sevgili çekip gitti,
(artık) zor döner.*

ك

gibi, benzeyen, benzer

ك :

وَلَا تَكُونُوا كَالَّذِينَ تَفَرَّقُوا وَاخْتَلَفُوا

"Siz, parçalanıp ayrılanlar ve ihtilafa düşenler **gibi** olmayın."
(3/105)

تَبْدُو الْمَدِينَةَ كَشُعْلَةٍ مِنَ الْأَضْوَاءِ

*Şehir, bir ışık meşalesi **gibi** görünüyor.*

وَأِنْ يَسْتَغِيثُوا يُغَاثُوا بِمَاءٍ كَالْمُهْلِ يَشْوِي الْوُجُوهَ

"Eğer onlar (susuzlukta) feryat eder ve yardım isterlerse kalın bir mayiye **benzeyen**, yüzleri kavuran bir su ile imdat oluncaklardır." (18/29)

وَمَثَلُ الَّذِينَ كَفَرُوا كَمَثَلِ الَّذِي يَنْعِقُ

"O küfredenlerin hali haykıranın haline **benzer**." (2/171)

sen, sana, seni, senin (tekil-eril/dişil), -in/-ın

ك :

إِنَّكَ أَنْتَ الْعَلِيمُ الْحَكِيمُ

"Şüphesiz hakkıyla bilen ve hikmet sahibi olan **Sensin Sen**."
(2/32)

قَدْ فَتَنَّا قَوْمَكَ مِنْ بَعْدِكَ

"Biz **senden** sonra **kavmini** imtihan ettik." (20/85)

إِنَّكَ مُجْتَهِدٌ

Sen gerçekten çalışkansın.

وَلَوْ نَشَاءُ لَأَرَيْنَاكَهُمْ

"Eğer isteseydik biz **sana** onları gösterirdik." (47/30)

جِئْتُ إِلَيْكَ فِي الصَّبَاحِ

Sabahleyin **sana** geldim.

وَيْلَكَ

"Yazık **sana**!" (46/17)

إِنَّا أَرْسَلْنَاكَ بِالْحَقِّ

"Doğrusu biz **seni** hak ile gönderdik" (2/119)

يَا مَرْيَمُ إِنَّ اللَّهَ اصْطَفَاكِ وَطَهَّرَكِ

"Ey Meryem, şüphesiz Allah **seni** seçti ve **seni** tertemiz yaptı." (3/42)

وَمَا نَحْنُ بِتَارِكِي آلِهَتِنَا عَنْ قَوْلِكَ

"Biz **senin** sözünle tanrılarımızı bırakıcı değiliz." (11/53)

غُفْرَانَكَ

"(Ey Rabbimiz) mağfiretini isteriz." (2/285)

تَوْبِكَ جَدِيدٌ

Elbisen yeni.

Sanki, -mış gibi, adeta

كَأَنَّ :

وَإِذَا تُنْزِلَ عَلَيْهِ آيَاتُنَا وَلَّى مُسْتَكْبِرًا كَانَ لَمْ يَسْمَعْهَا

"Ona ayetlerimiz okunduğu zaman **sanki** bunları işitmemiş **gibi** büyüklük taslayarak yüz çevirir." (31/7)

الَّذِينَ كَذَّبُوا شُعَبًا كَانَ لَمْ يَغْنَوْا فِيهَا

"Şuayb'ı yalanlayanlar zaten orada hiç oturmamış **gibi** oldular." (7/92)

فَبِرَأً حَتَّى كَانَ لَمْ يَكُنْ بِهِ وَجَعٌ

O, adeta hiç ağrısı olmamış **gibi** iyileşti. (H)

كَانَ وَجْهَهُ مُنِيرٌ

Yüzü **âdetâ** ışıltı saçıyor.

sanki (âdetâ), gibi

كَانَ :

كَأَنَّهُمْ لَا يَعْلَمُونَ

"Onlar **sanki** bilmiyorlar." (2/101)

كَانَ قُلُوبَ الطَّيْرِ رَطْبًا وَيَابِسًا
لَدَى وَكْرَهَا الْعُنَابُ وَالْحَشَفُ الْبَالِي

Kuşların yürekleri onun yuvasında kuru ve(ya) yaş iken **sanki** (ya) hünnap ve(ya) çürümüş hurma **gibidirler**.

أَقْبَلَتْ فَاطِمَةُ تَمْشِي كَانَ مِشْيَتَهَا مِثْلَ رَسُولِ اللَّهِ

Fatıma yürüyerek dönüp geldi, O'nun yürüyüşü **âdetâ** Hz. Peygamber'in yürüyüşü **gibiydi**. (H)

رَأَيْتُ فِي الْمَنَامِ كَانَ شَمْسًا أَوْ قَمَرًا

Rüyamda, sanki ay mı, güneş mi gördüm. (H)

كَأَنِّي حِينَ أُمْسِي لَا تُكَلِّمُنِي
ذُو بُغْيَةٍ يَشْتَهِي مَا لَيْسَ مَوْجُودًا

Akşamlyıp ta, (Esma) benimle konuşmadığı vakit, sanki ben mevcut olmayan bir şeyi arzulayan bir istek sahibi gibiyim.

sanki ... -memiş gibi

كَأَنَّ لَمْ :

كَأَنَّ لَمْ يَكُنْ بَيْنِي وَ بَيْنَهُ أَشْيَاءٌ

Sanki benimle onun arasında bir şeyler olmamış gibi.

كَأَنَّ لَمْ يَكُنْ بَيْنِي وَ بَيْنَهُ هَوًى
وَ لَمْ يَكْ مَوْضُوعًا بِحَبْلِهِمْ حَبْلِي

Sanki, benimle kendisi arasında hiç aşk olmamış ve benim bağım onların bağına bağlanmamış gibi.

sanki (güyâ)... mış gibi, âdetâ

كَأَنَّمَا :

مَنْ قَتَلَ نَفْسًا بِغَيْرِ نَفْسٍ أَوْ فَسَادٍ فِي الْأَرْضِ فَكَأَنَّمَا قَتَلَ النَّاسَ جَمِيعًا

"Kim, bir cana kıymamış, ya da yer yüzünde bozgunculuk yapmamış olan bir canı öldürürse sanki bütün insanları öldürmüş gibidir." (5/32)

كَأَنَّمَا يَصْعَدُ فِي السَّمَاءِ

"Güyâ göğe çıkacakmış gibi ..." (6/125)

إِنَّ الَّذِي يَفُوتُهُ الْعَصْرُ كَأَنَّمَا وُتِرَ أَهْلُهُ وَمَالُهُ

İkindiyi kaçıran kişi, ailesini ve malını kaybetmiş gibidir. (H)

كَأَنَّمَا الْمُعَلَّمُ أَبٌ فِي تَعَامُلِهِ مَعَ تَلَامِيذِهِ

Öğretmen öğrencileriyle ilişkisinde sanki bir baba gibidir.

وَ حُطَّتْ بِالْعَدْلِ أَهْلَ الْأَرْضِ كُلُّهُمْ
كَأَنَّمَا النَّاسُ أَبْنَاءُ وَ أَنْتَ أَبٌ

Adaletinle yer halkının tamamını kuşattın. Adetâ insanlar evlat, sen ise babasın.

كَأَنَّمَا يَطِيرُ قَلْبِي فَرَحًا بِلِقَائِكَ

Seninle karşılaşmaktan âdetâ kalbim sevinçten uçuyor.

nice, ne kadar ... -se/-sa

كَأَيِّ :

وَكَأَيِّنْ مِنْ نَبِيٍّ قَاتَلَ مَعَهُ رِبِّيُونَ كَثِيرٌ

"Nice peygamberler var ki, kendileriyle beraber bir çok erenler çarpıştı(lar)." (3/146)

أُطْرِدُ الْيَأْسَ بِالرَّجَا فَكَأَيِّنْ
أَلِمَّا حُمَّ يُسْرُهُ بَعْدَ عُسْرِ

Ümitsizliği ümide bırak, nice acı çeken(ler) vardır ki, (işinin) kolaylığı zorluktan sonra(ya) takdir edilmiştir.

يَرْحَمُ اللَّهُ فَلَانَا كَأَيِّ مِنْ آيَةٍ أَذْكَرُنِيهَا اللَّيْلَةَ

*Falan kişiye Allah rahmet etsin; O, nice ayetleri bana gecele-
yin hatırlatmıştır. (H)*

كَأَيِّ مَرَّةٍ قُلْتُ وَكَأَيِّ مَرَّةٍ حَاوَلْتُ فَقَضَى الْبَطْلُ جَوْعًا

*Ne kadar (defalarca) söylediysem ve ne kadar çabaladıysam
da, çocuk açlıktan öldü.*

كَأَيِّنْ مِنْ بَطْلٍ اسْتُشْهِدَ

Nice kahramanlar şehit oldu.

bkz. كَأَيِّ

كَأَيِّنْ = كَأَيِّ :

şöyle, böyle

كَذَا:

قَالَ فِي مَرَضِهِ لِفُلَانٍ كَذَا وَ لِفُلَانٍ كَذَا

O, hastalığında falana şöyle, falana da şöyle dedi. (H)

إِنَّمَا قَالَ كَذَا وَ كَذَا

O, şöyle ve şöyle dedi.

فَمَا بَالُ ذَا اللَّيْلِ لَا يَنْقَضِي
كَذَا لَيْلُ كُلِّ مُحِبٍّ طَوِيلُ

*Şu geceye ne oluyor da geçmiyor. (Zaten) her sevenin gecesi
böyle uzundur.*

لِمَ تَسِيرُ كَذَا ؟

Niçin böyle yürüyorsun ?

öyle (böyle)

كَذَٰلِكَ :

أَكْذَاكَ تَقُولُ ؟

Öyle mi diyorsun? (H)

كَذَٰلِكَ الْبِرُّ كَذَٰلِكَ الْبِرُّ

İyilik de öyledir, iyilik de öyledir. (H)

أَكْذَاكَ هُوَ ؟

*O öyle mi? (H)*يَا كَوْكَبًا مَا كَانَ أَقْصَرَ عُمرُهُ
وَكَذَٰلِكَ عُمرُ كَوَاكِبِ الْأَسْحَارِ*Ah yıldız(lar)! Ömrü ne kadar da kısa! Seher yıldızlarının
ömrü de öyledir.*

كَذَٰلَكُمْ أَنتُمْ عِنْدَ رَبِّكُمْ

*Siz Rabbiniz katında da öylesinizdir. (H)*böyle, (işte)böylece, öyle, tıpkı, aynı şe-
kilde

كَذَٰلِكَ :

كَذَٰلِكَ جَزَاءُ الْكَافِرِينَ

"Kafirlerin cezası böyledir." (2/191)

وَكَذَٰلِكَ جَعَلْنَاكُمْ أُمَّةً وَسَطًا

"Böylece sizi vasat bir ümmet yaptık." (2/143)

كَذَٰلِكَ يُحْيِي اللَّهُ الْمَوْتَى

"İşte Allah böylece ölüleri diriltir." (2/73)

فَاتَّكُمُ تَرَوْنَهُ كَذَلِكَ

Siz onu **böylece** görürsünüz. (H)

قَالَ كَذَلِكَ اللَّهُ يَفْعَلُ مَا يَشَاءُ

"Öyledir, Allah dilediğini yapar, dedi." (3/40)

وَ كَذَلِكَ فَافْعَلِي

Sen de **öyle** yap. (H)

كَذَلِكَ قَالَ الَّذِينَ لَا يَعْلَمُونَ مِثْلَ قَوْلِهِمْ

"Bilmeyenler de **tıpkı** onların dediklerini söyledi." (2/113)

وَإِذَا كَانَ التَّفَكِيرُ صَحِيحًا سَلِيمًا كَانَ التَّعْبِيرُ كَذَلِكَ

Düşünce doğru ve sağlam olursa ifade de **aynı şekilde** olur.

böyle, öyle

كَذَلِكَ :

قُلْ لَنْ تَتَّبِعُونَا كَذَلِكَ قَالَ اللَّهُ مِنْ قَبْلُ

"De ki: Siz bizim peşimize düşmeyeceksiniz. Allah önceden **böyle** buyurdu." (48/15)

لَنْ تَرَالُوا كَذَلِكَ ثُمَّ لَأَرْبُ - سَتُ لَكُمْ خَالِدًا خُلُودَ الْجِبَالِ

Sizler (şan ve şerefli olarak) **böyle** payidar olunuz! Sonra ben de dağlar durdukça sizin için (hizmette) var olayım.

(Bu beyitte لَنْ dua için gelmiştir)

فَكَذَلِكَ - إِنْ شَاءَ اللَّهُ - فَكُونُوا

İnşallah, siz de **öyle** olunuz. (H)

her iki, (eril için, ref hali)

كِلَا :

إِنَّمَا يَبْلُغَنَّ عِنْدَكَ الْكِبَرَ أَحَدُهُمَا أَوْ كِلَاهُمَا فَلَا تَقُلْ لَهُمَا أُفٌ

"Eğer onlar (anne veya baban)dan biri veya **her ikisi** senin yanında ihtiyarlığa ererlerse onlara öf (bile) deme." (17/23)

كِلَانَا غَنِيٌّ عَنْ أَخِيهِ حَيَاتُهُ
وَنَحْنُ إِذَا مِثْنَا أَشَدَّ تَغَانِيًا

Her ikimiz (de) hayatında kardeşinden müstağnidir. Öldüğü-müzde ise daha da müstağni oluruz.

كِلَاهُمَا قَادِمٌ

Her ikisi (de) geliyor.

رَأَيْتُ كِلَا الرَّجُلَيْنِ

Her iki adamı da gördüm.

رَجَعَ الْقَائِدَانِ كِلَاهُمَا

Komutanların her ikisi de geri döndüler.

كَرَّمْتُ كِلَيْهِمَا

Her ikisine de iyilikte bulundum.

جَاءَ صَدِيقَايَ فَسَلَّمْتُ عَلَى كِلَيْهِمَا

İki arkadaşım geldi, ben de her ikisine selam verdim.

وَقَدْ شَعَلَتْ كِلْتَا يَدَيْهِ بِقَهْوَةٍ
فَقُلْتُ أَرَى فَحْمَيْنِ أَمْ قَدَحَيْنِ

Her iki eli de kahve ile meşgul. Ben de dedim ki, iki kömür mü, yoksa iki kadeh mi görüyorum?

أَعْرَبْتُ كِلْتَا الطَّالِبَتَيْنِ عَنْ سَعَادَتِهِمَا بِالنَّجَاحِ

Her iki kız öğrenci de başarılarından dolayı mutluluklarını dile getirdiler.

يَقْرَأُ فِي الصُّبْحِ " إِذَا زُلْزِلَتِ الْأَرْضُ " فِي الرَّكْعَتَيْنِ كِلْتَيْهِمَا

(Hz. Peygamber) sabah namazında her iki rekatta da "iza zülzilet" (suresin)i okur(du). (H)

قَرَأْتُ الرَّوَايَتَيْنِ كِلْتَيْهِمَا

Her iki rivayeti de okudum.

hayır, asla

كَلَّا:

كَلَّا سَيَكْفُرُونَ بِعِبَادَتِهِمْ وَيَكُونُونَ عَلَيْهِمْ ضِدًّا

"Hayır onlar, onların tapmalarını inkâr edecekler, onların aleyhlerine düşman olacaklar." (19/82)

كَلَّا إِنَّهَا تَذْكِرَةٌ

"Hayır, gerçekten o bir öğüttür." (80/11)

قَالَ : كَلَّا بَلْ نَسِيتَ

Hayır, belki sen unuttun, dedi. (H)

قَالُوا تَرْفُضْتَ قُلْتُ كَلَّا

مَا الرِّفْضُ دِينِي وَلَا اعْتِقَادِي

*Dediler ki, rafizi oldun. Ben de dedim ki, **asla**. Rafizilik ne dinim ne de inancımdır.*

هَلْ سَافَرَ أَخُوكَ ؟ كَلَّا

*Kardeşin yola çıktı mı? **Asla**.*

bkz. كَلَّا (dişil için-ref hali)

كُلَّمَا :

كُلَّمَا : her ne zaman, -dikça, ne kadar ... o kadar

كُلَّمَا دَخَلَ عَلَيْهَا ذَكَرِيَّا الْمِحْرَابَ وَجَدَ عِنْدَهَا رِزْقًا

"Zekeriyyâ her ne zaman mihraba girdiyse, onun yanında bir yiyecek buldu." (3/37)

كُلَّمَا خَبَتْ زِدْنَاهُمْ سَعِيرًا

"Ateşi yavaşıladıkça biz onun ateşini artırırız." (17/97)

يَكَادُ الْبَرْقُ يَخْطَفُ أَبْصَارَهُمْ كُلَّمَا أَضَاءَ لَهُمْ مَشَوْا فِيهِ

"O şimşek hemen hemen gözlerini kapıp alıverecekti. Onları aydınlatınca içinde yürüler." (2/20)

كُلَّمَا أَدَّبَنِي الذَّهَبُ — رَأَيْتُ نَقْصَ عَقْلِي

Zaman beni terbiye ettikçe bana aklımın eksikliğini gösteriyor.

كُلَّمَا طَالَعْتَ اتَّسَعَتْ دَائِرَةُ مَعْرِفَتِكَ

Çalıştıkça bilgi dairen genişler.

يُكَبِّرُ كُلَّمَا رَمَى بِالْحَصَاةِ

Her taşı attıkça tekbir getirir(di). (H)

جِئْتُ كُلَّمَا جَاءَ ضَيْفٌ

Her misafir geldikçe ben de geldim.

كُلَّمَا اذْلَهَمَ اللَّيْلُ كَانَ الْفَجْرُ أَكْثَرَ إِشْرَاقًا

Gece ne kadar karanlık olursa sabahı da o kadar aydın olur.

كَلْتَيْ : bkz. كَلَا (dişil için- nasb ve cer hali)

كَلَيْ : bkz. كَلَا (eril için- nasb ve cer hali)

كَمْ : kaç? ne kadar? , nice! , ne kadar!, ni-ye?

كَمْ كُنْتُمْ ؟

Kaç kişiydiniz? (H)

كَمْ أَنْتُمْ ؟

Kaç kişisiniz ?

كَمْ مَرَّةً سَافَرْتُ ؟

Kaç defa yolculuk yaptın ?

بِكَمْ دُولَارًا اشْتَرَيْتَ سَيَّارَتَكَ؟

Arabanı kaç dolara satın aldın?

قَالَ كَمْ لَبِثْتَ

"**Ne kadar** kaldın?" dedi. (2/259)

كَمْ صَلَّى

Ne kadar namaz kıldı? (H)

سَلْ بَنِي إِسْرَائِيلَ كَمْ آتَيْنَاهُم مِّنْ آيَةٍ بَيِّنَةٍ

"İsrailoğullarına sor: Onlara **nice** açık ayetler verdik!"
(2/211)

كَمْ ضَاحِكٍ وَ الْمَنَايَا فَوْقَ هَامَتِهِ
لَوْ كَانَ يَعْلَمُ غَيْبًا مَاتَ مِنْ كَمَدٍ

Nice gülenler vardır ki, ölüm tepesinin üstündedir. Eğer gaybı bilseydi, üzüntüden ölürdü!

كَمْ مِنْ مَّرَاجِعٍ قَرَأَتْهَا لِإِعْدَادِ هَذَا الْبَحْثِ

Bu araştırmayı hazırlamak için **ne kadar** müracaat eseri okudum!

يَا خَادِمَ الْجِسْمِ كَمْ تَسْعَى لِخِدْمَتِهِ
أَتَطْلُبُ الرِّيحَ فِيمَا فِيهِ خُسْرَانُ

Ey (fâni) cesedine hizmet eden! Ona hizmet için **niye** o kadar çalışıyorsun? Kendisinde hüsrân bulunan şeyde kâr mı arıyorsun?

siz (çoğul- eril), -nız

كُمُ :

و يُزَكِّيْكُمْ وَ يُعَلِّمُكُمُ الْكِتَابَ

"Sizi kötülüklerden arındırır ve **siz**e kitabı öğretiyor." (2/151)

و الرُّسُولُ يَدْعُوكُمْ فِي أَخْرَآكُمْ

"Peygamber arkanızdan sizi çağırıyordu." (3/153)

و لَا تَأْكُلُوا أَمْوَالَكُمْ بَيْنَكُمْ بِالْبَاطِلِ

"Aranızda mallarınızı haksız sebeplerle yemeyin." (2/188)

siz (ikil- eril/dışıl), -nız

كَمَا :

أَمَّا أَحَدُكُمْ فَيَسْقِي رَبَّهُ خَمْرًا

"İkinizden biriniz ise, efendisine şarap içirecek." (12/41)

قَالَ مَا خَطْبُكُمْ

"(Bu) haliniz ne? dedi." (28/23)

nitekim, gibi, -dığı gibi, nasıl ...-se (aynı
şekilde), -mek için, (sanki) ... -miş gibi

كَمَا :

كَمَا أَرْسَلْنَا فِيكُمْ رَسُولًا مِنْكُمْ

"Nitekim içinizde kendinizden bir peygamber gönderdik." (2/151)

كَمَا بَدَأَ الرَّأْيُ الْعَامُّ الْعَالَمِيُّ يَضَعُ عَلَى الْحُكُومَاتِ وَالْعُلَمَاءِ

Nitekim, dünya kamuoyu hükümetleri ve ilim adamlarını sıkıştırırmaya başladı.

و نَنْصُرُ مَوْلَانَا وَنَعْلَمُ أَنَّهُ

كَمَا النَّاسِ مَظْلُومٌ عَلَيْهِ وَظَالِمٌ

Biz efendimize yardım ederiz ve biliriz ki o, diğer insanlar gibi kendisine haksızlık yapılmıştır ve (kendisi de) haksızlık yapandır.

وَأَصَابَهُ الْجَزَعُ، فَكَانَ كَمَا الْوَرَقَةُ تَرْتَجِفُ فِي مَهَبِّ الرِّيحِ

Korkuya kapıldı da, bir yaprak gibi rüzgârın esintisinde titriyordu.

آمَنُوا كَمَا آمَنَ النَّاسُ

"İnsanların inandığı gibi inanın." (2/13)

وَأَطْوِي عَلَى الْخَمَصِ الْحَوَايَا كَمَا انْطَوَتْ
خُيُوطُهُ مَارِي ثَغَارُ وَثُقُلْتُ

İpçinin ipleri, tek ve (sonra da) kat kat bükülerek kıvrımlandığı gibi, ben de açlığa karşı (kendimi sıkıp) barsaklarımı bükerim.

اُخْرِصْ عَلَى صَدِيقِكَ كَمَا تُخْرِصُ عَلَى أَخِيكَ

Kardeşine düşkün olduğun gibi arkadaşına da düşkün ol!

وَاذْكُرُوهُ كَمَا هَذَاكُمْ

"O size nasıl hidayet ettiyse siz de O'nu öylece anın." (2/198)

كُنْ كَمَا أَتَتْ

Nasılsan öyle ol.

اَكْرَمْتُكَ كَمَا تُكْرِمَنِي

Bana iyilikte bulunman için sana iyilikte bulundum.

(شَتَمَنِي manasına, fiil mansup)

شَتَمَنِي كَمَا أَنَا أَبْغِضُهُ

Sanki, ona kin besliyormuşum gibi bana sövdü.

تَهْدِدُنِي بِجُنْدِكَ مِنْ بَعِيدٍ
كَمَا أَنَا مِنْ خُرَاعَةٍ أَوْ ثَقِيفٍ

*Ben, Huzâ'a veya Sakîf kabilesindenmişim gibi uzaktan as-
kerinle beni tehdit ediyorsun.*

siz, (çoğul-dişil) -nız

كُنْ :

أَمْتَعُكُنَّ وَأَسْرِخُكُنَّ

"Size müta (boşanma bedeli) vereyim ve sizi salıvereyim."
(33/28)

إِنَّهُ مِنْ كَيْدِكُنَّ إِنَّ كَيْدَكُنَّ عَظِيمٌ

*"Şüphesiz bu sizin hilenizdendir (ve) gerçekten sizin hileniz
büyüktür." (12/28)*

**tâ ki, -sın diye, -mek/-mesi için, -mek
üzere**

كِي :

وَأَشْرِكُهُ فِي أَمْرِي كِي تُسَبِّحَكَ كَثِيرًا

"Onu işimde ortak kıl, tâ ki seni çok analım." (20/32-33)

جِئْتُكَ كِي تُكْرِمَنِي

Bana iyilikte bulunasın diye sana geldim.

وَلَوْ لَمْ تَدْنِیْوَا لَحَاءَ اللَّهِ یَقُومُ یَذْنُبُونَ كِي یَغْفِرَ لَهُمْ

Eğer siz günah işlemeseydiniz, Allah, kendilerini bağışlaması için günah işleyen bir kavim getirirdi. (H)

فَأَوْقَدْتُ نَارِي كَيْ لِيُبَصِّرَ ضَوْءُهَا
وَأَخْرَجْتُ كَلْبِي وَهُوَ فِي الْبَيْتِ دَاخِلُهُ

(Yolcuların) ışığı görmeleri için ateşimi yaktım, evin içinde olan köpeğimi de (havlasın ve yolcular duysun diye) dışarı çıkardım.

فَتَحْتُ الْمَذْيَاعَ كَيْ أَسْمَعَ نَشْرَةَ الْأَخْبَارِ

Haberleri dinlemek için radyoyu açtım.

نُخْرِنُ السِّلْعَ وَالْمَوَادَّ كَيْ نَسْتَعْمِلَهَا عِنْدَ الْحَاجَةِ

İhtiyaç anında kullanmak üzere ticaret mallarını ve eşyaları depolarız.

كَيْفَ : nasıl, nasıl (nice)? , nasıl ..! nasıl ... -se ...
öyle

وَإِذْ قَالَ إِبْرَاهِيمُ رَبِّ ارْنِي كَيْفَ تُحْيِي الْمَوْتَى

"Hani, İbrahim "Ey Rabbim ölüleri nasıl dirilteceğini bana göster" demişti." (2/260)

أَفَلَا يَنْظُرُونَ إِلَى الْإِبِلِ كَيْفَ خُلِقَتْ

"Onlar hala bakmazlar mı o deveye, nasıl yaratılmıştır?" (88/17)

إِلَى اللَّهِ أَشْكُو بِالْمَدِينَةِ حَاجَةً
وَبِالشَّامِ أُخْرَى كَيْفَ يَلْتَقِيَانِ

Ben ihtiyaçlarımı Allah'a (bazen) Medine'de, bazen de Şam'da şikâyet ediyorum. İkisi bir araya **nasıl** gelecek?!

كَيْفَ كُنْتَ الْبَارِحَةَ ؟

Dün **nasıldın**?

فَانْظُرْ كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُجْرِمِينَ

"Bak, günahkarların sonu **nice** olmuştur!" (27/69)

فَكَيْفَ كَانَ عَذَابِي وَ نُذُرِ

"İşte benim azabım ve tehditlerim **nasılmış**!" (54/21)

كَيْفَ تَشْجِعُ الْأُمَمَ الرَّاقِيَةَ ابْتِنَاءَهَا عَلَى طَلَبِ الْعِلْمِ

Gelişmiş milletlerin (kendi) çocuklarını ilim tahsiline teşvikleri **nasıl**!

كَيْفَ تَذْهَبُ أَذْهَبُ

Nasıl gidersen **öyle** giderim.

كَيْفَمَا : -dığı gibi, ne... -se, nasıl ..-se ... öyle

بَابُ الْجُلُوسِ كَيْفَمَا تَيْسَّرُ

Kolaya geldiği gibi oturma babı.

كَيْفَمَا يَكُنْ زَرْعُكَ يَكُنْ حَصَادُكَ

Ne ekersen onu biçersin.

كَيْفَمَا تَجْلِسُ أَجْلِسُ

Nasıl oturursan **öyle** otururum.

كَيْمَ : niçin?

كَيْمَ تَرُسُّبُ ؟

Niçin başarısız oluyorsun?

كَيْمَهُ عَصَيْتَ ؟

Niçin karşı geldin?

-sın diye, -mek için

كَيْمًا :

اشْفَعُوا تُؤْجَرُوا فَإِنِّي لأُرِيدُ الأَمْرَ فَأَوْخِرُهُ كَيْمًا تَشْفَعُوا فتؤجروا

Aracı olunuz ki mükâfatlanasınız, ben bir işi yapmak isterim de aracı olup mükâfat alasınız diye onu sonraya bırakırım.

(H)

دَعَوْتُكَ كَيْمًا أَتَبْهَكَ إِلَى عَمَلِكَ

İşine dikkat çekmek için seni çağırdım.

لَكَيْمًا يُكْتَبَ

Yazılması için ... (H)

إِذَا أَثَلْتَ لَمْ تَنْفَعْ فَضُرَّ فَإِئْمًا

يُرجى الفتى كَيْمًا يَضُرُّ وَ يَنْفَعَا

Faydalı olamıyorsan bari zarar ver. Zira gençten zarar ve(ya) fayda vermesi için ümit beklenir.

مَارِسِ الرِّيَاضَةَ كَيْمًا تَصِحَّ

Sağlıklı olman için spor antrenmanı yap.

لَكَيْمًا يَغْفِرَ لَكُمْ أَبُوكُمْ

Babanızın sizi bağışlaması için ...

bkz. كَيْمَ

كَيْمَهُ :

ل

لَ : elbette, şüphesiz, mutlaka, kesinlikle, ant olsun,

لَوْ شَاءَ اللَّهُ لَذَهَبَ بِسَمْعِهِمْ وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ لَذَهَبَ بِسَمْعِهِمْ ve لَوْ شَاءَ اللَّهُ لَذَهَبَ بِسَمْعِهِمْ harflerinin haberlerinin başına sık sık gelir ve anlamı pekiştirir. لَوْ شَاءَ اللَّهُ لَذَهَبَ بِسَمْعِهِمْ vs. ile birlikte kullanıldığında pekiştirme anlamı bu harflerin anlamlarıyla iç içe olur).

وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ لَذَهَبَ بِسَمْعِهِمْ

"Allah dileseydi **elbette** işitmelerini giderirdi." (2/20)

وَإِنَّهُ لَآلْحَقُّ مِنْ رَبِّكَ

"Bu **elbette** Rabb'inde gelen bir gerçektir." (2/149)

لَوْ لَا الْأَخْلَاقُ لَفَسَدَتِ الْحَيَاةُ

Ahlâk olmasaydı **elbette** hayat bozulurdu.

إِنَّ أَوَّلَ بَيْتٍ وُضِعَ لِلنَّاسِ لَلَّذِي بِبَكَّةَ

Doğrusu insanlara (mabed olarak) kurulan ilk ev, **şüphesiz** Mekke'de olandır. (3/96)

لَوْ لَا أَنْ مَنَّ اللَّهُ عَلَيْنَا لَخَسَفَ بَنَّا

"Allah bize lutfetmeseydi bizi **muhakkak** batırırdı." (28/82)

وَلَا ضِلَّيْنَهُمْ وَلَا مَنِّينَهُمْ وَلَا مُرْتَبِنَهُمْ

"Onları **mutlaka** saptıracağım, **mutlaka** onları boş kuruntulara sokacağım ve onlara emredeceğim." (4/119)

إِذْ قَالُوا لَيُوسُفُ وَأَخُوهُ أَحَبُّ إِلَيْنَا مِمَّا

"O zaman, **kesinlikle** Yusuf ve kardeşi babamıza bizden daha sevimlidir, dediler." (12/8)

لَعْنِ أَخْرِجُوا لَا يَخْرُجُونَ مَعَهُمْ

"**Ant olsun ki**, onlar çıkarılacak olurlarsa, (bu münafıklar) onlarla beraber çıkmazlar." (59/12)

لِ : - için, maksadıyla, -e/-a, -e mahsus, -in(dir), - (n)ın var(dır), sahip, -den dolayı, hak-kında, -diye, -de/-da, -den/-dan, -den sonra, sonra, ant olsun, Allah aşkına, üstü (üzere), üstüne, beraber (ile, birlikte), ne... (hayret ve şaşkınlık bildirir), imdada yetiş! , (emir lamı; olumsuz cümlede pekiştirme)

هُوَ الَّذِي خَلَقَ لَكُمْ مَا فِي الْأَرْضِ جَمِيعاً

"Yerde ne varsa hepsini sizin **için** yaratan O'dur." (2/29)

فَقَدْ حُمِتِ الْحَاجَاتُ وَاللَّيْلُ مُقَمَّرٌ
و شُدَّتْ لَطِيبَاتِ مَطَايَا وَأَرْحُلُ

*İhtiyaçlar belirlenmiş, -gece ise mehtaplı- maksatlar **için** de binekler ve takımlar (hazırlanıp) bağlanmıştır.*

مَنْحَتِ الدَّوْلَةُ الْمَوَاطِنِينَ قُرُوضًا مَالِيَّةً لِيَتَشَجِعَهُمْ عَلَى الْإِنْتِاجِ

*Devlet, üretimi teşvik **için** (maksadıyla) vatandaşlara mali kredi verdi.*

وَوَهَبْنَا لَهُمْ مِنْ رَحْمَتِنَا

"Onlara rahmetimizden lutfettik." (19/50)

إِنْ أَحْسَنْتُمْ أَحْسَنْتُمْ لِأَنْفُسِكُمْ وَإِنْ أَسَأْتُمْ فَلَهَا

"Eğer iyilik ederseniz kendinize iyilik etmiş olursunuz. Eğer kötülük ederseniz (yine) kendinize kötülük etmiş olursunuz." (17/7)

فَأَخَذَ يَنْحِتُ لِنَفْسِهِ عَنْ مُعَلِّمٍ خَاصٍّ

Kendine özel bir öğretmen aramaya başladı.

وَقَدْ زَعَمْتَ لَيْلَى بِأَتِي فَاجِرٌ
لِنَفْسِي ثِقَاها أَوْ عَلَيْهَا فَجُورُها

Leylâ; benim ahlâksız olduğumu iddia ediyormuş: İyilikleri bana, kötülükleri ise ona olsun.

قُلْ لِحَالِدٍ أَنِّي أَنْتَظِرُهُ

Halit'e kendisini beklediğimi söyle.

الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ

"Hamt alemlerin Rabbi Allah'a mahsustur." (1/1)

لِلَّهِ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ

"Göklerde ve yerde ne varsa (hepsi) Allah'ındır." (2/248)

سَمِعْتُ لَهُ صُرَاخًا

Onun çığlığını duydum.

وَلِيَّ نَفْجَةٍ وَاحِدَةٍ

"Benim bir tek koyunum var." (38/23)

مَا كَانَ لِنَبِيٍّ أَنْ يَكُونَ لَهُ أَسْرَى

Hiç bir peygambere esirler **sahibi** olmak yakışmaz. (8/67)

وَأِنَّهُ لِحُبِّ الْخَيْرِ لَشَدِيدٌ

"Gerçekten o, mal sevgisinden **dolayı** pek katıdır." (100/8)

وَعَسَى أَنْ تَكْرَهُوا شَيْئًا وَهُوَ خَيْرٌ لَكُمْ وَعَسَى أَنْ تُحِبُّوا شَيْئًا وَهُوَ شَرٌّ لَكُمْ

Bazen hoşunuza gitmeyen bir şey, **hakkınızda** iyi olabilir ve hoşunuza giden bir şey de **hakkınızda** kötü olabilir. (2/216)

لِيَكْفُرُوا بِمَا آتَيْنَاهُمْ وَلِيَتَمَتَّعُوا

"Kendilerine verdiğimizize nankörlük etsinler ve ... alsınlar **diye** ... " (29/66)

رَفَعَ الْمَتَادِي صَوْتَهُ لِيَسْمَعَهُ النَّاسُ

İnsanlar duysun **diye** çağırıcı sesini yükseltti.

رَبَّنَا إِنَّكَ جَامِعُ النَّاسِ لِيَوْمٍ لَّا رَيْبَ فِيهِ

Rabbimiz, Sen mutlaka insanları, asla şüphe olmayan bir günde toplayacaksın. (3/9)

أَقِمِ الصَّلَاةَ لِـلِدُلُوكِ الشَّمْسِ إِلَى غَسَقِ اللَّيْلِ

"Güneşin kayması anından gecenin kararmasına kadar namaz kılın." (17/78)

لَنَّا الْفَضْلُ فِي الدُّنْيَا وَ أَتُفِكَ رَاغِمٌ

وَنَحْنُ لَكُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ أَفْضَلُ

Sen hakir ve zelil iken, bizim dünyada üstünlüğümüz var(dı), Ahirette de sizden daha üstün olacağız.

أَقِمِ الصَّلَاةَ لِـلِدُلُوكِ الشَّمْسِ إِلَى غَسَقِ اللَّيْلِ

Güneşin kaymasından (sonra), gecenin kararmasına kadar namazı kıl. (17/78)

صُومُوا لِرُؤْيَيْهِ وَافْطَرُوا لِرُؤْيَيْهِ

"Ayı gördükten sonra oruç tutun ve onu gördükten sonra orucunuzu yiyin." (H) (بعد manasına)

لِلّٰهِ سَافَرُ فِي الْإِمْتِحَانِ

Allah'a ant olsun ki, sınavda başarılı olacağım.

شَبَابٌ وَ شَيْبٌ وَافْتِقَارٌ وَ ثُرُوةٌ
فَلِلّٰهِ هَذَا الدَّهْرُ كَيْفَ تَرَدَّدَا

Gençlik, ihtiyarlık, fakirlik, zenginlik : Allah aşkına! Bu zaman nasıl da değişti!

وَ إِذَا مَسَّ الْإِنْسَانَ الضُّرُّ دَعَانَا لِجَنبِهِ

"İnsana bir sıkıntı dokunduğu zaman yanı üstü (üzere) bize dua eder." (10/12)

فَخَرَّ صَرِيحاً لِّلْيَدَيْنِ وَ لِّلْفَمِّ

Ellerinin ve ağzının üstüne bayılmış olarak çöktü.

فَلَمَّا تَفَرَّقْنَا كَأَنِّي وَ مَالِكُ
لِطُولِ اجْتِمَاعٍ لَمْ نَبْتَ لَيْلَةً مَعَا

Ben ve Malik, uzun bir süre birliktelikle beraber, birbirimizden ayrılınca sanki (bana) bir gece bile beraber gecelemediğimiz gibi geldi.

يَا لِمَاءِ !

Ne de çok su!

يَا لِقَوْمِي وَاِلَا لِمَثَالِ قَوْمِي
لِلْأَنَاسِ عِثُّوهُمْ فِي اَزْدِيَادِ

Ey kavmim ve kavmimin benzeri olan (kavimler)! taşkınlıkları sürekli artarak devam eden insanlara karşı (beni korumak için) imdadıma yetişin!

لِيُنْفِقَ ذُو سَعَةٍ مِنْ سَعَتِهِ

"Eli geniş olan, genişliğine göre nafaka versin." (65/7)

فَلْيَسْتَجِيبُوا لِي وَلْيُؤْمِنُوا بِي

O halde (kullarım) benim davetime uysunlar ve bana inansınlar... (2/186)

وَمَا كَانَ اللَّهُ لِيُضِيعَ إِيمَانَكُمْ

Allah sizin imanınızı zayıf edecek değildir. (2/143)

لَا: hayır, değil, olmayan, yok, hiç (bir) ...
yok/değil, ne ... ne ... ; -me/ma (mi)

فَلَا أَقْسِمُ بِمَوَاقِعِ النُّجُومِ

Hayır, yıldızların yerlerine yemin ederim. (56/75)

هَلْ نَجَحَ أَخُوكَ ؟ لَا

Kardeşin başardı mı? Hayır.

وَمَا هَجَرْتُكَ لَا بَلْ زَادَنِي شَغَفًا
مَجْرًا وَبُعْدًا تَرَاخَى لَا إِلَى أَجَلٍ

Ben seni terk etmedim. Hayır, aksine (sana olan) sevgim daha da arttı. Ayrılık ve uzaklık (belirli) bir vakte kadar

değil, sürüp gitti.

نَحَجَّ خَالِدٌ لَا عَلِيٌّ

Ali değil, Halit başarılı oldu.

لَا الْجَرِيْمَةُ مُنْتَشِرَةٌ فِي الْمَحْتَمَعِ وَلَا السَّرْفَةُ

Toplumda cinayet de hırsızlık da yaygın değildir.

لَا سَاعِيًّا فِي الْخَيْرِ مَكْرُوءٌ

İyiliğe gayret eden hoşlanılmaz değildir.

أَصْبَحَ التَّعْلِيمُ مَبْدَأً لَا رَجْعَةً فِيهِ

Öğretim, geri dönüşü olmayan bir ilke oldu.

قَالُوا لَا عِلْمَ لَنَا

Bizim bilgimiz yok, dediler. (5/109)

لَا بَأْسَ

Zararı yok.

لَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ

"Allah'tan başka hiç bir güç ve hiç bir kuvvet yoktur."

لَا إِكْرَاهَ فِي الدِّينِ

"Dinde zorlama yoktur." (2/256)

وَأَمَّا الْقِتَالُ لَا قِتَالَ لَدَيْكُمْ

وَلَكِنْ سَيْرًا فِي عِرَاضِ الْمَوَاقِبِ

Savaşmak ise, sizde hiç savaş yok, siz ancak (deve üstünde çalım satar veya) süvarilerin etrafında dolaşırsınız.

لَا حَدِيقَةَ فِي قَرْيَتِنَا

Köyümüzde hiç bahçe yoktur.

لَا طَالِبَ عِلْمٍ تَائِهٌ

Hiç bir ilim talibi şaşkın değildir.

فَلَا صَدَقَ وَلَا صَلَّى

"Ne tasadduk etti ve ne de namaz kıldı." (75/31)

وَمَا لَكُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ مِنْ وَلِيٍّ وَلَا نَصِيرٍ

Sizin için Allah'tan başka ne bir koruyucu, ne de bir yardımcı yoktur. (2/107)

فِيمَ الْإِقَامَةِ بِالزُّورَاءِ لَا سَكْنَى
بِهَا وَلَا نَاقَتِي فِيهَا وَلَا جَمَلِي

Bağdat'ta niçin ikamet (edeyim)? Orada benim ne barınağım, ne erkek ve(ya) ne de dişi (bir) devem var!

حَسَنٌ لَا كَاتِبٌ وَلَا شَاعِرٌ

Hasan ne kâtip, ne şairdir.

فَلَا اقْتَحَمَ الْعَقَبَةَ

"Fakat o sarp yokuşa saldırmadı." (90/11)

وَلَا تَخَافِي وَلَا تَحْزَنِي

"Korkma ve hüzünlenme." (28/7)

وَلَا تَعْبُدِ الشَّيْطَانَ وَاللَّهُ فَاغْبُدَا

Şeytana kul olma! Sadece Allah'a kul ol!

لَا تُصَدِّرُ الدَّوْلَةُ الْقَمْحَ

Devlet buğday ihraç etmiyor.

لا بُدَّ : -meli/-malı, gerekir, gerekli (mutlaka ...) kaçınılmaz

إِنْ كُنْتُمْ لَا بُدَّ فَاعِلِينَ فَاهْدُوا السَّبِيلَ وَأَفْشُوا السَّلَامَ وَاعِينُوا الْمَظْلُومَ

Eğer (bir şey) yapmanız gerekiyorsa, yol gösterin, selamı yayın ve mazluma yardımcı olun. (H)

إِنَّهُ لَا بُدَّ لِلْعُرْسِ مِنَ وَلِيمَةٍ

Düğün için mutlaka ziyafet gerekir. (H)

لَا بُدَّ أَنْ يَكُونَ لِكُلِّ مَنْزِلٍ حَدِيقَةٌ صَغِيرَةٌ تَغْرُسُ بِهَا مَا تَشَاءُ مِنَ الْخَضِرَوَاتِ

İstediğin sebzelerden ekeceğin küçük bir bahçenin bulunması her ev için gereklidir.

كُلُّ إِنْسَانٍ لَا بُدَّ لَهُ مِنْ عَمَلٍ

Her kişinin bir işi olmalıdır.

لَا بُدَّ أَنْ أَفْعَلَ شَيْئًا قَبْلَ أَنْ يُصْبِحَ الطِّفْلُ فِي حَالَةٍ سَيِّئَةٍ

Çocuk kötü duruma düşmeden önce mutlaka bir şey yapmalıyım.

كُلُّ خَلِيلٍ فَلَهُ فُرْقَةٌ

لَا بُدَّ يَوْمًا مِنْ فِرَاقِ الْخَلِيلِ

Her dostun bir ayrılığı vardır. Dost(um)dan da bir gün ayrılık kaçınılmazdır.

لَا تَ : değildi(r), -medi(ği)

كَمْ أَهْلَكْنَا مِنْ قَبْلِهِمْ مِنْ قَرْنٍ فَنَادُوا وَاَلَاتِ حِينَ مَنَاصٍ

"Biz kendilerinden evvel nice ümmet(ler)i helâk ettik. O zaman çığlıklar kopardılar. Halbuki kurtulma vakti **değildi**." (38/3)

لَا تِ السَّاعَةُ سَاعَةٌ مَنَدَم

(Bu) saat, pişmanlık saati **değildir**.

طَلَبُوا صُلْحَنَا وَلَا تِ أَوَّانٍ
فَاجَبْنَا أَنْ لَيْسَ حِينَ بَقَاءٍ

Zamanı **olmadığı** halde, bizden barış istediler ve biz de (barış için) kalma zamanı **değil** diye cevap verdik.

özellikle (bilhassa)

لَا سِيَّما :

مَا أَقْتَلَ الْيَأْسَ لِأَهْلِ الْهَوَى
لَا سِيَّما مِنْ بَعْدِ إِطْمَاعِ

Aşk sahipleri için ümitsizlik ne de öldürücü! **Özellikle** özlettikten sonra.

أَحِبُّ الْأَزْهَارَ وَلَا سِيَّما الْوَرْدَ

Çiçekleri, **özellikle** de gülü severim.

يُعْجِبُنِي الطَّالِبُ النَّشِيطُ وَلَا سِيَّما طَالِبُ حِفْظِ دَرْسِهِ

Çalışkan öğrenci, **özellikle** dersini ezberleyen öğrenci hoşuma gider.

-memek için, ki... mesin

لَلَّا :

قَالَ الزُّهْرِيُّ : لِفُلَانٍ يَتَّكِلَ رَجُلٌ وَلَا يَتَأَسَّ رَجُلٌ

Zühri şöyle dedi: Bir adamın tam güvenmemesi ve ümit kesmemesi için...

وَحَيْثُ مَا كُنْتُمْ فَوَلُّوا وُجُوهَكُمْ شَطْرَهُ لِفُلَانٍ يَكُونُ لِلنَّاسِ عَلَيْكُمْ حُجَّةٌ

“Nerede olursanız yüzünüzü o tarafa çevirin ki, insanların, aleyhinizde (kullanabilecekleri) bir delil(ler)i olmasın.” (İn-sanların aleyhinizde (kullanabilecekleri) bir delili bulunmaması için ...) (2/150)

وَلَمْ أَسْكُنِ الْأَرْضَ الَّتِي تَسْكُنُهَا

لِفُلَانٍ يَقُولُوا صَابِرٌ لَيْسَ يَخْزَعُ

(Sevgilim!) “Sabırlı, hiç kaygılanmıyor” dememeleri için, senin durduğun yerde ben durmadım.

أَيُّهَا النَّاسُ حَافِظُوا عَلَى الصِّدْقِ لِفُلَانٍ يَكُونُ الْكَذِبُ خَطَرًا عَلَيْكُمْ

Ey insanlar! Yalanın aleyhinize bir tehlike olmaması için doğruluğu koruyun.

eğer ... -se

لَئِنْ = لَ + إِنَّ :

وَالَّذِي نَفْسِي بِيَدِهِ لَئِنْ صَدَقَ لَيَدْخُلَنَّ الْجَنَّةَ

Nefsim yed(-i kudret)inde olan Allah’a yemin ederim ki, eğer doğru söylediyse elbette cennete girecektir. (H)

لَئِنْ غِبْتَ عَنْ عَيْنِي يَا ابْنَةَ مَالِكٍ

فَشَخْصُكَ عِنْدِي ظَاهِرٌ لِعِيَانِي

*Ey Malik'in kızı! Sen gözümden kaybolsan (da) şeklin açık-
ça gözümün önündedir.*

لأنَّ : çünkü (zira), -dığı için

وَمَعْنَى هَذَا الْحَدِيثِ : أَنَّ الَّذِي يُسَرُّ بِقِرَاءَةِ الْقُرْآنِ أَفْضَلُ مِنَ الَّذِي
يَجْهَرُ بِقِرَاءَةِ الْقُرْآنِ ، لِأَنَّ صَدَقَةَ السِّرِّ أَفْضَلُ عِنْدَ أَهْلِ الْعِلْمِ مِنْ صَدَقَةِ
الْعَلَانِيَةِ

*Bu hadisin anlamı şudur:Kur'an'ı gizli okuyan kişi açıktan
okuyandan daha faziletlidir, çünkü ilim adamlarına göre gizli
(verilen) sadaka açık (verilen) sadakadan daha faziletlidir. (H)
لَمْ يَخْضِرِ الْوَزِيرُ هَذَا الْاجْتِمَاعَ لِأَنَّهُ كَانَ مَرِيضًا*

*Bakan bu toplantıya gelmedi, çünkü hastaydı. (Bakan hasta
olduğu için toplantıya katılmadı).*

لَدُنْ : kat..., taraf..., yan..., -dığı vakit (-ken),
dığında

وَهَبْ لَنَا مِنْ لَدُنْكَ رَحْمَةً

"Bize kendi katından bir rahmet ver." (3/38)

وَإِذَا لَأْتَيْنَاهُمْ مِنْ لَدُنَّا أَجْرًا عَظِيمًا

*"O zaman elbette onlara tarafımızdan büyük bir mükâfat
verdik. (4/67)*

الْمَدِينَةُ حَرَامٌ مِنْ لَدُنْ كَذَا إِلَى كَذَا

Medine, şu taraftan şu tarafa kadar Haramdır. (H)

مِنْ لَدُنْ صَدِيقِي

Arkadaşımın **yanından**...

لَدُنْ مَطْلَعِ الْفَجْرِ

Fecrin doğduğu **vakitte**... (Fecir vakti..)

زَارَنِي خَالِدٌ لَدُنْ صَبَاحٍ (صَبَاحًا)

Halit sabah **vakti** beni ziyaret etti.

سَافَرْتُ لَدُنْ طُلُوعِ الشَّمْسِ

Güneş doğduğunda yolculuğa çıktım.

لَدَى : yan...da, karşı...da, huzur...da, -e/-a, -de/ -da; -dığı vakt

وَأَلْفَيَا سَيِّدَهَا لَدَى الْبَابِ

"Kapının **yanında** kadının efendisine rastladılar." (12/25)

حَلَفْتُ بِمَائِرَاتِ حَوْلَ عَوْضِ
وَأَنْصَابِ تُرْكُنَ لَدَى السُّعَيْرِ

Avz (putunun) çevresinde oluk oluk akan kanlar ile Suayr (putunun) **yanında** bırakılmış olan dikili taşlara ant içtim.

هَذِهِ الْبِضَاعَةُ أَمَانَةٌ لَدَيْكَ

Şu ticaret malı senin **yanında** emanettir.

وَإِنْ كُلٌّ لَمَّا جَمِيعٌ لَدَيْنَا مُحْضَرُونَ

"Elbette onların hepsi **karşımızda** hazır bulunacaklar."
(36/32)

يَا مُوسَى لَا تَخَفْ إِنِّي لَا يَخَافُ لَدَيَّ الْمُرْسَلُونَ

Ey Musa! Korkma, çünkü benim huzurumda peygamberler korkmaz. (27/10)

إِذِ الْقُلُوبُ لَدَى الْحَنَاجِرِ كَاطْمِينٍ

Zira, yürekler gırtlaklara dayanmıştır. (40/18)

كَأَنَّ قُلُوبَ الطُّيْرِ رَطْبًا وَيَابَسًا
لَدَى وَكْرِهَا الْعُتَابُ وَالْحَشَفُ الْبَالِي

Kuşların yürekleri onun yuvasında kuru ve(ya) yaş iken sanki (ya) hünnap ve(ya) çürümüş hurma gibidirler.

إِنَّ مَرَضَ الْإِسْهَالِ أَكْثَرُ شَيْعًا لَدَى الْأَطْفَالِ

İshal hastalığı daha çok çocuklarda yaygındır.

انْطَلَقْتُ لَدَى طُلُوعِ الشَّمْسِ

Güneşin doğduğu vakit yürüdüm.

لَعَلَّ : belki de, belki, olur ki, ümit edilir ki, âdetâ

وَمَا يُدْرِيكَ لَعَلَّ السَّاعَةَ تَكُونُ قَرِيبًا

"Ne bilirsin, belki de o saat yakın (bir zamanda) olacaktır." (33/63)

لَعَلَّ خَيْرَ بَيْتٍ هُوَ ذَاكَ الَّذِي إِذَا أَقَمْتَ بِهِ قُلْتَ : حَيَاتِي هَهُنَا وَفِي مَا بَعْدُ

Belki de evlerin en iyisi, içinde oturduğun zaman : "Hayatım, bundan sonra da artık buradadır" dediğin şu evdir.

فَقُلْتُ: أَذْعُ أُخْرَى وَارْفَعِ الصَّوْتَ جَهْرَةً
لَعَلَّ أَبِي الْمِغْوَارِ مِنْكَ قَرِيبُ

Dedim ki, tekrar çağır ve sesini açıkça yükselt, bel ki Ebu'l-Miğvar sana yakındır.

لَا تَذَرِي لَعَلَّ اللَّهَ يُحْدِثُ بَعْدَ ذَلِكَ أَمْرًا

“Bilmezsın, olur ki Allah bunun arkasından bir iş peyda eder.” (65/1)

لَعَلِّي أَرْجِعُ إِلَى النَّاسِ لَعَلَّهُمْ يَعْلَمُونَ

“Ümit ederim ki, insanlara dönerim. Belki onlar bilirler.” (12/46)

لَعَلَّكَ بَاعِعٌ نَفْسِكَ أَلَّا يَكُونُوا مُؤْمِنِينَ

“Onlar mümin olmayacak diye âdetâ kendine kıyacaksın.” (26/3)

لَعَلَّمَا = لَعَلَّ + مَا : belki, ümit edilir ki

أَعِدْ نَظْرًا يَا عَبْدَ قَيْسٍ لَعَلَّمَا
أَضَاءَتْ لَكَ النَّارُ الْحِمَارَ الْمُقَيَّدَا

Ey Kays oğlu tekrar bak, belki ateş, bağlı olan eşiği(ni) sana aydınlat(ıp göster)ir.

لَعَلَّمَا الرَّجُلُ صَادِقٌ فِي حَدِيثِهِ

Belki de adam sözünde doğrudur.

لَعَلَّمَا جَيْشُ الْمُجَاهِدِينَ مُنْتَصِرٌ

Ümit edilir ki, mücahitlerin ordusu zafere ulaşır.

لَكِنْ : fakat, ancak (ama, lâkin, ne var ki), şu kadar var ki

مَا كَانَ مُحَمَّدٌ أَبَا أَحَدٍ مِنْ رِجَالِكُمْ وَلَكِنْ رَسُولَ اللَّهِ

“Muhammed, sizin erkeklerinizden hiç birinin babası değildir. Fakat o, Allah’ın elçisidir.” (33/40)

فَقَالَ : هَلْ رَأَى أَحَدٌ مِنْكُمْ اللَّيْلَةَ رُؤْيَا ، قَالَ : فَقُلْنَا لَا ، قَالَ لَكِنْ أَنَا رَأَيْتُ

Şöyle dedi: Sizden biriniz bu gece bir rüya gördü mü? Dedi ki, biz de dedik ki, hayır (görmedik). O da, fakat ben gördüm, dedi. (H)

عَلِمَ اللَّهُ أَنَّكُمْ سَتَذْكُرُونَهُنَّ وَلَكِنْ لَا تُؤَاعِدُوهُنَّ سِرًّا

“Allah bilmiştir ki, siz onları mutlaka hatırlayacaksınız ancak kendileriyle gizlice vaatleşmeyin.” (2/235)

قَالَ : لَا ، لَكِنْ رَبِّي وَرَبُّكَ اللَّهُ

Dedi ki, hayır, ancak benim de senin de Rabbin Allah’tır. (H)

لِكُلِّ ضِعْفٍ وَلَكِنْ لَا تَعْلَمُونَ

“Her kes için katmerli. Şu kadar var ki siz (bunu) bilmezsiniz.” (7/38)

إِنَّ ابْنَ وَرَقَاءَ لَا تَخْشَى بَوَادِرُهُ

لَكِنْ وَقَائِعُهُ فِي الْحَرْبِ تُنْتَظَرُ

İbn Verka, hile ve aldatmalarından korkulan biri değildir. Şu

kadar var ki, onun savaştaki vuruşmaları beklenir.

لَكِنْ : fakat, ancak (lakin), ne var ki

وَمَا كَفَرَ سُلَيْمَانُ وَلَكِنَّ الشَّيَاطِينَ كَفَرُوا

"Süleyman asla kâfir olmadı. **Fakat** o şeytanlar kâfirlerdi."
(2/102)

اسْمُ التَّفْرِقِ بَيْنَ
لَكِنْ مَعْنَاهُ مَوْتُ

Ayrılığın adı belli, fakat anlamı ölümdür.

أَنَا أَعْلَمُ ذَلِكَ وَلَكِنَّمَا أُوتِرُ الصُّمْتُ

Ben bunu biliyorum, fakat susmayı tercih ediyorum.

لَيْسَ عَلَيْكَ هُدَاهُمْ وَلَكِنَّ اللَّهَ يَهْدِي مَنْ يَشَاءُ

"Onları hidayete erdirmek senin üstüne borç değildir. **Ancak** Allah, dilediğini hidayete erdirir." (2/272)

لَا يَكْتُمُ الطَّرْفُ هَوَىٰ عَاشِقٍ
لَكِنَّمَا يُفْشِيهِ بِالذَّرْفِ

*Bakışlar aşkın sevgisini gizlemez. **Ancak** onu gözyaşlarıyla açığa vurur.*

عَزَمْتُ عَلَى السَّفَرِ لَكِنَّمَا السَّيَّارَةُ تَعَطَّلَتْ

*Yolculuğa karar verdim. **Ancak** araba bozuldu.*

كَانَ مُصْطَفَى يُرِيدُ أَنْ يُصْبِحَ قَاضِيًا أَوْ مُحَامِيًا لَكِنْ وَفَاةَ وَالِدِهِ مَنَعَتْهُ مِنْ
تَحْقِيقِ ذَلِكَ

Mustafa hakim veya avukat olmak istiyordu, ne varki, babasının ölümü bunun gerçekleşmesini engelledi.

bkz. لَكِنْ : لَكِنَّمَا = لَكِنْ + مَا :

لَكِي : -sin diye, -mek/-mesi için

قُلْتُ لَكَ ذَلِكَ لَكِي تَتْرُكُهُ عِنْدِي

Bunu, benim yanımda bırakasın diye sana söyledim. (H)

أَعْرَضْتُ عَنْهَا وَ قَدْ فَهِمْتُ لَكِي
تَحْسَبُ أَنِّي لِقَوْلِهَا نَاسٍ

Sevgilinin sözünü anladığım halde, unuttuğumu sansın diye ondan yüz çevirdim.

رَكِبْتُ السَّيَّارَةَ لَكِي اسْتَفِيدَ مِنَ الْوَقْتِ

Zamandan yararlanmak için arabaya bindim.

لَكَيْلًا : -memek için (ki ... -mesin)

فَأَتَابَكُمْ غَمًّا بَعْمٍ لَكَيْلًا تَحْزَنُوا عَلَى مَا فَاتَكُمْ وَلَا مَا أَصَابَكُمْ

“(Allah), ne elinizden gidene, ne de başınıza gelene üzülmemeniz için, sizi keder üstüne kederle cezalandırdı.” (3/153)

فَانْطَلَقَ مَعِيَ لَكَيْلًا تَفْحَشَ عَلَيَّ الْغُرْمَاءُ

Borçluların bana kötü söylememeleri için benimle birlikte

yürüdü. (H)

فَيَا رَبِّ أَلْفَ بَيْنَ قَلْبِي وَ قَلْبِهَا
لِكَيْلَا تَعْدَى بِي أَمَامِي وَلَا خَلْفِي

Rabbim! (Sevgilimin) önümden ve arkamdan bana düşmanlık etmemesi için kalbimle onun kalbinin arasını ısındır.

bkz. كَيْمَا

لَكَيْمَا :

-medi, -memiş, -mez/maz

لَمْ :

أَلَمْ أَقُلْ لَكُمْ

"Size demedim mi?" (2/33)

لَمْ أَتَدْمَ عَلَى مَا فَعَلْتُهُ

Yaptığım şeye pişman olmadım.

فَانْظُرْ إِلَى طَعَامِكَ وَشَرَابِكَ لَمْ يَتَسَنَّهْ

"Yiyeceğine ve içeceğine bak, henüz bozulmamıştır." (2/259)

مَنْ كَانَ لَمْ يُؤْتَ عِلْمًا فِي بَقَاءِ غَدٍ
مَاذَا تَفَكَّرُهُ فِي رِزْقِ بَعْدَ غَدٍ

Yarının bekası hakkında kendisine bilgi verilmemiş olan kişi, yarından sonraki rızık hakkında düşüncesi ne olabilir?

مَنْ قَرَأَ فِي لَيْلَةٍ عَشْرَ آيَاتٍ لَمْ يُكْتَبْ مِنَ الْغَافِلِينَ

Kim bir gecede on ayet okursa gafillerden yazılmaz. (H)

niçin? niye ? (neden?)

لَمْ = لَ + مَا :

لَمْ تَقُولُوا مَا لَا تَفْعَلُونَ

Yapmadığınız şeyleri **niçin** söylersiniz? (61/2)

قَالَ: أَتَذَرُونَ لِمَ رَمَيْتُهُ ؟

Onu **niçin** attığımı biliyor musunuz? dedi. (H)

لِمَ يَسْأَلُ الْقَاضِي الْمُتَّهَمَ أَسْئَلَةً كَثِيرَةً

Hakim zanlıya **niçin** çok soru soruyor?

يَا أَهْلَ الْكِتَابِ لِمَ تُحَاجُّونَ فِي إِبْرَاهِيمَ

“Ey kitap ehli, İbrahim hakkında **niye** çekişip duruyorsunuz?” (3/65)

خَدَّ مَتَّ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَعَم) فَمَا قَالَ لِي أَفَ قَطُّ وَلَا قَالَ لِي لَشَيْءٍ
صَنَعْتُهُ لِمَ صَنَعْتَ كَذَا وَكَذَا

Hizmet Peygamber'e ettim, bana asla of demedi, yaptığım bir şey için de bunu **niye** şöyle şöyle yaptın demedi. (H)

لِمَ الضَّحْكُ ؟

Gülme **niye**? (Niye gülüyorsun?)

-dığı zaman, -dığında, -ınca, (-ken), -dığı için, **لَمَّا**
henüz (hâlâ, daha) ... -medi/-memiş (istisna olur)

فَلَمَّا أَنْ جَاءَ الْبَشِيرُ

"Fakat müjdeci geldiği zaman ..." (12/96)

فَلَمَّا كُتِبَ عَلَيْهِمُ الْقِتَالُ تَوَلَّوْا إِلَّا قَلِيلًا مِّنْهُمْ

“Uhdelerine savaş yazıldığında, içlerinden birazı müstesna olmak üzere yüz çevirdiler.” (2/246)

فَقَالَ فَرِيقٌ الْقَوْمِ لَمَّا تَشَدُّهُمْ
نَعَمْ وَفَرِيقٌ لَّيْمُنُ اللَّهِ لَا تَذَرِي

Onları aradığımızda, bir kısım topluluk dedi ki, “evet” (onlardan haberimiz var). Bir kısmı da “Allah’a ant olsun ki, biz bilmiyoruz” dediler.

فَلَمَّا جَاءَهُمْ بَيِّنَاتِنَا إِذَا هُمْ مِنْهَا يَضْحَكُونَ

“Fakat onlara ayetlerimiz gelince bir de ne görsünler, onlar bu ayetlere gülüyorlar.” (43/47)

لَمَّا هَطَلَ الْمَطَرُ جَرَى السَّيْلُ

Yağmur yağınca seller aktı.

فَلَمَّا تَفَرَّقْنَا كَأَنِّي وَمَالِكُ
لِطَوَّلِ اجْتِمَاعٍ لَمْ نَبْتَ لَيْلَةً مَعًا

Ben ve Malik, uzun bir süre birliktelikle beraber, bir birimizden ayrılınca sanki (bana) bir gece bile beraber gecelememişsiz (gibi) geldi.

لَمَّا سَمِعْتُ الْخَبَرَ سُرِرْتُ كَثِيرًا

Haberi duyunca çok sevindim.

وَلَقَدْ أَهْلَكْنَا الْقُرُونَ مِنْ قَبْلِكُمْ لَمَّا ظَلَمُوا

“Ant olsun ki, sizden evvelki devirler (de geçmiş ümmetler)i zulmettikleri için helak etmişizdir.” (10/13)

أَوَلَمَّا أَصَابَتْكُمْ مُصِيبَةٌ قَدْ أَصَبْتُمْ مِثْلَيْهَا قُلْتُمْ أَنَّى هَذَا

“İki katını başlarına getirdiğiniz bir bela, kendi başınıza gelmiş olduğu için mi “Bu nereden?” dediniz.” (3/165)

بَلْ لَمَّا يَذُوقُوا عَذَابِ

“Hayır, onlar benim azabımı **henüz** tatmadılar.” (38/8)

فَإِنْ كُنْتُمْ مَّاكُولًا فَأَكُلْ خَيْرَ أَكَلٍ
وَلَا فَادْرِكْنِي وَلَمَّا أَمَزَقِ

Eğer ben öldürüleceksem, bari en iyi öldürücü sen ol! Yoksa ben **henüz** parçalanmamışken bana yetiş.

كَلَّا لَمَّا يَقْضِ مَا أَمَرَهُ

“Gerçek (o insan Allah'ın) emrettiği şeyleri yerine getirmemiştir.” (80/23)

فَجِئْتُ قُبُورَهُمْ بَدَاءً وَلَمَّا
فَنَادَيْتُ الْقُبُورَ فَلَمْ يُجِبْنِي

Ben **daha** (önce ulu birisi) **olmadığım** halde, onların kabirlerine ulu bir kişi olarak geldim ve bu kabirlere seslendim de onlar da (hiçbir) cevap vermediler.

قَارَبَتِ الْبَاحِرَةُ الْمِينَاءَ وَلَمَّا

Gemi limana yaklaştı. (Ancak) **hâlâ** (girmedi.)

إِنْ كُلُّ نَفْسٍ لَمَّا عَلَيْهَا حَافِظٌ

“Hiçbir kimse yoktur ki, üzerinde bir koruyucu bulunmasın.” (86/4)

asla/ ... -mez/maz, -meyecek,

لَنْ :

وَمَنْ يَتَّبِعْ غَيْرَ الْإِسْلَامِ دِينًا فَلَنْ يُقْبَلَ مِنْهُ

Kim İslam'dan başka bir din ararsa (bu din) asla kabul edilmez.(3/85)

أَيَحْسَبُ الْإِنْسَانُ أَنْ لَنْ نَجْمَعَ عِظَامَهُ

"İnsan, biz onun kemiklerini toplayıp bir araya getiremeyeceğimizi mi zanneder?" (75/3)

وَاللَّهُ لَنْ يَصِلُوا إِلَيْكَ بِجَمْعِهِمْ
حَتَّى أَوْسَدَ فِي الثَّرَابِ دَفِينًا

Allah'a ant olsun ki, ben (başımı) toprağa koyup gömülmedikçe, onların tamamı (dahi, zarar vermek için) sana ulaşamayacaklar.

فَلَنْ يُضِيعَ حَقُّكَ

Senin hakkını asla zayi etmeyecek.

لَنْ تَزَالُوا كَذَلِكَمْ ثُمَّ لَأَزِلَّ سَتُ لَكُمْ خَالِدًا خُلُودَ الْجِبَالِ

*Sizler (şan ve şerefli olarak) böyle payidar olunuz! Sonra ben de dağlar durdukça sizin için (hizmette) var olayım.
(Bu beyitte لَنْ dua için gelmiştir)*

eğer (şayet) ... -se/-sa, -se/sa, takdirde, -se

لَوْ :

... de, (mastar olarak kullanılır); Ayrıca bkz. وَلَوْ

وَلَوْ أَنَّهُمْ آمَنُوا وَاتَّقَوْا لَمَثُوبَةٌ مِنْ عِنْدِ اللَّهِ خَيْرٌ لَوْ كَانُوا يَعْلَمُونَ

“Eğer onlar iman edip de sakınmış olsalardı, Allah katından sevap elbette daha hayırlı olurdu. Eğer bunu bilselerdi.”
(2/103)

لَوْ كُنْتُ مُتَّخِذًا أَحَدًا خَلِيلًا لَأَتَّخِذْتُهُ خَلِيلًا

Eğer birisini dost edinmiş olsaydım, onu (Ebubekir'i) dost edinirdim. (H)

لَوْ أَنَّ فِي شَرَفِ الْمَأْوَى بُلُوغَ مَنِيٍّ
لَمْ تَبْرَحِ الشَّمْسُ يَوْمًا دَارَةَ الْحَمَلِ

Eğer mevki ve makam şerefinde, arzulara ulaşmak bulunsaydı, güneş hiçbir gün koç burcunu terk etmezdi.

لَوْ دَرَسْتَ جَيِّدًا لَفُزْتَ فِي الْإِمْتِحَانِ

Eğer iyi çalışsaydın, elbette sınavda başarılı olurdun.

وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ لَذَهَبَ بِسَمْعِهِمْ

"Allah dileseydi onların işitmelerini giderirdi." (2/20)

لَوْ كَانَ لِابْنِ آدَمَ وَادِيَانِ مِنْ مَالٍ لَابْتَغَى إِلَيْهِمَا ثَلَاثًا

İnsan oğlunun iki vadi (dolusu) malı olsa bunlara(ek), bir üçüncüsünü daha ister. (H)

لَوْ كَثُرَ الْعِتَابُ نَفَرَ مِنْكَ الْأَصْدِقَاءُ

Azarlama(n) çok olursa arkadaşlar(ın) senden nefret ederler.

وَلْيَخْشَ الَّذِينَ لَوْ تَرَكَوْا مِنْ خَلْفِهِمْ ذُرِّيَّةً ضِعَافًا

"Arkalarında aciz ve küçük evlatlar bıraktıkları takdirde onlara karşı endişe edenler saygı ile korksunlar." (4/9)

لَوْ تَنْزِلُ عِنْدَنَا فَتَنْصِيبَ خَيْرًا

Bize geldiğin takdirde iyiliğe ulaşırsın.

لَوْ تَزُورُنَا فَتُكْرِمَكَ

Bizi ziyaret etseydin de sana ikramda bulunsaydık.

تَوَدُّ لَوْ أَنَّ بَيْنَهَا وَبَيْنَهُ أَمَدًا بَعِيدًا

"Onunla kendisi arasında uzak bir mesafe olmasını arzu edecek." (3/30)

لَوْ لَا : eğer (şayet) ... –meseydi/olmasaydı, ne olur
... -se/sa; -saydı ... ya! , -meli/malı ... de-
ğil mi?

وَمَا كُنَّا لِنَهْتَدِيَ لَوْلَا أَنْ هَدَانَا اللَّهُ

"Eğer Allah bize hidayet etmeseydi, kendiliğimizden bunun yolunu bulmuş olamazdık." (7/43)

فَلَوْلَا أَنَّهُ كَانَ مِنَ الْمُسَبِّحِينَ

"Eğer çok tesbih edenlerden olmasaydı..." (37/143)

لَوْلَا أَنْ أَشُقَّ عَلَى أُمَّتِي لِأَمْرِ تَهُم بِالسَّوَاكِ

Eğer ümmetime zorluk çıkaracak olmasaydım misvak kullanmayı emrederdim. (H)

اللَّهُمَّ لَوْلَا أَنْتَ مَا اهْتَدَيْنَا

وَلَا تَصَدَّقْنَا وَلَا صَلَّيْنَا

Allahım! Eğer Sen olmasaydın hidayete eremez, tasaddukta bulunamaz ve namaz (da) kılamazdık.

لَوْلَا الْعِلْمُ لَسَادَ الْجَهْلُ

İlim olmasaydı cahillik hakim olurdu.

فَلَوْلَا فَضْلُ اللَّهِ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَتُهُ لَكُنْتُمْ مِنَ الْخَاسِرِينَ

"Allah'ın fazlu rahmeti olmasaydı elbette zarara uğrayanlardan olurdunuz." (2/64)

أَعْلَلُ النَّفْسَ بِالْأَمَالِ أَرْقُبُهَا
مَا أَضَيَّقَ الْعَيْشَ لَوْلَا فُسْحَةُ الْأَمَلِ

Nefsi(mi), umutları bekleyerek oyalarım. Umut enginliği olmasaydı yaşamak ne kadar daralır (ve güçleşir)di.

وَقَالَ الَّذِينَ لَا يَعْلَمُونَ لَوْلَا يُكَلِّمُنَا اللَّهُ

"Bilmeyenler şöyle dedi: Ne olur Allah bizimle konuşsa!" (2/118)

وَإِذَا لَمْ تَأْتِهِمْ بَآيَةٌ قَالُوا لَوْلَا اجْتَبَيْتَهَا

"Onlara bir ayet gelmediği vakit derler ki: Onları toptasaydın ya!" (7/203)

لَوْلَا احْتَرَمْتَ مُعَلِّمَكَ

Öğretmenine saygı gösterseydin ya!

لَوْلَا تَسْتَغْفِرُونَ اللَّهَ لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ

"Allah'tan yarlığanmanızı istemeli değil misiniz? Umulur ki esirgenirsiniz." (27/46)

لَوْ مَا : -eğer (şayet) ... -meseydi, -meli değil miydi?
-sen(iz)e !

لَوْ مَا إِصَاخَةُ لِلْوُشَاةِ لَكَانَ لِي
مِنْ بَعْدِ سُخْطِكَ فِي رِضَاكَ رَجَاءُ

Eğer koğucuları dinleme(n) olmasaydı, öfkelenmenden sonra, hoşnut olmanda benim için bir ümit olurdu.

لَوْ مَا تَأْتِينَا بِالْمَلَائِكَةِ إِنْ كُنْتَ مِنَ الصَّادِقِينَ

"Eğer doğru söyleyenlerdensen, bize melekleri getirmeli değil miydin?" (Eğer doğru söyleyenlerdensen, bize melekleri getirsene!) (15/7)

لَيْتَ : keşke/ ne olurdu... -se/-sa !, eyvah...-se/-sa

يَا لَيْتَنِي كُنْتُ مَعَهُمْ فَأَفُوزَ فَوْزًا عَظِيمًا

"Keşke ben de onlarla beraber olsaydım da büyük bir murada erseydim!" (4/73)

يَا لَيْتَ إِخْوَانَنَا يَعْلَمُونَ بِمَا صَنَعَ اللَّهُ لَنَا

Keşke kardeşlerimiz, Allah'ın bizim için yarattığı şeyleri bir bilseler! (H)

يَقُولُونَ يَا لَيْتَنَّا أَطَعْنَا اللَّهَ وَأَطَعْنَا الرَّسُولَ

"Eyvah bize! (Keşke) Allah'a itaat etseydik ve Peygambere itaat etseydik!" (33/66)

لَيْتَ الْمَذْنِبَ مُعْتَرِفٌ بِذَنْبِهِ

Keşke suçlu suçunu itiraf etse.

يَا لَيْتَ لَنَا مِثْلَ مَا أُوتِيَ قَارُونُ

"Ne olurdu, Karun'a verilen (servet) gibi bizim de olsaydı!" (28/79)

تُخَبِّرُنِي الْأَخْلَامُ أَنِّي أَرَاكُمْ
فَيَا لَيْتَ أَخْلَامَ الْمَنَامِ يَقِينُ

Düşler sizi gördüğümü bana haber veriyorlar. Ah keşke rüyaların tatlılıkları gerçek olsa!

لَيْتَمَا = لَيْتَ + مَا : keşke... –se/seydi

قَالَتْ أَلَا لَيْتَمَا هَذَا الْحَمَامُ لَنَا
إِلَى حَمَامَتِنَا أَوْ نِصْفَهُ فَقَدْ

“Keşke bizim dişi güvercinimizle birlikte, şu güvercinler ve (bir de) bunların yarısı (kadarı) bizim olsaydı! Bize yeterdi” dedi.

لَيْتَمَا الْحَقِيقَةُ مَعْرُوفَةٌ لَنَا

Keşke hakikat bizce bilinseydi.

لَيْسَ : değil.

أَيْنَ الْمَفَرُّ وَالْإِلَهُ الطَّالِبُ
وَالْأَشْرَمُ الْمَغْلُوبُ لَيْسَ الْغَالِبُ

İsteyen Allah olunca kaçış nereye? Eşrem (Ebrehe) ise galip değil mağlup olmuştur.

قَبِضْتُ خَمْسَةَ جُنَيْهَاتٍ لَيْسَ غَيْرُ

Beş Cüneyh aldım, başka değil.

لَيْمُنُ : Bkz. أَيْمُنُ

م

مَا : -dığı(/-eceği), ...ki (-deki), şey (şeyler), ne?, her/ne ... -se, -en/-an, yok, değil, ne... (olumsuzluk bildirir), -me/-ma, -dığı sürece, her hangi, ne kadar...! ne...! (beğeni ifade eder) a-detâ (belirsizlik ifade eder)

كُلُوا مِنْ طَيِّبَاتِ مَا رَزَقْنَاكُمْ

“Size verdiğimiz güzel rızıklardan yiyin.” (2/57).

أَوَلَا يَعْلَمُونَ أَنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ مَا يُسِرُّونَ وَمَا يُعْلِنُونَ

“Bilmiyorlar mı ki, Allah onların gizlediklerini ve açığa vurdıklarını biliyor?” (2/77).

وَهَبَ أَبُو بَكْرٍ لِلْإِسْلَامِ كُلَّ مَا يَمْلِكُ مِنْ مَالٍ

Hiz. Ebu Bekir, sahip olduğu bütün malları islama bağışladı.

وَلَا تُسْأَلُونَ عَمَّا كَانُوا يَعْمَلُونَ

“Siz onların yaptıklarından sorumlu olmazsınız.” (2/134)

فَلَمَّا أَضَاءَتْ مَا حَوْلَهُ

“(O ateş) çevresindekileri aydınlatınca...” (2/17)

إِذْ أَوْحَيْنَا إِلَىٰ أُمِّكَ مَا يُوحَىٰ

“Bir zaman, vahyedilecek şeyi annene vahyetmiştik.” (20/38)

وَاللَّهُ مُخْرِجٌ مَا كُنْتُمْ تَكْتُمُونَ

“Allah, sizin gizlemiş olduğunuz şeyleri açığa vurandır.”

(2/72)

لِمَا نَافِعٍ يَسْعَى اللَّيْبُ فَلَا تُكُنْ
لِشَيْءٍ بَعِيدٍ نَفَعُهُ الدَّهْرُ سَاعِيًا

Akıllı kişi faydalı şey(ler) için gayret eder. Öyleyse, zaman içerisinde faydası uzak olan bir şey için çaba harcayan olma!

وَمَا تِلْكَ بِيَمِينِكَ يَا مُوسَى؟

“Ey Musa! Şu sağ elindeki nedir?” (20/17).

أَرَى أَلَّاكَ تُحِبُّ أَنْ تُعَلَّمَ : مَا الْخَبْرُ؟

“Haber nedir?” öğrenmek istediğini sanıyorum.

مَا اسْمُكَ؟

Adın nedir?

هُوَ الَّذِي خَلَقَ لَكُمْ مَا فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا

“Yerde ne varsa hepsini sizin için yaratan O’dur.” (2/29)

وَمَا تُنْفِقُوا مِنْ خَيْرٍ يُؤْتِ إِلَيْكُمْ

“Her ne hayır işlerseniz, o size geri verilir.” (2/272).

مَا تَتَعَلَّمُ يَفِدْكَ

Ne öğrenirsen sana faydası olur.

مَا عِنْدَكُمْ يَنْفَدُ وَمَا عِنْدَ اللَّهِ بَاقٍ

“Sizin yanınızda olan (şeyler) tükenir, Allah’ın katında olanlar ise bâkidir.” (16/96)

لَعَمْرُكَ مَا فِي الْأَرْضِ ضِيقٌ عَلَى أَمْرٍ
سَرَى رَاغِبًا أَوْ رَاهِبًا وَهُوَ يَغْلُ

Sana yemin olsun ki, akli başında olup ta, (ister arzuladıklarını) umarak, ister (istemediklerinden) korkarak gece karanlıklarında yürüyen kişi için yer yüzünde darlık yoktur.

مَا هَذَا بَشَرًا

"Bu bir beşer **değildir**." (12/31)

مَا الطَّقْسُ بِمُمْطِرٍ

*Hava yağışlı **değil**.*

مَا إِنَّ خَالِدَ شُجَاعٌ

*Halit elbette kahraman **değildir**.*

مَا أَنْتَ إِلَّا كَرِيمٌ

*Sen cömert birisinden başkası **değilsin**.*

مَا كَانَ إِبْرَاهِيمُ يَهُودِيًّا وَلَا نَصْرَانِيًّا

"İbrahim **ne** Yahudi **ne** de Hristiyandı." (3/67)

وَمَا تُنْفِقُونَ إِلَّا ابْتِغَاءَ وَجْهِ اللَّهِ

"Siz **harcamazsınız**, Allah'ın rızasını istemeniz hariç .. (Siz ancak Allah'ın rızasını elde etmek için **harcarsınız**). " (2/272)

مَا حَضَرَ الطَّبِيبُ

*Doktor **gelmedi**.*

مَا كَانَ الْمُهْمِلُ بِنَاجِحٍ

*İhmalkâr başarılı ol(a)**maz**.*

فَمَا اسْتَقَامُوا لَكُمْ فَاسْتَقِيمُوا لَهُمْ

"Onlar size karşı doğru oldukları sürece siz de olara karşı doğru olunuz." (9/7)

مَا دُمْتُ حَيًّا

"Yaşadığım sürece ..." (19/31)

لَا يَزَالُ الرَّجُلُ عَالِمًا مَا طَلَبَ الْعِلْمَ

Kişi ilim öğrendiği sürece alimdir. (H)

أَلَا تَنْسَى كُلَّ يَوْمٍ بَعْضًا مِنْ كُتُبِكَ فِي مَكَانٍ مَا

Her gün, kitaplarından bir kısmını **her hangi** bir yerde unutuyor musun?

اشْتَرَيْتُ كِتَابًا مَا

Her hangi bir kitap satın aldım.

فَمَا أَصْبَرَهُمْ عَلَى النَّارِ

"Onlar ateşe **ne kadar** da dayanıklıdır!" (2/175)

أَعْلَلُ النَّفْسَ بِالْأَمَالِ أَرْقُبُهَا
مَا أَضْيَقَ الْعَيْشَ لَوْلَا فَسْحَةُ الْأَمَلِ

Nefsi(mi), umutları bekleyerek oyalarım. Umut enginliği olmasaydı yaşamak **ne kadar** daralır (ve güçleşir)di.

مَا أَجْمَلَ النَّصْرَ

Zafer ne güzel!

كَانَ التَّقْدُمُ الصَّنَاعِي فِي الْعَصْرِينِ الْمُنْصَرِمِينَ قَدْ خَدَّرَ الدُّنْيَا نَوْعًا مَا

Geçen iki asırdaki **sınai** ilerleme dünyayı **âdetâ** uyuşturmuştu.

سَاسَافِرُ عَمَّا قَرِيبٍ

Yakında yolculuğa çıkacağım.

كَثِيرًا مَا تَبْكِي هَذِهِ الْأَيَّامَ

Çoğu kere bu günlere ağlıyorsunuz.

قَلِيلًا مَا تَضْحَكُ

Çok az güleriz.

وَحَيْثُ مَا كُنْتُمْ فَوَلُّوا وُجُوهَكُمْ شَطْرَهُ

“Nerede olursanız, yüzlerinizi o tarafa çevirin.” (2/144)

-(n)ın dışında, -den hariç,

مَا خَلَا :

أَلَا كُلُّ شَيْءٍ مَّا خَلَا اللَّهَ بَاطِلٌ
وَكُلُّ نَعِيمٍ لَّا مَحَالَةَ زَائِلٌ

Bilmiş olun ki, Allah'ın dışında her şey batıldır. Her nimet de şüphesiz yok olucudur.

تَوَجَّهَ الْمَسَافِرُونَ إِلَى الطَّائِرَةِ مَا خَلَا حَسَنًا

Hasan'dan başka yolcular uçağa yöneldi.

-dığı sürece (-dığı müddetçe, dıkça)

مَا دَامَ :

مَا دُمْتُ حَيًّا

"Yaşadığım sürece ..." (19/31)

لَا يَزَالُ الْعَبْدُ فِي صَلَاةٍ مَا دَامَ يَنْتَظِرُ الصَّلَاةَ

Bir kul, namazı beklediği sürece namazdadır. (H)

لَا أَسْتَطِيعُ لِلْإِسْتِمْرَارِ فِي السَّيْرِ مَا دَامَ الْمَطَرُ غَزِيرًا

Yağmur sağanak olduğu sürece yürümeye devam edemiyorum.

ne?

مَاذَا :

مَاذَا أَرَادَ اللَّهُ بِهَذَا مَثَلًا

“Allah bu misal ile ne murat etti?” (2/26)

أَيُّ الْأَعْمَالِ أَفْضَلُ؟ قَالَ : إِيْمَانٌ بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ، قَالَ : قِيلَ ثُمَّ مَاذَا؟

Hangi ameller daha faziletlidir? O da dedi ki, Allah’a ve peygamberine inanmaktır. Dedi ki, sonra nedir? denildi. (H).

مَاذَا عَلَى مَنْ شَمَّ ثُرْبَةَ أَحْمَدَ
أَنْ لَا يَشُمَّ مَدَى الزَّمَانِ غَوَالِيَا

(Peygamberimiz) Ahmed’in toprağını koklayan kişiye, hayat boyu en güzel kokuları koklamasa ne olur?

مَاذَا تُشَاهِدُ فِي الْحَدِيقَةِ

Bahçede ne görüyorsun?

hâlâ (henüz, daha), devam etti

مَا زَالَ :

وَمَا زِلْتُ أَبْغِي الْمَالَ مُذْ أَنَا يَافِعُ

Ben geçliğimden beri hâlâ mal istiyorum.

مَا زَالَ الْجَوُّ غَائِمًا

Hava hâlâ bulutlu.

مَا زَالَ جِبْرِيلُ يُوصِينِي بِالْجَارِ، حَتَّى ظَنَنْتُ أَنَّهُ سَيُورُّهُ

Cebrail bana komşu hakkında tavsiyeye devam etti. Hatta onu bana varis kılacağını sandım. (H)

-den başka, hariç

مَا عَدَا :

مَا عَدَا عِيسَى بْنُ مَرْيَمَ

Meryem oğlu İsa'dan başka. (H)

السِّرُّ يَكْتُمُهُ الْاِثْنَانِ بَيْنَهُمَا
وَ كُلُّ سِرٍّ عَدَا الْاِثْنَيْنِ مُنْتَشِرٌ

Sırrı iki (kişi) aralarında saklarlar. İki (kişi)den başka ki her sır yayılır.

حَضَرَ الطَّلَابُ مَا عَدَا خَالِدًا

Halit hariç öğrenciler geldiler.

hiç bir ... yok

مَا مِنْ :

وَمَا مِنْ دَابَّةٍ فِي الْأَرْضِ إِلَّا عَلَى اللَّهِ رِزْقُهَا

“Yer yüzünde hiç bir canlı yok ki, rızkı Allah'ın üzerine olmasın.”(11/6)

مَا مِنْ بَيْتٍ يُقْرَأُ فِيهِ سُورَةُ الْبَقَرَةِ إِلَّا خَرَجَ مِنْهُ الشَّيْطَانُ

Bakara sûresi okunan hiç bir ev yoktur ki, şeytan ondan çıkmış olmasın. (H)

مَا مِنْ عَظِيمٍ قَدْ انْقَادَ الْمُلُوكُ لَهُ
إِلَّا يَرَى لَكَ إِجْلَالًا وَ إِعْظَامًا

Sultanların boyun eğdiği hiç bir ulu kişi yok ki, senin için saygı ve tazim göstermesin.

مَا مِنْ طَرِيقَةٍ لِلْوُصُولِ إِلَى قِمَّةِ الْجَبَلِ لِأَنَّ التَّلُوجَ تَغْطِي الطُّرُقَ جَمِيعَهَا

Dağın tepesine ulaşmak için hiç bir yol yok. Çünkü, kar bütün yolları kapamış.

ne zaman?, ne zaman ... -se, -den

مَتَى :

وَيَقُولُونَ مَتَى هَذَا الْوَعْدُ

“Bu va’d (tehdit) *ne zaman?*” derler ? (67/25)

مَتَى السَّاعَةُ

Kıyamet ne zaman? (H).

مَتَى رَحَلْتَ إِلَى الْمَدِينَةِ؟

Şehire ne zaman göç ettin?

وَلَا يَذَرِي مَتَى كَانَ

Ne zaman olduğunu bilmiyor. (H).

أَنَا ابْنُ جَلَا وَطَلَأُ الثَّنَائِيَا

مَتَى أَضَعُ الْعِمَامَةَ تُعْرِفُونِي

Ben her şeyi açık, zorluklar ve güçlüklerin üstesinden gelen biriyim. Ne zaman sarığı(mı bir yere) koysam beni tanır-sınız.

مَتَى تُتَقِنَ عَمَلَكَ تَبْلُغَ أَمَلَكَ

Ne zaman işini sağlam yaparsan, arzularına kavuşursun.

شَرِبْنَا بِمَاءِ الْبَحْرِ ثُمَّ تَرَفُّعَتْ

مَتَى لَحَجَّ خُضِرَ لَهُنَّ نَسِيجُ

Bulutlar denizin gürültülü yeşil bulutlarından suya doyup sonra göğe doğru yükseldiler.

مِثْلَمَا :	-dığı gibi (-dığı şekilde)
--------------------	-----------------------------------

إِذَا الْمَرْءُ لَمْ يَنْزِلْ مِنَ الْوَدِّ مِثْلَمَا
بَذَلْتُ لَهُ فَأَعْلَمَ بِأَنِّي مُفَارِقُهُ

Kişi, benim kendisine sarf ettiğim gibi sevgi sarf etmediğinde bil ki, ben ondan ayrılıyorum.

غَنَيْتَ مِثْلَمَا غَنَى الْبُلْبُلُ

Bülbülün şarkı söylediği gibi şarkı söyledin..

مُذَّ :	-den beri, den itibaren
----------------	--------------------------------

لَمْ يَلَقْ ابْنُ آدَمَ شَيْئًا قَطُّ مُذْ خَلَقَهُ اللَّهُ أَشَدَّ عَلَيْهِ مِنَ الْمَوْتِ

Allah yarattığından beri, insan oğlu ölümden daha acı bir şeyle kesinlikle karşılaşmamıştır. (H)

وَمَا زِلْتُ أَبْغِي الْمَالَ مُذْ أَنَا يَافِعٌ

Ben gençliğimden beri hâlâ mal istiyorum.

مَا رَأَيْتُكَ مُذْ يَوْمَانِ

İki gündür (iki günden beri) seni görmedim.

لَمْ أَرَهُ مُذْ يَوْمَيْنِ

İki günden beri onu görmedim.

سَافَرَ أَخِي مُذْ طَلَعَتِ الشَّمْسُ

Güneş doğduğu andan itibaren kardeşim yola çıktı.

beraber, ile

مَعَ :

إِنَّ اللَّهَ مَعَ الصَّابِرِينَ

"Allah sabredenlerle **beraber**dir." (2/153)

أَنْتَ مَعَ مَنْ أَحْبَبْتَ

Sen sevdiğinle **berabersin**. (H)فَلَمَّا تَفَرَّقْنَا كَأَنِّي وَمَالِكٌ
لِطَوَّلِ اجْتِمَاعٍ لَمْ يَبْتَ لَيْلَةٌ مَعَاBen ve Malik, uzun bir süre birliktelikle beraber, bir birimizden ayrılınca sanki (bana) bir gece bile **beraber** gecelememişiz (gibi) geldi.

خَالِدٌ يَتَحَدَّثُ مَعَ الْمَدِيرِ الْآنَ

Halit şu anda müdürle konuşuyor.

neden (neye)

مِمَّ = مِنْ + مَا :

مِمَّ تَضْحَكُ ؟

Neden gülüyorsun? (H)

مِمَّ وَفِيمَ قَتَلِي
أَمَّا لَكُمْ مَعَادُÖldürülmem **neden** ve ne sebeple? Sizin için dönüş yok mu?-dığı şey(ler)den, -dğından ötü-
rü, -den/-dan, neye? : مِمَّا = مِنْ + مَا :

وَمِمَّا رَزَقْنَاهُمْ يُنْفِقُونَ

“...ve kendilerine rızık olarak **verdiğimiz şeylerden** infāk ederler.” (2/3)

وَمِمَّا لَا يَعْلَمُونَ

“...ve bilmedikleri **şeylerden**...” (36/36)

وَوَيْلٌ لَهُمْ مِمَّا يَكْسِبُونَ

“... Ve kazandıklarından **ötürü** vay haline onların!” (2/79)

كُلُوا مِمَّا فِي الْأَرْضِ حَلَالًا طَيِّبًا

“Yer yüzünde bulunanların **helal ve temiz olanlarından** yiyin.” (2/168)

لَيْتَ الْكِلَابَ لَنَا كَأَنْتُمْ مُجَاوِرَةٌ
وَلَيْتَنَا لَا نَرَىٰ مِمَّا نَرَىٰ أَحَدًا

Keşke bize, köpekler komşu olsalardı ve keşke birinden gördüğümüzü görmemiş olsaydık.

أَلَا تَسْأَلُونِي مِمَّا أَضْحَكُ

Neye güldüğümü bana sorsanız ya! (H)

<p>مَنْ : kim?, kimse(ler), kişi(ler), kimi, (her) kim ... -se, -en/-an,</p>
--

وَمَنْ أَحْسَنُ مِنَ اللَّهِ صِبْغَةً

“Allah’tan daha güzel boyası olan **kim?**” (2/138)

أَنْظُرْ مَنْ يَطْرُقُ الْبَابَ ؟

Bak, kapıyı **kim** çalıyor?

إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ مَنْ كَانَ مُخْتَالًا فَخُورًا

"Allah, kendini beğenen ve daima böbürlenene **kimseyi** sevmez." (4/36)

وَمِنَ النَّاسِ مَن يَقُولُ آمَنَّا بِاللَّهِ

"İnsanlardan öyle **kimseler** vardır ki, "Allah'a inandık" derler." (2/8)

فَكَفَىٰ بِنَا عَلٰى مَن غَيْرِنَا
حُبُّ النَّبِيِّ مُحَمَّدٍ إِيَّانَا

Hız. Peygamber Muham-med'in bizi sevmesi, bizim dışımızdaki **kimselere** karşı, bize (üstünlük olarak) yeter.

فَإِنْ عَلَانِي مِّنْ دُونِي فَلَا عَجَبٌ
لِّيَ أَسْوَءُ بِأَنْحِطَاطِ الشَّمْسِ عَنْ زُحَلٍ

Benden aşağı olan **kişiler**, beni geçerse (bunda) şaşılacak bir şey yok. (Zira) Güneşin, Utarit (yıldızın)dan aşağı olması benim için bir örnektir.

وَاللَّهُ خَلَقَ كُلَّ دَابَّةٍ مِّنْ مَّاءٍ فَمِنْهُمْ مَّن يَمْشِي عَلَىٰ بَطْنِهِ وَمِنْهُمْ مَّن يَمْشِي عَلَىٰ رِجْلَيْنِ وَمِنْهُمْ مَّن يَمْشِي عَلَىٰ أَرْبَعٍ

"Allah her hayvanı sudan yarattı, işte bunlardan **kimi** karnı üstünde yürüyor, **kimi** iki ayağı üstünde yürüyor, **kimi** de dört (ayağı) üstünde yürüyor." (24/45)

وَمَن يَفْعَلْ ذَلِكَ فَقَدْ ظَلَمَ نَفْسَهُ

"**Kim** böyle yaparsa muhakkak kendisine yazık etmiş olur." (2/231)

إِنَّ مَنْ يَدْخُلُ الْكَنِيسَةَ يَوْمًا
يَلْقَى فِيهَا جَاذِرًا وَظَبَاءً

Şüphesiz kiliseye **her kim** girerse,, orada yaban öküzünün yavruları(na benzeyen Hristiyan çocukları) ve geyikler(e benzeyen Hristiyan kadınları) ile karşılaşır.

مَنْ كَانَ يَعْبُدُ مُحَمَّدًا فَإِنَّ مُحَمَّدًا قَدْ مَاتَ، وَ مَنْ كَانَ يَعْبُدُ اللَّهَ فَإِنَّ اللَّهَ حَيٌّ لَا يَمُوتُ

Kim Muhammed'e tapıyorduyşa, işte Muhammed öldü. **Kim** de Allah'a tapıyorduyşa, muhakkak ki Allah, Hay'dır, ölmez.(H)

مَنْ يَسْتَجِيبُ لِنُصْحِ وَالِدَيْهِ يَسْعَدُ فِي حَيَاتِهِ

Kim anne-babasının öğütlerine olumlu cevap verirse hayatında mutlu olur.

وَالْآخِرَةُ خَيْرٌ لِمَنِ اتَّقَى

"Ahiret sakınanlar için elbette daha hayırlıdır." (4/77)

مِنْ : -den/-dan, -de/-da, -den biri/bir kısmı, yüzünden, -den dolayı, -le (ile), karşı (karşılık), yanında, zaid

سُبْحَانَ الَّذِي أَسْرَى بِعَبْدِهِ لَيْلًا مِنَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ إِلَى الْمَسْجِدِ الْأَقْصَى

"Kulunu, geceleyin Mescid-i Haram'dan Mescid-i Aksa'ya kadar yürüten (Allah), eksikliklerden uzaktır." (17/1)

إِنَّ شِدَّةَ الْحَرِّ مِنْ فَيْحِ جَهَنَّمَ

Sıcaklığın şiddeti cehennemin sıcaklığındandır.(H)

خَرَجَ الْعَمَالُ مِنَ الْمَصْنَعِ بَعْدَ انْتِهَاءِ الْعَمَلِ

İşçiler, iş bittikten sonra fabrikadan çıktılar.

لَمَسْجِدَ أُسِّسَ عَلَى التَّقْوَى مِنْ أَوَّلِ يَوْمٍ

"Ta ilk gününde temeli takva üzerine atılmış olan mescit ..."
(9/108)

تِلْكَ الرُّسُلُ فَضَّلْنَا بَعْضَهُمْ عَلَى بَعْضٍ مِنْهُمْ مَنْ كَلَّمَ اللَّهُ

"O peygamberler, biz onların kimini kiminden üstün kıldık. Allah onlardan biri ile söylemiş ..." (2/253)

فَجَعَلْ أَفْتِدَةً مِنَ النَّاسِ تَهْوِي إِلَيْهِمْ

İnsanlardan bir kısmının gönüllerini onlara meyledici kıl."
(14/37)

مِمَّا خَطِيئَاتِهِمْ أُغْرِقُوا

"Onlar günahları yüzünden suda boğuldular." (71/25)

وَلَا عَيْبَ فِيهِمْ غَيْرَ أَنْ سُيُوفُهُمْ

بِهِنَّ فُلُولٌ مِنْ قِرَاعِ الْكِتَابِ

Onlarda hiçbir ayıp (ve kusur) yoktur, ancak kılıçlarında ordularla savaşımdan dolayı çentikler vardır.

وَاللَّهُ يَعْلَمُ الْمُفْسِدَ مِنَ الْمُصْلِحِ

"Allah iyiliğe çalışanlarla fesat yapanları bilir." (2/220)

يَحْفَظُونَهُ مِنْ أَمْرِ اللَّهِ

"Allah'ın emriyle onu korurlar." (13/11)

وَنَصَرَتَاهُ مِنَ الْقَوْمِ الَّذِينَ كَذَبُوا بَيِّنَاتِنَا

"Ayetlerimizi yalanlayan kavme karşı ona yardım ettik."
(21/77)

أَرْضَيْتُمْ بِالْحَيَاةِ الدُّنْيَا مِنَ الْآخِرَةِ

"Ahirete karşılık dünya hayatına mı razı oldunuz?" (9/38)

لَنْ تُغْنِيَ عَنْهُمْ أَمْوَالُهُمْ وَلَا أَوْلَادُهُمْ مِنَ اللَّهِ شَيْئًا

"Ne malları, ne evlatları Allah yanında onları hiç bir şeyden asla kurtaramaz." (58/17)

مَا يَفْتَحُ اللَّهُ لِلنَّاسِ مِنْ رَحْمَةٍ فَلَا مُمْسِكَ لَهَا

"Allah insanlara bir rahmet (kapısı) açtı mı, onu tutacak kimse yoktur." (35/2)

مَا تَرَى فِي خَلْقِ الرَّحْمَنِ مِنْ تَفَاوُتٍ

"O çok esirgeyen Allah'ın yaratışında hiç bir düzensizlik görmezsin." (67/3)

مَا جَاءَنِي مِنْ أَحَدٍ

Bana hiç kimse gelmedi.

-den dolayı, için

مِنْ أَجْلِ :

مِنْ أَجْلِ ذَلِكَ كَتَبْنَا عَلَى بَنِي إِسْرَائِيلَ

"Bundan dolayıdır ki, İsrail oğullarına şu hakikati hükmettik." (5/32)

وَلَكِنِّي أَخْرَجُهُ مِنْ أَجْلِ رِيحِهِ

Ancak ben onu kokusundan dolayı hoş görmüyorum. (H)

تَتَبَارَى مَعَ زُمَلَائِكَ مِنْ أَجْلِ زِيَادَةِ الْإِنْتَاجِ

Üretimi artırmak için arkadaşlarıyla yarışyorsun.

bundan dolayı

مِنْ ثَمَّ :

فَمِنْ ثَمَّ سُمِّيَتْ عَرَفَةَ

Bundan dolayı Arafat diye adlandırıldı. (H)

tarafından

مِنْ عَن :

فَلَقَدْ أَرَانِي لِالرَّمَاكِ دَرِيَّةً
مِنْ عَن يَمِينِي مَرَّةً وَ أَمَامِي

Ant olsun ki, bazen sağ tarafımdan, bazen de önümden kendimi mızraklara hedef olarak görüyorum.

kim ... -mezse, -meyen

مَنْ لَمْ :

وَمَنْ لَمْ يُؤْمِنْ بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ فَإِنَّا أَعْتَدْنَا لِلْكَافِرِينَ سَعِيرًا

“Kim Allah'a ve Resulüne iman etmezse bilsin ki, kâfirler için çılgın bir ateş hazırlamışızdır.” (48/13)

لَيْسَ مِنَّا مَنْ لَمْ يَتَعَنَّ بِالْقُرْآنِ

Kur'an'la yetinmeyen (veya Kur'an'ı güzel okumayan) bizden değildir. (H)

den itibaren, -den beri

مُنْذُ :

مَا بَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَعَم) قَائِمًا مُنْذُ أُنْزِلَ عَلَيْهِ الْفُرْقَانُ

H. Peygamber, kendisine Kur'an indirildikten itibaren a-yakta bevl etmedi. (H)

فَيَقُولُ : مَتَى كُنْتَ هَهُنَا يَا ابْنَ عَمِّ رَسُولِ اللَّهِ ؟ وَأَقُولُ مُنْذُ زَمَنْ طَوِيلٍ

O, ne zamandan beri buradaydın, ey peygamberin amcası oğ-lu, dedi. Ben de, uzun zamandan beridir, dedim. (H)

مَا اسْتَوَى النَّاسُ مُنْذُ كَانُوا أَنْسَاءَ

خَلَقَ اللَّهُ خَلْقَهُ أَطْوَارًا

İnsanlar, insan olalıberi eşit değillerdir. Allah yaratıklarını tabaka tabaka yaratmıştır.

her ne ... -se

مَهْمَا :

قَالُوا مَهْمَا تَأْتِنَا بِهِ مِنْ آيَةٍ لِنَسْخَرَكَا بِهَا فَمَا نَحْنُ لَكَ بِمُؤْمِنِينَ

"Bizi büyülemek için her ne mucize getirsen biz sana iman ediciler değiliz" dediler." (7/132)

وَأِنَّكَ مَهْمَا أَنْفَقْتَ مِنْ نَفَقَةٍ فَإِنَّهَا صَدَقَةٌ

Sen nafaka olarak her ne harcarsan , şüphesiz o sadakadır. (H)

وَمَهْمَا تَكُنْ عِنْدَ امْرِئٍ مِنْ خَلِيقَةٍ

وَلَوْ خَالَهَا تَخْفَى عَلَى النَّاسِ تُعْلَمُ

Bir kişiye her ne huy bulunursa bulunsun, insanlardan gizli kaldığını zannetse de o (huy) bilinir.

مَهْمَا تَبْذُلُوا مِنْ جُهْدٍ لِاسْعَادِ الْغَيْرِ يُقَدِّرُهُ النَّاسُ

Başkalarını mutlu etmek için her ne gayret sarf ederseniz, insanlar onu takdir eder.

مَهْمَا أَمْكَنَ

Mümkün merteye..., oldukça...,

ن

ن :

1- Bu nûn, sonu sakin ve mütekellim yası bitişmesi gereken kelimelerin sonuna gelir, kelimenin sonundaki harekeyi koruduğu için buna **nun-ı vikaye** (harekeyi koruma) denir.

اَكْرَمَنِي

Bana ikramda bulundu.

لَكِنِّي ، لَكِنِّي

Ancak ben...

قَدْ نِي

Bana yeter

لَدُنِّي

Benim tarafımdan

لَعَلَّنِي

Belki ben...

يُكْرِمُونَنِي

Bana iyilikte bulunuyorlar.

2- İsimlerin tesniye (ikil)lerinde bulunur.

جَاءَ الْمُعَلِّمَانِ

İki öğretmen geldi.

الْوَلَدَانِ يَلْعَبَانِ

İki çocuk oynuyorlar.

رَأَيْتُ الْوَلَدَيْنِ فِي الْحَدِيقَةِ

*İki çocuğu bahçede gördüm.***3-Fiillerin tesniye (ikil) kiplerinde ref alameti olur:**

يَلْعَبَانِ

O ikisi oynuyorlar.

تَلْعَبَانِ

O iki kadın oynuyorlar;(veya) siz ikiniz oynuyorsunuz.

نَ :

1-Cemi müzekker (eril-çoğul) kelimelerde bulunur.

أَيُّهَا الْعِيرُ إِنَّكُمْ لَسَارِقُونَ

“Ey kervan, siz hırsızlarsınız!” (12/70)

رَأَيْتَ الْمُهَنْدِسِينَ

*Mühendisleri gördüm.***2-Müfred müennes (Dişil – tekil) fiili muzarilerde ref alameti olur:**

يَا فَاطِمَةُ أَنْتِ تَهْتَمِينَ بِأُمُورٍ كَثِيرَةٍ

*Fatma! sen pek çok şeye özen gösteriyorsun.***3-Cemi müennes (Dişil – çoğul) fiili muzarilerin sonunda bulunur:**

وَالْوَالِدَاتُ يُرْضِعْنَ أَوْلَادَهُنَّ

"Anneler çocuklarını emzirirler." (2/233)

الْمُجْتَهِدَاتُ يَحْضِنْنَ

Çalışkan kızlar başardılar.

4-Cemi müzekker (Eril – çoğul) fiili muzarilerde ref alameti olur :

الْأَوْلَادُ يَذْرُسُونَ

Çocuklar ders çalışıyorlar.

5-Fiili muzari nefis-i mütekellim maal-gayr (birinci çoğul şahıs = "Biz") kipinin başında bulunur.

إِنَّا نَعْلَمُ مَا يُسِرُّونَ

"Biz onların gizlediklerini biliyoruz." (36/76)

nun-ı te'kîd (pekiştirme nunu)

ن :

Muzari ve emir fiillerin sonuna gelip manada kesinlik anlamı kazandırır.

وَتَاللَّهِ لَأَكِيدَنَّ أَصْنَامَكُمْ

"Allah'a yemin ederim ki, ben putlarınıza **elbette** bir tuzak kuracağım." (21/57)

وَإِمَّا تَحَافَنُ مِنْ قَوْمٍ حِيَاةً فَاتِّبِذْ إِلَيْهِمْ عَلَى سَوَاءٍ

"Eğer bir kavmin hıyânetinden **kesin** endişeye düşersen, hak ve adalet üzere (bu durumu) kendilerine at." (8/58)

اسْتَغْفِرَ اللَّهُ خَيْرًا وَأَرْضَيْنَ بِهِ

فَبَيْنَمَا الْعُسْرُ إِذْ جَاءَتْ مَيَاسِيرُ

Allah'tan hayır iste ve buna **kesin** razı ol! Çünkü, zorluklar içerisinde kolaylıklar hemen ortaya çıkar.

وَلَا تَحْسَبَنَّ اللَّهَ غَافِلًا عَمَّا يَعْمَلُ الظَّالِمُونَ

“O zalimlerin yapacaklarından Allah'ı sakın gafil sanma!”
(14/42)

لَتَجْتَهِدَنَّ فِي كُلِّ عَمَلٍ تَقُومُ بِهِ

Yapacağın her işte **mutlaka** (çok) çalışacaksın.

نُ :

Muzari ve emir fiillerin sonuna gelerek manada kesinlik anlamını kazandı-rır.

فَأَنْزِلْنَا سَكِينَةً عَلَيْنَا

Bizim üzerimize sükûnet (huzur) indir.

biz

نَحْنُ :

نَحْنُ أَعْلَمُ بِمَا يَقُولُونَ

“Biz onların dediklerini çok iyi biliriz.” (50/45)

فَقُلْنَا جَمِيعًا نَحْنُ أَصْبَرُ مِنْكُمْ

وَ أَكْرَمُ فِي يَوْمِ الْوَعَى وَ التَّمَارُسِ

Hepimiz dedik ki, **biz** sizden daha sabırlı, savaş ve dövüşme gününde sizde daha onurluyuz.

-e doğru, -e karşı, benzer, gibi

نَحْوُ :

كَانَ يُصَلِّي عَلَى رَاحِلَتِهِ نَحْوَ الْمَشْرِقِ

Bineğinin üstünde doğuya doğru namaz kılıyordu. (H)

فَإِنْ كُنْتَ مُشْتَقًا فَسِرْ نَحْوَ بَابِنَا

فَنَحْنُ إِلَى مَا كَانَ مِنْ ذَاكَ أَشْوَقُ

Eğer özlemişsen kapımıza doğru yürü! Biz olan şeye bundan daha özlemliyiz.

زُرْتُهُ نَحْوَ السَّاعَةِ الثَّامِنَةِ

Onu saat sekize doğru ziyaret ettim.

أَنَا أَقُومُ بِوَاجِبِي نَحْوَ الْوَطَنِ

Ben vatanıma karşı görevimi yerine getiririm.

ثُمَّ قَالَ نَحْوَ ذَلِكَ

Sonra da bunu benzerini söyledi. (H)

نَحْوُ : حَسَنٌ قَائِمٌ

Hasan ayaktadır, gibi.

evet (elbette, tabii, peki)

نَعَمْ :

فَهَلْ وَجَدْتُمْ مَا وَعَدَ رَبُّكُمْ حَقًّا قَالُوا نَعَمْ

“Rabbinizin size vad ettiğini gerçek buldunuz mu? “Evet” (bulduk) dediler.” (7/44)

أَيُّكُونُ الْمُؤْمِنُ جَيَّانًا، قَالَ : نَعَمْ ؛ فَقِيلَ أَيْ يَكُونُ الْمُؤْمِنُ بَحِيلًا، فَقَالَ : نَعَمْ ؛ فَقِيلَ أَيْ يَكُونُ الْمُؤْمِنُ كَذَّابًا ، فَقَالَ : لَا .

Mümin korkak olur mu? Dedi ki, **Evet** (olabilir); Denildi ki, mümin cimri olur mu? Dedi ki, **Evet** (olabilir); (Yine) denildi ki, mümin yalancı olur mu? Dedi ki, hayır (olamaz). (H)

أَمِنْ أَجْلِ هَذَا الْحُبِّ صِرْتُ كَمَا أَرَى
فَقُلْتُ نَعَمْ وَالْحُبُّ مُرُّ الْمَذَائِقِ

Şu sevgiden dolayı mı gördüğüm gibi oldun (bu hale geldin)? (dediler). Ben de dedim ki, “**Evet**, sevgi tatların en acısıdır.”

نَعَمْ : ne güzel ... ! (ne iyi ... !), ne mükemmel ... !

نَعَمْ أَجْرُ الْعَامِلِينَ

"Böyle yapanların mükafatı **ne güzeldir!**" (3/136)

نَعَمْ الْإِدَامُ الْخَلُّ

Sirke **ne güzel** katıktır! (H)

نَعَمْ الْفَتَى عُمَرُ فِي كُلِّ نَائِبَةٍ
نَابَتْ وَ قُلْتُ لَهُ نَعَمْ الْفَتَى عُمَرُ

Başa gelen her musibette Ömer **ne güzel** gençtir! (Hatta) “Ö-mer **ne güzel** genç” (sözü) onun için azdır.

نَعَمْ قَوْلًا الصَّدَقُ

“Doğru” **ne güzel** söz!

إِنَّ اللَّهَ نِعْمًا يَعِظُكُمْ بِهِ

"Allah bununla size, gerçekten **ne güzel** öğüt veriyor!" (4/58)

نَعِمًا بِالمَالِ الصَّالِحِ لِلرَّجُلِ الصَّالِحِ

İyi mal, iyi kişi için ne güzeldir! (H)

نِعْمَتِ الطَّبِيبَةِ فَاطِمَةُ

Fatma ne mükemmel doktor!

نَعِمَ bkz.

نَعِمًا :

نَعِمَ bkz.

نِعْمَتُ :

هـ

هـ = أ : bkz. أ

هُ : onu, onun (iyelik eki), (eril-tekil zamir)

رَأَيْتُهُ

Onu gördüm.

هَذَا بَيْتُهُ

Bu onun evidir.

الْمُجْتَهِدُ كَأَفَاهُ مُعَلِّمُهُ

Çalışkan olanı, öğretmeni (onu) mükâfatlandırdı.

هُ :

1- Kafiye tamamlama için kullanılır (ıtlak).

أَقْسِمُ بِاللَّهِ لَتَفْعَلَنَّهُ
أَكْسُ بُنَيَاتِي وَأُمَّهِنَّ

Allah'a yemin ederim ki, bunu yapacaksın. Kız çocuklarımı ve annelerini giyindir.

2- Sonunda illetli harf bulunan kelimelerde harekenin açığa çıkmasını sağlar. Buna *hau* 's-sekt de denir.

مَا أَغْنَىٰ عَنِّي مَالِيَهُ هَلَّاكَ عَنِّي سُلْطَانِيَهُ

"Malım bana fayda vermedi, saltanatım benden ayrılıp gitti."
(69/28-29)

إِذَا مَا تَرَعَرَعَ فِئْنَا الْعَلَامُ
فَمَا إِنْ يُقَالُ لَهُ مَنْ هُوَ

Bizde çocuk (biraz) gelişmeye başlayınca hemen onun için "o kimdir?" denir.

3- Nidalarda (nüdbe) elifin açığa çıkmasını sağlar:

وَا زَيْدَاة

Vah Zeyd!

هَآ : onu/ona, onun/-sı/-ı (dişil – tekil zamir), işte, al, tut (söze başlama ve dikkat çekme -tenbih- edatı)

أَرْسَلَهَا وَالِدُهَا إِلَى مَدْرَسَتِهَا

Babası onu (kızı) okuluna gönderdi.

ضَرَبَهَا أَبُوْهَا

Babası onu (kızı) dövdü.

كِتَابُهَا

Onun kitabı.

هَآ أَأَنْتُمْ هَؤُلَاءِ حَاجَجْتُمْ فِيمَا لَكُمْ بِهِ عِلْمٌ

"İşte sizler onlarsınız ki, hakkında bilginiz olan şeyde çekiştiniz." (3/66)

هَآ أَنَا أَفْعَلُ كَذَا

İşte ben böyle yapıyorum.

و هَآ أَنْتَ نَلْتَ نَصِيكَ

İşte şansına ulaştın!

şu iki (dişil-ikil işaret ismi)

هَاتَانِ :

هَاتَانِ الْبَنَاتَانِ مُتَرَبِّتَانِ

Şu iki kız eğitilmişlerdir.

şu iki, (dişil-ikil işaret ismi, nasb-cer hali)

هَاتَيْنِ :

قَالَ إِنِّي أُرِيدُ أَنْ أُنْكِحَكَ إِحْدَى ابْنَتَيَّ هَاتَيْنِ

“Dedi ki: Şu iki kızımdan birini sana nikâhlamak istiyorum.”

(28/27)

نَذِيرًا لَكُمْ مِنْهُ وَبَشِيرًا لَكُمْ بِهِ
وَمَا لِي فِي هَاتَيْنِ قَوْلُهُ كَاذِبٌ

Ondan size bir ihtar ve onunla size bir müjde (olsun)! Benim şu iki(şey)de yalan sözüm yoktur.

إِنَّ هَاتَيْنِ الْفَتَاتَيْنِ مِنْ ثُرَكِيَا

Şu iki genç kız Türkiyelidirler.

كَأَن يَخْرُجُ يَوْمَ الْفِطْرِ يُصَلِّ ثَنِيكَ الرَّكَعَتَيْنِ

O, Ramazan bayramında (evinden) çıkar şu iki rekat (namaz)ı kıldırırdı. (H)

فَلَا يَنْبَغِي لِأَحَدٍ أَنْ يَقْرَأَ سَجْدَةً فِي ثَنِيكَ السَّاعَتَيْنِ

Şu iki saatte hiçbir kimse için secde (ayetini) okuması uygun değildir. (H)

bu/şu, işte, (eril-tekil işaret ismi)

هَذَا :

هَذَا صِرَاطٌ مُسْتَقِيمٌ

“**Bu** doğru bir yoldur.” (3/51)

فَلَا يَقْرَبُوا الْمَسْجِدَ الْحَرَامَ بَعْدَ عَامِهِمْ هَذَا

“Artık **bu** yıllarından sora Mescid-i Haram’a yaklaşmasınlar.” (9/28)

هَذَا الْفَنَّاں مَشْهُورٌ

Bu sanatçı ünlüdür.

قَالَ يَا بُشْرَى هَذَا غُلَامٌ

“A! Müjde! İşte bir erkek çocuk! dedi.” (12/19)

هَذَانِ : şu/bu/o iki (eril-ikil işaret ismi)

هَذَانِ خَصْمَانِ اخْتَصَمُوا

“**Şu ikisi** tartışmaya girişmiş iki hasımdır.” (22/19)

شَمْسٌ وَ بَدْرٌ أَنَارَا فِي ضُجَى وَ دُجَى

لَأَدَمَ وَهُمَا لَا رَيْبَ هَذَانِ

Güneş ve ay kuşlukta ve karanlıkta insanoğlunu aydınlatırlar.
Şüphesiz o ikisi şunlardır (**şu ikisidir**).

هَذَانِ كِتَابَانِ مُنْتَعَانِ

Şu ikisi faydalı kitaplardır

فَقَالَا نَحْنُ ذَانِ

Dediler ki, biz o ikisiyiz.

bu/şu (dişil-tekil işaret ismi)

هَذِهِ :

وَمَا هَذِهِ الْحَيَاةُ الدُّنْيَا إِلَّا لَهْوٌ وَلَعِبٌ

“*Bu dünya hayatı oyun ve eğlenceden ibarettir.*” (29/64)

وَإِذْ قُلْنَا ادْخُلُوا هَذِهِ الْقَرْيَةَ

“...ve bir vakit, *şu* şehre girin, dedik.” (2/58)

هَذِهِ السَّاعَةُ صُنِعَتْ فِي الْيَابَانِ

Bu saat Japonya’da imal edilmiştir, (Japon malıdır).

bu/şu iki (eril-ikil işaret ismi, nasb-cer hali)

هَذَيْنِ :

فَقَدْتُ حَبِيبًا وَابْتُلَيْتُ بِغُرْبَةٍ

وَ حَسْبُكَ مِنْ هَذَيْنِ أَمْرَانِ مُرَّانِ

Dostumu kaybettim, yalnızlıkla imtihan edildim. Bu iki durum sana acı olarak yeter.

إِنَّ هَذَيْنِ الْكِتَابَيْنِ مُفِيدَانِ

Şu iki kitap şüphesiz faydalıdır.

النَّاسُ اثْنَانِ فِي زَمَانِكَ ذَا

لَوْ تَبَتَّغِي غَيْرَ دِينٍ لَمْ تَجِدِ

Senin şu zamanında insanlar iki (çeşit)dir. Bu iki (çeşit)den başkasını istersen bulamazsın.

böyle

هَكَذَا :

أَهَكَذَا عَرْشُكَ

“Senin tahtın **böyle** mi?” (27/42)

ثُمَّ قَالَ: هَكَذَا كَانَ وَضُوءُ رَسُولِ اللَّهِ (صَلَعَم)

Sonra dedi ki, Resulullah (s.a.v.)’ın abdesti **böyle** idi. (H)

إِذَا كَانَ رَأْسُ الْمَرْءِ أَشْيَبَ هَكَذَا
وَلَمْ يَنْهَ عَنْ جَهْلِ فَلَيْسَ لَهُ عُذْرُ

Kişinin başı **böyle** ağarır ve (ağarma onu) cehaletten de alı-
koymazsa onun için mazeret yoktur.

... mi?

هَلْ :

فَهَلْ وَجَدْتُمْ مَا وَعَدَ رَبُّكُمْ حَقًّا

"Rabbinizin (tehdit olarak) bildirdiğini gerçek buldunuz
mu?" (7/44)

اللَّهُمَّ هَلْ بَلَّغْتُ ؟

Allahım! Tebliğ ettim **mi**? (H)

يَا عَامِرًا لِحَرَابِ الدَّارِ مُحْتَهِدًا
بِاللَّهِ هَلْ لِحَرَابِ الْعُمْرِ عُثْرَانُ

Ey harap yurdu imar etmeye çalışan! Allah aşkına (söyle)
harap olan ömrün imarı mümkün **mü**?

هَلْ فَهِمْتَ الدَّرْسَ ؟

Dersi anladın **mi**?

... değil mi? –saydı ya!

هَلَّا = هَلْ + لَا :

هَلَا قُلْتَ اللَّهُمَّ رَبَّنَا آتِنَا فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً وَفِي الْآخِرَةِ حَسَنَةً وَقِنَا
عَذَابَ النَّارِ

Allah'ım, bizlere dünyada ve ahirette iyilik ver ve bizi cehennem azabından koru, demeli **değil miydin**, (desene). (H)

هَلَا كُنْتَ فَرَضَكَ ؟

Ödevini yazmalı **değil miydin**?

وَأُيِّنْتُ لَيْلَى أَرْسَلَتْ بِشَفَاعَةِ
إِلَيَّ فَهَلَا نَفْسُ لَيْلَى شَفِيعُهَا

Haber aldım ki Leyla bana aracı göndermiş; Leyla'nın bizzat kendisi aracı olsaydı ya!

onlar (eril-çoğul)

هُمْ :

هُمْ الْأَهْلُ لَا مُسْتَوْدِعَ السِّرِّ ذَائِعُ
لَدَيْهِمْ وَلَا الْجَانِي بِمَا جَرَّ يُخَذَّلُ

Aile (dediğin) **onlardır**. Ne kendilerine emanet edilen sır aralarında yayılır, ne de bir cinayet işleyen işlediği cinayet sebebiyle yardımsız bırakılır.

هُمْ يُدَافِعُونَ عَنْ وَطَنِهِمْ

Onlar ülkelerini koruyorlar, (erkekler için).

إِنَّهُمْ غَيْرُ أَوْفِيَاءَ لَوْطَنِهِمْ

Onlar vatanlarına vefakar değillerdir.

o ikisi (ikil-eril-dişil)

هُمَا :

هُمَا سَوَاءٌ وَفَرَقَ بَيْنَهُمَا
أَنَّهُمَا جَامِدٌ وَنَسَكِبٌ

İkisi de birdir. Aralarındaki fark ise, onlar(dan biri) katı, (biri) akıcıdır.

هُمَا فَازَا فِي مُسَابَقَةِ الْقُرْآنِ الْكَرِيمِ

Onlar (iki erkek) Kur'an-ı Kerim yarışmasında başarılı oldular.

onlar (dişil-çoğul)

هُنَّ :

ثَلَاثٌ هُنَّ مُهْلِكَةُ الْأَنَامِ
وَدَاعِيَةُ الصَّحِيحِ إِلَى السَّقَامِ

Üç (şey vardır ki), onlar insanları mahvedici ve sağlığı hastalığa sevk edicidir.

الْأُمَّهَاتُ يُنْشِئْنَ أَبْنَاءَهُنَّ عَلَى الْفَضِيلَةِ

Anneler, çocuklarını erdemlikle büyütürler.

bura, şura, (ora)

هُنَا :

لَقَدْ سَارَتْ الْوُفُودُ إِلَى هُنَا

Delegeler buraya kadar yürüdü.

قَالَا وَمِنْ أَيْنَ رَمَاكَ الشَّوْقُ قُلْتُ مِنْ هُنَا

O ikisi dediler ki, özlem seni nereden attı. Ben de dedim ki, şuradan.

şurada, burada, oraya

هُنَاكَ :

فَإِنَّ هُنَاكَ وَادِيًا يُقَالُ لَهُ السَّلْرُ

Şurada, kendisine Siler denen bir vadi vardır. (H)

فَانْظُرْ إِلَى عُشْبٍ هُنَاكَ مُجَمَّعٍ
وَانْظُرْ إِلَى زَهْرٍ هُنَاكَ مُفَرَّقٍ

Şurada bir araya getirilmiş ota bak! ve şurada dağıtılmış çiçeğe bak!

الْمَنْزِلُ هُنَاكَ

Ev şurada.

سَافَرُوا هُنَا وَهُنَاكَ لِلتَّشَاوُرِ بِتَوْحِيدِ الْكَلِمَةِ

Söz birliğini istişare etmek için oraya buraya yola çıktılar.

orada, işte burada, şurada

هُنَالِكَ :

هُنَالِكَ دَعَا زَكَرِيَّا رَبَّهُ

"Orada Zekeriyya Rabbi'ne dua etti. " (3/38)

و خَسِرَ هُنَالِكَ الْمُبْطِلُونَ

"Beyhude laf söyleyenler işte burada hüsrana düşmüştür." (40/78)

فَإِنَّ هُنَالِكَ وَادِيًا يُقَالُ لَهُ السَّلْرُ

Şurada, kendisine Siler denen bir vadi vardır. (H)

فَهُمْ هُنَالِكَ خَيْرُ النَّاسِ كُلِّهِمْ
عِنْدَ الْبَلَاءِ وَ أَحْمَاهُمْ عَنِ الْكَرَمِ

Onlar şurada, musibet anında insanların en iyileri ve şerefi daha iyi koruyanlardır.

burada, bura (şura), orada

هَهُنَا:

أَتَتَرَكُونَ فِي مَا هَهُنَا آمِنِينَ

*"Siz burada emin bırakılacak mısınız?" (26/146)*لَا تَحْسُرُ الْفُصَحَاءُ تُنْشِدُ هَهُنَا
بَيْتًا وَلَكِنِّي الْهَرَبُ الْبَاسِلُ*Fasih kişiler, burada bir beyit söylemeye cesaret edemezler.
Ancak ben (o konuda) güçlü bir aslan (gibi)im.*

خُذْ هَهُنَا

Burayı tut! (H)

أَلَا إِنَّ الْإِيمَانَ هَهُنَا

Dikkat! İman oradadır. (H)

onlar, şunlar (eril-dişil-çoğul işaret ismi)

هَؤُلَاءِ:

ثُمَّ أَنْتُمْ هَؤُلَاءِ تَقْتُلُونَ أَنْفُسَكُمْ

"Sonra sizler, yine onlarsınız ki, kendilerinizi öldürüyorsunuz." (2/85)

فَقَالَ أَنْبِئُونِي بِأَسْمَاءِ هَؤُلَاءِ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ

*(Bunun üzerine), "Eğer doğru iseniz şunların isimlerini bana söyleyiniz" dedi. (2/31)*فَأَمَّا هَؤُلَاءِ فَاَهْلُ مَكْرٍ
فَأَمَّا الْأَوَّلُونَ فَأَغْيَاءُ

Şunlar hile sahipleri'dirler. Öncekiler ise geri zekâlı'dırlar.

فَلَا يَنْبَغِي أَنْ تَطْمَئِنَّ إِلَى هَؤُلَاءِ

Şunlara güvenmemiz doğru olmaz.

o (eril-tekil)

هُوَ

اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ

“Allah ki, O’ndan başka tanrı yoktur.” (3/2)

هُوَ لَهَا صَدَقَةٌ وَ لَنَا هَدِيَّةٌ

O, onun için sadaka, bizim için de hediyedir. (H)

هُوَ خَلَقَ كَمَا أَرَدْتَ وَ حَظٌّ

مِنْ عَطَايَا الْمُهَيِّمِينَ الْوَهَّابِ

O, istediğin gibi bir huy; gözeten ve bağışlayan (Allah)’ın ihsanından bir paydır.

هُوَ أَخْبَرَنِي بِهَذَا النَّبَأِ أَمْسٍ

Dün bana bu haberi o verdi.

o (tekil-dişil)

هِيَ :

قَالَ هِيَ عَصَايَ

“O asamdır, dedi.” (20/18)

قَالُوا : حَدِّثْنَا مَا هِيَ يَا رَسُولَ اللَّهِ، قَالَ هِيَ النَّخْلَةُ

Onlar “ey Allah’ın resulü, onun ne olduğunu bize söyle” dediler. O da “O hurmadır” dedi. (H)

فَقَالُوا أَيْنَ مَسْكُنُهَا وَمَنْ هِيَ
فَقُلْتُ الشَّمْسُ مَسْكُنُهَا السَّمَاءُ

Dediler ki, onun meskeni nere? Ve o kimdir? Ben de dedim ki: “(o) güneştir, meskeni (ise) göktür.”

هِيَ تَدْرُسُ الْعُلُومَ الطَّبِيَّةَ

O kız, tıp ilimlerini öğreniyor.

ne kadar uzak!, nerede! heyhat!

هَيْهَاتَ

هَيْهَاتَ هَيْهَاتَ لِمَا تُوْعَدُونَ

"Tehdit olunduğunuz şey ne kadar uzak! ne kadar uzak!"
(23/36)

هَيْهَاتَ الْعَوْدَةُ

Dönüş nerede!

أَتَحْسِبِينَ الدَّهْرَ ذَا غَفْلَةٍ
هَيْهَاتَ مَا الْأَمْرُ كَمَا تَحْسِبِينَ

Zamanın gafıl olduğunu mu sanıyorsun. Heyhat!, iş sandığın gibi değil.

و

و

1- Fiili mazilerde cemi (çoğul) alameti olur :

الرَّجَالُ قَامُوا

Erkekler kalktılar.

هُمْ يَعْلَمُونَ

Onlar biliyorlar.

2- Cemi müzekker isimlerde, esma-i hamsede (beş isimde) ve onlu (20-90) sayılarda ref alameti olur.

جَاءَ الْمُعَلِّمُونَ

Öğretmenler geldiler.

الطُّلَابُ مُجْتَهِدُونَ فِي دُرُوسِهِمْ

Öğrenciler derslerinde çalışkandırılar.

جَاءَ أَخُوكَ وَأَبُوكَ

Kardeşinle baban geldi.

أَخُوكَ مُجْتَهِدٌ

Kardeşin çalışkandır.

هَذَا أَبُوهُ

Bu onun babasıdır.

جَاءَ عِشْرُونَ طَالِبًا

Yirmi öğrenci geldi.

ve, ile (beraber), hem ... hem; halbuki, ki, :
boyunca, birlikte, ant olsun(yemin olsun),
nice

فَأَنْجَيْنَاهُ وَأَصْحَابَ السَّفِينَةِ

“Biz onu ve gemi halkını kurtardık.” (29/15)

رَأَيْتُ عَلِيًّا وَحَسَنًا

Ali'yi ve Hasan'ı gördüm.

كَيْفَ أَنْتَ وَالدَّرْسُ

Derslerle aran nasıl?

أَيَجْمَعُ الْمَرْءُ فِي جِسْمٍ وَاحِدٍ الْمَوْتَ وَالْحَيَاةَ

Kişi, bir bedende **hem** ölümü **hem** de hayatı birlikte bulundurabilir mi?

يَا قَوْمِي لِمَ تَوَدُّونَنِي وَقَدْ تَعْلَمُونَ أَنِّي رَسُولُ اللَّهِ إِلَيْكُمْ

“Ey kavmim niçin bana eziyet ediyorsunuz, **halbuki** siz benim Allah'ın size gönderilmiş elçisi olduğumu biliyorsunuz.” (61/5)

دَخَلَ الْمَعْلَمُ وَقَدْ طَلَعَتِ الشَّمْسُ

Güneş daha yeni doğmuştu ki öğretmen içeri girdi.

سَرْتُ وَالتَّهَرُّ

Nehir boyunca yürüdüm.

أُبْحَرْتُ وَالْأَمْوَاجَ الْمُتَلَاطِمَةَ

Çarpışan dalgalarla birlikte yüzdüm.

لَا يُعْجِنِي الْأَكْلُ وَالشَّبْعُ

Tok olmamla birlikte yemek hoşuma gitmiyor.

وَالشَّمْسِ وَضُحَاهَا

"Güneşe ve onun kuşluğuna yemin olsun ..." (91/1)

وَلَيْلٍ كَمَوْجِ الْبَحْرِ أَرْخَىٰ سُدُورَهُ
عَلَىٰ بِأَنْوَاعِ الْهُمُومِ لِيَبْتَلِي

Deniz dalgaları gibi nice geceler vardır ki, beni denemek için türlü türlü üzüntü (ve sıkıntılar) halinde karanlığımı üzerime sarkıttı.

vay/vah ...!, ...!

وَأَ

وَأَ رَأْسَاهُ

Vay başım! (H)

وَأَ نَبِيَّاهُ وَأَ خَلِيلَاهُ

Vah peygamber! Vah dost! (H)

وَأَ أَصْفَىٰ الْيَوْمَ عَلَىٰ صُحْبَةٍ
يَتَعَبُ فِيهَا الْقَلْبُ وَالْخَاطِرُ

Vah! Bugün kalp ve gönlün yorulduğu sohbeta!

وَأَ عَجَبًا لَكَ يَا ابْنَ عَبَّاسٍ !

İbn Abbas! Hayret sana! (H)

her ne kadar ... -se de, (-se bile, mekle beraber)

وَأِنْ :

سَاكْرُمُكَ وَإِنْ لَمْ تُكْرِمْنِي

Her ne kadar sen bana iyilikte bulunmadıysan da ben sana iyilikte bulunacağım.

yazık ! vah!

وَاهَا

وَاهَا لَسَلَّمَا ثُمَّ وَاهَا وَاهَا !

Yazık Selmâ'ya, yazık, yazık!

وَاهَا لِدُثْيَانَا الذَّمِيمَةِ مَنْزِلًا
لَوْ أَنَّ هَذَا الشَّخْصَ فِيهَا يُتْرَكُ

Vah! Kötü bir yer olan dünyamıza! Keşke bu şahıs orada bırakılsaydı!

وَاهَا مِنْ تَبْدِيرِكَ !

Vah! Nedir bu savurganlığın, (şaşıyorum)!

arkasında, -in ötesi

وَرَاءَ

صَلَّيْتُ وَرَاءَ رَسُولِ اللَّهِ (صلعم)

Resulullah (s.a.v.)'in arkasında namaz kıldım. (H)

نَظَرْتُ كَأَنِّي مِنْ وَرَاءِ زُجَاجَةٍ
إِلَى الدَّارِ مِنْ مَاءِ الصَّبَابَةِ أَنْظُرُ

Aşk suyundan olan bir eve adeta kadeh arkasından bakar gibi baktım.

فَمَنْ ابْتَغَى وَرَاءَ ذَلِكَ فَأُولَئِكَ هُمُ الْعَادُونَ

"Ama kim bunun ötesini ararsa, onlar (sınırı) aşanlardır."
(70/31)

... de/dahi olsa, ... -se de, -se bile

وَلَوْ

كُونُوا قَوَّامِينَ بِالْقِسْطِ شُهَدَاءَ لِلَّهِ وَلَوْ عَلَى أَنْفُسِكُمْ

"Aleyhinize **dahi olsa**, Allah için adaleti ayakta tutun..."
(4/135)

تَصَدَّقُوا وَلَوْ بِشِقِّ تَمْرَةٍ

Yarım hurma ile **de olsa** sadaka veriniz. (H)

وَلَوْ أَنَّ لَيْلَى فِي السَّعْرَةِ لَزُرْتُهَا

وَلَوْ كَانَ خَلْفَ الشَّمْسِ حِينَ تَغِيبُ

Şayet Leyla Irak'ta **da olsaydı** onu ziyaret ederdim. (Hatta)
batarken güneşin arkasında **dahi olsa!**

وَلَعَبْدٌ مُؤْمِنٌ خَيْرٌ مِنْ مُشْرِكٍ وَلَوْ أَعْجَبَكُمْ

"Mümin bir kul, hoşunuza gitse **de** bir müşrikten elbette hayırlıdır." (2/221)

وَمَهْمَا تَكُنْ عِنْدَ امْرِئٍ مِنْ خَلِيقَةٍ

وَلَوْ خَالَهَا تَخَفَى عَلَى النَّاسِ تُعْلَمُ

Bir kişide her ne huy bulunursa bulunsun, insanlardan gizli kaldığını zannetse **de** o (huy) bilinir.

سَابَقَنِي وَفِيَّ عَلَى الْعَهْدِ وَلَوْ هَجَرْتَنِي

Beni terk etsen **bile** söz(ümün) üzerinde vefalı kalacağım.

وَيْ : ah! vah! vay! yazık! ne hoş ! yaşasın! dikkat et!

وَيٰ لِحَالِدٍ !

Ah/ vah/ vay Halit !; Halit'e yazık! ; Halit ne hoş! ; Yaşasın Halit! ; Halit dikkat et!

yazık !

وَيَحِ — — وَيَحِ :

وَيَحِكَ مَا صَنَعْتَ ؟

Yazık, ne yaptın? (H)

وَيَحِكَ ارْجِعِي فَاسْتَغْفِرِي اللَّهَ

Yazık, geri dön, Allah'tan af dile. (H)

وَيَحِ عَمَّارٌ تَقْتُلُهُ الْفِتْنَةُ الْبَاطِنَةُ ، عَمَّارٌ يَدْعُوهُمْ إِلَى اللَّهِ

Ammar'a yazık, eşkıya topluluğu onu öldürüyor, o ise onları Allah'a çağırıyor. (H)

دَعُونِي أُمْتُ غَمٍّ وَهَمٍّ وَكُرْبَةٍ

أَيَا وَيَحِ قَلْبِي مَنْ مِثْلُ مَا بَيَا

Bırakın, gam, keder ve üzüntüden öleyim! Yazık kalbime! Bende olanın benzeri kim (de var)?

فَقَالَ لَهُمَا وَيَحِكُمَا

Onlara (o ikisine) “size yazıklar olsun” dedi:

yazıklar olsun sana!

وَيْكَ :

وَلَقَدْ شَفَى نَفْسِي وَأَبْرَأَ سُقْمَهَا

قِيلَ الْفَوَارسِ : وَيْكَ عَتَّرَ أَقْدَمِ

Süvarilerin (bana): “Antara! Yazıklar olsun sana, atıl!” demeleri ruhuma şifa verdi ve onun hastalığını giderdi.

قُلْ لِلَّيَالِي وَتِلْكَ مَا شِئْتُ اصْنَعِي
بَعْدِي وَ لِلْأَيَّامِ مَا شِئْتُ افْعَلِي

Gecelere de ki, yazıklar olsun sana! Benden sonra dilediğini yap! Günlere de, dilediğini yap (de)!

vay demek ki

وَيَكَّانُ

وَيَكَّانُ اللَّهُ يَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَنْ يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ وَ يَقْدِرُ

"Vay demek ki, Allah kullarından kimi dilerse onun rızkını yayıyor ve(ya) daraltıyor." (28/82)

وَيَكَّأَهُ لَا يُفْلِحُ الْكَافِرُونَ

"Vay demek ki hakikat şudur: Kafirler felah bulmaz." (28/82)

yazık...!, yazıklar olsun!, eyvah! , vay ha-
line!

وَيْلَ

قَالَ يَا وَيْلَتَى أَعَجَزْتُ أَنْ أَكُونَ مِثْلَ هَذَا الْغُرَابِ

"Yazık bana! Şu karga kadar olmaktan aciz miyim? dedi" (5/31)

فَقَالَ وَتِلْكَ وَمَنْ يَعْدِلُ إِذَا لَمْ أَعْدِلْ

Dedi ki: Yazık sana! Ben adaletli olmadıgımda kim adaletli olur? (H)

يَا مَعْشَرَ الْيَهُودِ وَيْلَكُمْ اتَّقُوا اللَّهَ

Ey Yahudi topluluğu! Size yazıklar olsun, Allah'tan korkun! (H)

يَا وَيْلَهَا أَيْنَ تَذْهَبُونَ بِهَا

(Der ki) ona **yazıklar olsun!** Onu nereye götürüyorsunuz?

(H)

يَا وَيْلَاهُ أَيْنَ تَذْهَبُونَ بِي

(Der ki) **eyvah!** beni nereye götürüyorsunuz? (H)

يَقُولُ يَا وَيْلَهُ أُمِرَ بِالسُّجُودِ فَسَجَدَ فَلَهُ الْجَنَّةُ وَأُمِرْتُ بِالسُّجُودِ
فَعَصَيْتُ فَلِيَ النَّارُ

(Şeytan) der ki, **Eyvah!** O (insanğlu) secde etmekle emrolundu, o da secde etti. Öyleyse onun için cennet vardır. Ben (de) secde etmekle emr olundum, ama ben isyan ettim, benim için de cehennem vardır. (H)

قَالُوا يَا وَيْلَنَا إِنَّا كُنَّا ظَالِمِينَ

“Eyvah bize! Gerçekten biz (nefislerimize) zulmedenlermişiz, dediler.” (21/14)

وَيَلْ يَوْمئِذٍ لِلْمُكَذِّبِينَ

“O gün yalanlayanların vay haline!” (83/10)

bkz. اَيْمُنُ

وَيَمُ :

ي

-li/lı, lu/lü

ي :

رَجُلٌ كُوفِيٌّ

Kufeli adam.

مَدَنِيٌّ

Medineli

عَمْرٌ مُهَنْدِسٌ سُودَانِيٌّ

Ömer Sudanlı bir mühendistir.

-(i)m, (ı)m

ي

أَبِي

Babam

أَخِي

Kardeşim

صَدِيقِي

Dostum, arkadaşım.

ي

1- İkil (tesniye) kelimelerde nasp için irap alameti olur.

رَأَيْتُ الرَّجُلَيْنِ

Adamları (iki adam) gördüm.

2- Küçültme (tasğîr) yapılmış isimlerde bulunur.

هَرِيرَةٌ

Kedicik, küçük kedi

رَجُلٌ

Adamcık.

ي / ي

1- Fiili muzari, gaip (üçüncü şahıs) kiplerinin başında muzarat harfi olarak bulunur.

O (eril) biliyor

يَعْلَمُ

O ikisi (eril) biliyorlar

يَعْلَمَانِ

Onlar (eril) biliyorlar

يَعْلَمُونَ

Onlar (dişil) biliyorlar

يَعْلَمْنَ

2- Cemi - müzekker (eril-çoğul) isimlerde nasb/cer alameti olur.

مَرَرْتُ بِالْعَلَمِينَ

Öğretmenlere uğradım.

3- Fiili muzari, cemi - müennes (dişil-tekil) kipinde bulunur.

أَنْتِ تَخْدُمِينَ وَطَنَكَ

Sen vatanına hizmet ediyorsun. (Bayan için)

4- Beş isimde cer alameti olur.

اجْتَمَعْتُ بِأَخِيكَ

Kardeşinle bir araya geldim.

5- Soru ile birlikte inkâr için kullanılır.

نَجَحَ حَسَنٌ

Hasan başarılı oldu. (Sözüne karşılık)

أَحْسَنِيْهٖ ؟

Hasan mı? (Yani, Hasan'ın kazanması mümkün değil),

جِئْتُ أَمْسٍ

Dün (sana) geldim, (Sözüne karşılık)

أَمْسِيْهٖ

Dün mü? (Yani, hayır dün gelmedin).

ey!!

يَا

يَا عِبَادِي الَّذِينَ آمَنُوا إِنَّ أَرْضِيَّ وَاسِعَةٌ

“Ey inanan kullarım! Şüphesiz benim arzım geniştir” (29/56)

يَا بِلَالُ قُمْ فَنَادِ بِالصَّلَاةِ

Ey Bilal ! kalk ! Namaza çağır! (H)

وَيَا خَبِيرًا عَلَى الْأَسْرَارِ مُطْلِعًا

أَضْمْتُ فِي الصُّمْتِ مَنَاجَاةً مِنَ الزَّلَّلِ

Ey deneyimli ve sırlara vakıf olan (kişi)! Sükût et! Çünkü susmakta dil sürçmesinden sakınmak vardır.

وَقَالَ يَا أَسْفَى عَلَى يُوسُفَ

“Ey Yusuf üzerindeki tasam! dedi” (12/84)

يَا ابْنَ أُمِّي

Ey (anamın oğlu) kardeşim!

يَا حَسْرَةً عَلَى الْعِبَادِ

“Yazık şu kullara !” (36/30)

قُلْنَا يَا نَارُ كُونِي بَرْدًا وَسَلَامًا عَلَى إِبْرَاهِيمَ

“Ateş! İbrahim'e karşı serin ve esenlik ol dedik” (21/69)

قَالَتْ يَا لَيْتَنِي مِتُّ قَبْلَ هَذَا

“Keşke! Bundan önce ölseydim, dedi” (19/23)

قَالَ يَا أَبَتِ افْعَلْ مَا تُؤْمَرُ

“Babacığım! Sana emredileni yap! dedi.” (37/102)

قَالَ يَا لَيْتَ قَوْمِي يَعْلَمُونَ

“Ne olurdu! Kavmim bilseydi, dedi.” (36/26)

يَا لَيْتَهَا كَانَتِ الْقَاضِيَةَ

“Keşke! (ölüm işimi) bitirmiş olsaydı!” (69/27)

قَالَ يَا وَيْلَتَى أَعَجَزْتُ أَنْ أَكُونَ مِثْلَ هَذَا الْغَرَابِ

“Yazık bana! Şu karga kadar olmaktan aciz miyim?” (5/31)

قَالُوا يَا وَيْلَنَا إِنَّا كُنَّا ظَالِمِينَ

“Eyvah bize! Gerçekten biz (nefislerimize) zulmedenlermişiz, dediler.” (21/14)

يَا حَسْرَتَى عَلَى مَا فَرَّطْتُ

Yaptığım kusurlardan dolayı Vay hasretime! (39/56)

قَالَ يَا بُشْرَى هَذَا غُلَامٌ

“A! Müjde! İşte bir erkek çocuk! dedi.” (12/19)

يَا لَيْتَ أَيَّامَ الصَّبَا رَوَّاجِعَا

Keşke! gençlik yıllarım geri dönse!

235	ي
235	ي
236	ي
237	ي

224	هَهُنَا
225	هُوَ
225	هِيَ
226	هَنَاهَا

و

228	و
228	وَ
229	وَأَ
229	وَإِنْ
230	وَأَهَا
230	وَرَاءَ
231	وَلَوْ
231	وَيَ
232	وَيَحَ
232	وَيَكُ
233	وَيَكُنْ
233	وَيَلْ
61	وَيَمُ

ي

235	يَ
-----------	----

215	هـ
215	هُ
215	هَ
224	هَوْلَاءَ
216	هَآ
217	هَاتَانِ
217	هَاتَيْنِ
217	هَذَا
218	هَذَانِ
219	هَذِهِ
219	هَذَيْنِ
219	هَكَذَا
220	هَلْ
220	هَلَا
221	هُمْ
221	هُمَا
222	هُنَ
222	هُنَا
223	هُنَاكَ
223	هُنَاكَ

199	مِمَّا
200	مَنْ
202	مِنْ
204	مِنْ أَجْلِ
205	مِنْ ثَمَّ
205	مِنْ عَنِ
205	مَنْ لَمْ
205	مُنْذُ
206	مَهُمَا

ن

208	ن
209	نَ
210	نَّ
211	نَ
211	نَحْنُ
211	نَحْوَ
212	نَعَمْ
213	نَعِمَ
213	نَعَمًا
213	نَعِمْتَ

هـ

184	لَنْ
184	لَوْ
186	لَوْلَا
187	لَوْ مَا
188	لَيْتَ
189	لَيْتَمَا
189	لَيْسَ
61	لَيْمُنُ

م

190	مَا
194	مَآخِلًا
194	مَادَامَ
195	مَاذَا
195	مَا زَالَ
196	مَاعَدَا
196	مَامِنْ
197	مَتَّى
198	مِثْلَمَا
198	مُذْ
199	مَعَ
199	مِمَّ

167	لَا
170	لَا بُدَّ
170	لَا تَ
171	لَا سِيَّامَا
171	لَنَالَا
172	لَنَلَن
173	لَأَنَّ
173	لَدُنْ
174	لَدَى
175	لَعَلَّ
176	لَعَلَّمَا
177	لَكِن
178	لَكِنَّ
178	لَكِنَّمَا
179	لَكِي
179	لَكَيْلَا
161	لَكَيْمًا
180	لَمْ
181	لَمْ
181	لَمَّا

151	كَلَا
152	كَلَا
153	كَلَنَا
151	كَلْنِي
153	كَلَّمَا
151	كَلِّي
154	كَمْ
155	كَمْ
156	كَمَا
156	كَمَا
158	كُنْ
158	كِي
159	كَيْفَ
160	كَيْفَمَا
160	كَيْمَ
161	كَيْمًا
160	كَيْمَةً

ل

162	لَا
163	لَا

135	فِيمَا
-----------	--------

ق

137	قَبْلَ
138	قَبْلَ
138	قَدْ
141	قَطُ
141	قَطُ
141	قَلَمًا

ك

143	كَ
143	كَ
144	كَانَ
145	كَانَ
146	كَانَ لَمْ
146	كَأَنَّمَا
147	كَأَيِّ
147	كَأَيِّنْ
148	كَذَا
149	كَذَاكَ
149	كَذَلِكَ
150	كَذَلِكَكُمْ

115	عَدَا
-----------	-------

115	عَسَى
-----------	-------

116	عَلَّ
-----------	-------

116	عَلَّ
-----------	-------

117	عَلَامَ
-----------	---------

118	عَلَى
-----------	-------

121	عَمَّ
-----------	-------

121	عَمَّا
-----------	--------

122	عَمَّنْ
-----------	---------

122	عَنْ
-----------	------

125	عِنْدَ
-----------	--------

126	عِنْدَ مَا
-----------	------------

126	عَوَاضُ
-----------	---------

غ

127	غَيْرَ
-----------	--------

ف

129	فَ
-----------	----

131	فَقَطُ
-----------	--------

131	فَوْقَ
-----------	--------

131	فِي
-----------	-----

134	فِيمَ
-----------	-------

ر

108	رَبِّ
108	رَبَّةٌ
109	رَبَّتَمَا
109	رُبَمَا
109	رُبَّمَا
109	رَغَمَ
110	رَيْثَ
110	رَيْثَمَا

س

111	سَ
111	سَاءَ
111	سَوْ
111	سَوْفَ
112	سَوَى
171	سَيِّمًا

ط

114	طَالَمَا
114	طَوْرًا

ع

ذ

100	ذَا
101	ذَاتَ
102	ذَاكَ
102	ذَلِكَ
103	ذَلِكُمْ
104	ذَلِكُمَا
104	ذَلِكَنَّ
218	ذَانِ
104	ذَانِكَ
104	ذُو
105	ذَوَا
105	ذَوَاتَ
105	ذَوَاتَانِ
105	ذَوَاتَيْنِ
106	ذَوُو
106	ذَوِي
106	ذَوِي
107	ذِي
219	ذَيْنِ

87	حَبْدًا
87	حَتَّامٌ
87	حَتَّى
90	حَسْبُ
90	حَسْبَمَا
86	حَشَى
90	حَوَالِي
91	حَوْلَ
91	حَيْثُ
92	حَيْثُمَا
93	حِينَ
94	حِينًا
94	حِينَئِذْ
94	حَيْنَمَا

خ

95	خَلَا
95	خِلَالِ
96	خَلْفَ

د

97	دُونَ
99	دُونَمَا

79	تَنَ
80	تَارَةً
217	تَانِ
80	تَحْتَ
81	تِلْكَ
81	لِي
81	تِيكَ
217	تَيْنِ

ث

83	ثُمَّ
83	ثُمَّ
84	ثُمَّتْ
84	ثُمَّةً

ج

85	جَلَلَ
85	جَنِيرٍ

ح

86	حَاشَ
86	حَاشَا
86	حَاشَى
87	حَالَمًا

67	بَعْدُ
68	بَعْد...
69	بَعْدَمَا
70	بَعْدَهُ
70	بَعْضُ
71	بَلْ
72	بَلَا
72	بَلَّهْ
73	بَلَى
74	بِمَ
74	بِمَا
75	بَيِّدَ
76	بَيْنَ
77	بَيْنَا
77	بَيْنَمَا

ت

78	تَ
78	تُ
78	تَ
78	تَ

57	إِيَّاهَا
57	إِيَّاهُمْ
58	إِيَّاهُمَا
58	إِيَّاهُنَّ
58	إِيَّايَ
59	إِيَّهَا
59	إِيَّتَهَا
59	أَيْمُ
60	أَيْمًا
61	أَيْمُنُ
61	أَيْنَ
62	أَيْنَ مَا
62	أَيْنَمَا

ب

63	بَ
66	بُنْسَ
66	بُنْسَتَ
67	بُنْسَمَا
67	بَجَلْ
98	بِدُونِ

46	أُولَآءِ
46	أُولَئِكَ
47	أُولَئِكَمُ
47	أُولَآئِ
48	أُولَآ
48	أُولَئِمُ
48	أُولَآ
49	أُولُو
49	أُولَئِسَ
50	أَيَّ
50	أَيَّ
53	إِي
53	إِيَّ
53	إِيَا
54	إِيَّاكَ
54	إِيَّاكُمْ
55	إِيَّاكُمْ
55	إِيَّاكُنَّ
55	إِيَّانَ
56	إِيَّانَا
56	إِيَّاهُ

27	إِلَى أَنْ
28	أَمْ
29	أَمَّا
29	أَمَّا
31	إِمَّا
32	أَمَامَ
33	أَنْ
34	أَنَّ
35	إِنْ
37	إِنْ
38	أَنَا
38	أَنْتَ
39	أَنْتِ
39	أَنْتُمْ
40	أَنْتُمَا
40	أَنْتُنَّ
40	أَنْمَا
41	إِنَّمَا
42	إِنَّهُ
43	أَلَى
44	أَوْ

الألف

13	أَفْلَمَ
13	أَل
16	أَلَا
17	أَلَا
17	إِلَّا
19	إِلَآءَ
19	أَلْتِي
20	أَلَّذِي
21	أَلَّذِينَ
21	أَللَّاتِي
22	أَللَّاتِي
22	أَللَّتَانِ
23	أَللَّتَيْنِ
23	أَللَّذَانِ
23	أَللَّذَيْنِ
24	أَللَّهُمَّ
24	أَلَمْ
25	أَلَا
25	إِلَى

1	آ
1	أَلَانَ
1	آتَنَدُ
2	آتَفَأْ
2	آوِنَةُ
2	أ (الألف)
4	أ
5	إِبَانِ
5	أَبْدَأْ
6	أَجَلْ
7	إِذْ
8	إِذَا
10	إِذَا
10	إِذَا لَمْ
11	إِذَا مَا
11	إِذَا مَا
12	إِذَنْ
12	أَفَلَا
13	أَفَلَمْ

معجم الأدوات العربية

الدكتور سلامي باقرجي
الدكتور محمد سعدي جوكنلي